

ФИЛОЛОГИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ

Югозападен университет „Неофит Рилски“

Филологически факултет

Катедра по германистика и романистика

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

Синтактични средства за информационно структуриране и моделиране в съвременния английски език

За част от изискванията за присъждане на научната и образователна степен „Доктор“ Област 2. Хуманитарни науки. Професионално направление 2.1 Филология. Английски език

Красимир Спасов
докторант

доц. д-р Яна Чанкова
научен ръководител

2024

Благоевград

Дисертационният труд е предложен за публична защита на заседание на Катедрата по германистика и романистика при Филологическия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ на 11 март 2024 г.

Защитата на дисертационния труд ще се проведе на 13 май 2024 г. в зала 1412 на ЮЗУ „Неофит Рилски“.

Съдържание

Списък със съкращения	i
Увод	1
<i>Методика, цели и задачи</i>	3
Глава 1.....	10
Преглед на литературата.....	10
Глава 2.....	21
Clefts.....	21
2.1 <i>Основни характеристики</i>	21
2.2 <i>Синтактична структура на WH-clefts</i>	22
2.3 <i>Особености на информационното пакетирание на WH-clefts</i>	23
Глава 3.....	26
Existential and Presentational Clauses	26
3.1 <i>Основни положения/ Характеристики</i>	26
3.2 <i>Синтактична структура на Existential Clauses</i>	28
Глава 4.....	33
Extraposition	33
4.1 <i>Основни положения</i>	33
4.2 <i>Синтактична структура на Extrapositions</i>	33
4.3 <i>Специфики на информационното пакетирание на Extrapositions</i>	34
Глава 5.....	37
Страдателен залог	37
5.1 <i>Основни положения/ специфики:</i>	37
5.2 <i>Синтактична структура на страдателния залог</i>	38

Глава 6.....	42
Негативна инверсия	42
6.1 <i>Основни положения</i>.....	42
6.2 <i>Синтактична структура на негативната инверсия</i>.....	43
6.3 <i>Специфики на информационното пакетиране при негативна инверсия</i>.....	44
Заклучение	48
<i>Ограничения и идеи за бъдещи научни изследвания</i>	54
<i>Научен принос на дисертацията</i>	56
Източници	57
Публикации на автора в научната сфера на дисертационния труд..	63

Списък със съкращения

1. Adverb (Adv.)
2. Adverbial (A)
3. Auxiliary (Aux.)
4. British National Corpus (BNC)
5. Corpus of Contemporary American English (COCA)
6. Consciousness presupposition (C-presupposition)
7. Functional Sentence Perspective (FSP)
8. Knowledge presupposition (K-presupposition)
9. Noun (N)
10. Noun phrase (NP)
11. Number (Num.)
12. Prepositional Phrase (PP)
13. Topicality presupposition (T-presupposition)
14. Verb (V)

Увод

Тази изследователска работа има за цел да разкрие основните механизми, които управляват синтактичните избори, когато хората предават информация на английски език, хвърляйки светлина върху нюансираните начини, по които акцентът и значението са изработени чрез синтактични структури. Изследването на информационното пакетирание в езика не само допринася за лингвистичната наука, но също така има и практически принос за хората, които изучават езици, преподавателите и тези, които търсят по-задълбочено разбиране на межкултурната комуникация. Чрез разкриването на тънкостите на синтактичните устройства се надявам да предложа ценни прозрения в изкуството на ефективната комуникация на английски език, надхвърляйки обикновената механика на граматиката и навлизайки в богатата мозайка от това как информацията е представена стратегически.

Яснотата и разбирането са основополагащи елементи в ефективната комуникация, а правилното пакетирание на информацията служи като основен компонент за постигането на тези цели. Информационното пакетирание е сякаш внимателно изградена рамка, в която са подредени идеи и концепции, подобно на добре организирана книга, която води читателите плавно през даден разказ. Постигането на яснота в информационното пакетирание е подобно на създаването на добре дефинирана пътна карта за аудиторията, като се гарантира, че всяка част от информацията е внимателно поставена, което позволява логичен и последователен поток. Когато информацията е организирана по ясен и логичен начин, тя действа като радар за аудиторията, насочвайки я през обмислено изградена последователност от идеи. Тази умишлена подредба свежда до минимум възможността за объркване и значително намалява риска от погрешно тълкуване.

Значението на яснотата в информационното пакетирание е особено очевидно, когато става въпрос за сложна тема на разговор. Независимо дали предава сложни научни открития, подробни бизнес стратегии или различни социални концепции, добре

опакованото съобщение улеснява разбирането. Той трансформира потенциално сложна част от информацията в лесно смилаем формат, което улеснява аудиторията да схване и асимилира желаното значение. Правилното информационно пакетизиране не завършва само с представяне на съдържанието по ясен начин – то взема предвид и когнитивните процеси на адресата (Kaltenböck 2020: 461-462). Чрез стратегическото организиране на информацията говорещият възприема естествения начин, по който хората усвояват и обработват информацията. Това потвърждение подобрява когнитивната плавност на адресатите, като им позволява да следват предвиденото съобщение с по-голяма лекота и съгласуваност.

Жанровете, както твърди Василева, са форми на социално взаимодействие, изразени чрез езика и се формират от социални, културни и езикови фактори (2000: 163). В сферата на говоримия жанр, където комуникацията се разгръща в реално време чрез изговорените думи, важноста на информационно пакетизиране придобива динамично и непосредствено значение. За разлика от писмената комуникация, говоримият език разчита до голяма степен на времевото измерение, което прави яснотата и разбирането от решаващо значение за ефективното взаимодействие. Правилното информационно пакетизиране в устната комуникация е като хореография на добре репетирано представление, където всяка дума, тон и пауза допринасят за цялостното въздействие на действието.

Един ключов аспект на информационното пакетизиране в говоримия жанр е артикулирането на идеи по ясен и организиран начин. Изговореното слово има мимолетно качество и слушателите трябва да обработват информацията импровизирано. Следователно добре опакованото съобщение се представя по начин, който съответства на естествения ритъм на разговора, позволявайки на слушателя да следва хода на мислите на говорещия, без да се чувства претоварен. По същия начин невербалните знаци като интонация, ударение и паузи стават неразделни компоненти от информационното пакетизиране в разговорния жанр. Тези елементи допринасят за цялостното предаване на информация, като помагат

за предаването на нюанси, емоции и акценти, които може да не са очевидни в писмените текстове. Правилно настроените паузи, например, позволяват на слушателите да усвоят информацията, като подсилват ключови точки и предотвратяват претоварването с информация.

Методика, цели и задачи

Целта на дисертацията е да проуча и изследвам избрани синтактични средства за опаковане и моделиране на информация в съвременния английски език. Конструкциите, които съм избрал, са *lefts*, *existentials*, *extrapositions*, *passive voice structures*, и *subject-dependent inversions*. Причината, поради която избрах тях, е не само заради тяхната популярност и разпространение, но и поради противоречивите езикови, семантични и прагматични предизвикателства, които поставят по отношение на информационното пакетирание. Фокусът ще бъде върху аспектите на лингвистичното използване на тези конструкции в рамките на множество контексти - моделите на конструкцията, както и приложените перспективи. Предложените конструкции имат следните отличителни характеристики:

- те са неканонични конструкции,
- имат синтактично по-прости двойници и
- запазват значението на простите си двойници, но пакетират информацията по различен начин.

Избраните конструкции притежават характерни черти, които ги правят интересен обект на изследване. Предстоящият анализ не само ще разкрие граматическите тънкости на тези синтактични средства, но също така ще илюстрира как те се използват в различни езикови контексти в рамките на устната комуникация, осигурявайки цялостно разбиране на техните разнообразни приложения и лингвистични последици.

Следователно основната цел на моята теза е да дефинирам, определям и анализирам гореспоменатите конструкции в контекста

на теорията за информационното пакетирание. Методологията на изследването включва двоен подход – както количествено, така и качествено изследване на данните. Основната задача на количествения анализ е да събере и получи данни за честотата на атестациите на строежите. Качественият анализ ще позволи по-задълбочено разбиране на специфичните употреби на конструкциите за информационното пакетирание.

Основната цел на настоящото изследване е да проведе както количествен, така и качествен анализ на споменатите по-горе фокусиращи конструкции. Чрез позоваване на Христов (2019) и Манова-Георгиева (2023), това изследване има за цел да предложи цялостно изследване на фокусиращите конструкции в съвременната употреба на английски език и изтъква, че корпусът СОСА (Корпус на съвременния американски английски) служи на за целите на това изследване поради неговата гъвкавост за разнообразен анализ. Използвайки СОСА за количествено изследване, проучването се информира от извадки, извлечени от автентичната употреба на език, като се избягват предварително определени хипотези, базирани на съществуващи лингвистични изследвания. Позицията, предложена от McEnergy и Hardie, че характеризирането на корпусната лингвистика като метод е неподходящо, изследването утвърждава самия корпус като основа за генериране на хипотези за езика (2012).

Количественият анализ ще се съсредоточи върху случаите на съгласуване, където се използва изследваната конструкция, като се използват функционалностите за търсене, които корпусът на СОСА позволява да търси на синтактично ниво. Този подход също резонира с дискусията на Янкова относно хипотезата за използването на кохезионни средства в нормативното писане, подчертавайки жанрово-специфичните очаквания. По-конкретно, Янкова подчертава очакванията, свързани с лексикалните повторения, съюзите и специфичните за езика особености като употребата на препратки в английски и български нормативни текстове (2006: 192-194). Когато разглеждаме лексикалните единици, е по-подходящо да ги анализираме в конкретен контекст. Този подход позволява по-цялостно разбиране на техните конотативни значения и функции, както подчертава Багашева (2023:

11). Използван като основен инструмент за изследване на корпуса в това проучване, корпусът СОСА е избран поради референтния характер на неговите данни, получени от страни, където английският се говори като роден език.

След това проучването ще се задълбочи в качествено изследване на идентифицираните извадки, използвайки рамката на Lambrecht от двете му произведения върху пакетиранието на информация – “Information Structure and Sentence Form: Topic, Focus, and the Mental Representations of Discourse Referents“ (1994) както и “A Framework for the Analysis of Cleft Constructions“ (2001). Изследването ще се фокусира върху един обособен жанр – говоримият език. Като се концентрира върху говоримия дискурс, изследването се стреми да улови динамичния и контекстуално богат характер на използването на езика в ежедневната комуникация. Този специфичен за жанра подход ще предостави подробно изследване на това как фокусиращите конструкции се проявяват в говоримия език, хвърляйки светлина върху тяхната роля в предаването на акцент, нагласи и комуникативно намерение в изобилния контекст на говоримия дискурс.

Друга обосновка за избора на устния жанр се корени в наблюдението, подкрепено от Viber et al., че емфатичните конструкции са по-разпространени в академичния, отколкото в говоримия дискурс (2003: 397-426). Следователно решението е мотивирано и от желанието да се изследва как тези конструкции работят в контекст, където честотата им е сравнително по-ниска, и да се открият някакви особености. Като се фокусира върху говоримия език, изследването има за цел да разгадае различните начини, по които говорещите използват емфатични конструкции в ежедневната комуникация, където езиковите избори често се оформят от неезикови, като непосредственост, език на тялото и жестове. Това умишлено отклонение от академичния регистър позволява по-внимателно изследване на прагматичните функции и контекстуалните вариации на емфатичните конструкции в рамките на динамичния пейзаж на говоримия дискурс.

Качественото изследване на гореспоменатите емфатични конструкции се стреми да разкрие тънкостите както на езиковите,

така и на неезиковите елементи, вградени в говоримия дискурс. Анализът не само ще се задълбочи в граматическите, синтактичните и семантичните аспекти на тези конструкции на нивото на пакетирането на информацията, но също така ще разшири фокуса си върху неезикови елементи, включително фокусния денотат, възприет от слушателя. Този всеобхватен подход има за цел да осигури възможно разбиране за това как тези емфатични конструкции функционират в говорните взаимодействия в реалния свят, като се вземат предвид както структурните сложности, така и когнитивните аспекти, включени в комуникационния процес. Чрез изследване на лингвистичните измерения, като *perceived focus* и *presupposed focus* на слушателя, изследването има за цел да улови холистичен поглед върху ролята и въздействието на фокусиращите конструкции в говоримия език.

Една от най-важните задачи е щателният избор на подходящ корпус за анализ. Внимателно подбраният корпус играе ключова роля при оформянето на посоката и валидността на изследването. В този смисъл корпусът COCA се очертава като по-добър избор пред другите опции като корпуса BNC (Британски национален корпус). Решението за избора на COCA се основава на огромния му размер (повече от 1 милиард записа до последната му актуализация през март 2020 г.) и богатото разнообразие от жанрове, които заедно осигуряват стабилно и цялостно представяне на съвременния американски английски език. Обширният характер на COCA, обхващащ различни регистри и езикови контексти, повишава изследователския потенциал за извеждане на правдоподобни и представителни заключения. Уникалната комбинация от размер, актуалност и жанрово разнообразие отличава корпуса на COCA като единствения английски корпус, отговарящ на критериите за обширен, актуален и включващ широк набор от жанрове.

Следващата основна задача е да се конструират начините за търсене, които улесняват изследването на синтактично ниво. Тази методологична стъпка е от решаващо значение за изолирането на примери сред целевите емфатични конструкции в рамките на корпуса, за да се компилират съответните съгласувания. Синтактичният фокус дава възможност за разнообразно изследване

на структурните особености и специфики на тези конструкции, осигурявайки основа както за количествени, така и за качествени анализи. С прецизно и креативно проектирани заявки за търсене, следващата фаза включва извършване на търсения в рамките на корпуса на СОСА. Този процес включва навигиране през обширния езиков пейзаж, за да се извлекат случаи на емфатични конструкции въз основа на синтактичните критерии, установени по-рано. Фазата на търсене се изпълнява систематично, като внимателно се разглеждат потенциалните предизвикателства и възможности за прецизиране на параметрите за търсене поради ограничените синтактични параметри за търсене, с които корпусът разполага. Освен това през последните години се наблюдава нарастващ интерес към ориентирани към събития приложения в общността на NLP (Natural Language Processing), които обхващат задачи като откриване на събития, извличане и профилиране, активирани от напредъка в технологиите и наличието на различни набори от данни (Осенова и др., 2019: 3491-3492).

Друга задача на изследването е да се използва систематичен подход за пресяване на извлечените concordance lines. Това включва внимателен преглед, за да се гарантира, че избраните примери са в съответствие с изследователския фокус върху въпросните конструкции. Процесът на пресяване е неразделна част от поддържането на целостта на набора от данни и гарантирането, че идентифицираните конструкции отговарят на критериите, посочени за анализа. Използвайки систематичен подход, изследването има за цел да поддържа строг стандарт, като по този начин повишава надеждността, правдоподобността и точността на откритията, свързани със синтактичните средства. Използването на представителни примери от корпуса на СОСА служи като основополагаща методология за определяне на лингвистичните тенденции. Чрез подбор на примери, които капсулират преобладаващите тенденции в рамките на корпуса, това изследване се стреми да осигури цялостно разбиране на по-широкия езиков пейзаж. Трябва да се отбележи, че всеки представен пример е внимателно избран като най-новото проявление на съответната му конструкция в корпуса. Този стратегически подход гарантира, че

анализът обхваща най-новите лингвистични разработки, допринасяйки за научния дискурс относно използването на езика. Чрез щателно изследване на тези примери, тази дисертация има за цел да изследва преобладаващите лингвистични тенденции и да допринесе с ценни прозрения в областта.

Двуфазовият анализ започва с количествено изследване. Използвайки набора от данни, извлечен от корпуса на СОСА, проучването анализира количествено примери за това къде се появяват фокусиращите конструкции. Тук акцентът е върху разбирането на честотата и моделите на разпространение, предоставяйки ценна представа за разпространението на емфатичните конструкции в рамките на данните от корпуса. Този аналитичен подход не само хвърля светлина върху чистата честота на тези конструкции, но също така очертава техните модели на разпространение в рамките на корпуса. Такива количествени наблюдения играят основополагаща роля в установяването на добро разбиране на известността и контекстуалното значение на емфатичните конструкции в английския език.

След това дисертацията се впуска в качествен анализ, използвайки и надграждайки рамката на Lambrecht за информационно пакетиране. Тази фаза се акцентира различните аспекти на идентифицираните конструкции, изследвайки не само техните граматически, синтактични и семантични измерения, но също така разширявайки анализа до някои нелингвистични елементи. Възприемайки холистичен подход, качественият анализ има за цел да разкрие многостранната природа на емфатичните конструкции, като взема предвид както тяхната структурна характеристика, така и специфики и когнитивни аспекти, вградени в реалния говорен контекст. Качественият анализ ще бъде обхванат в три етапа – общ преглед на разглежданата емфатична конструкция, обобщение на нейните най-важни синтактични характеристики и обсъждане на особеностите на свойствата ѝ за информационно пакетиране. Този многостранен подход се стреми да разкрие лингвистичните тънкости в устната комуникация, като се опитва да очертае динамичния и контекстуално натоварен характер на използването на езика в ежедневната комуникация.

Структура на дисертационния труд

Дисертационният труд включва резюме, въведение, шест основни глави, заключение, което съдържа приноси и изводи за бъдещи изследвания. Общият обем на дипломната работа е 187 страници и съдържа две фигури, две таблици, две диаграми и единадесет приложения. Библиографията включва 117 библиографски записа свързани с информационното пакетиране.

Първата глава е преглед на литературата, който съдържа хронологичен преглед на произхода и развитието на информационното пакетиране, както и преглед на терминологията, използвана от различните школи за информационно пакетиране през годините.

Втората глава е посветена на трите типа clefts – IT-clefts, WH-clefts и reversed WH-clefts. Главата започва с преглед на общите свойства на конструкции, след това обсъжда някои от техните синтактични особености в допълнение към количествения анализ от корпуса на СОСА и всеки раздел на тази глава завършва с обсъждане на информационното пакетиране относно свойствата на тези конструкции.

Третата глава представя existential “there” и presentational конструкции. Existential “there” се разделят допълнително на bare и extended existentials. Обсъждат се общите свойства с разграничението на локативно и existential “there“, както и синтактичните свойства заедно с количествения анализ на корпуса СОСА, а след това всеки раздел представя анализ на информационното пакетиране на конструкциите.

Четвъртата глава предлага анализ на extraposition конструкциите с общ преглед на конструкцията, след това синтактичните особености заедно с количествения анализ на корпуса на СОСА и завършва с качествения анализ на информационното пакетиране.

Петата глава е предназначена да докладва за страдателен залог. Първо главата предлага общ преглед на деятелния и страдателния залог, след това обсъжда синтактичните особености заедно с количествения анализ от корпуса СОСА и завършва с

количествения анализ на кратките и дългите страдателни конструкции.

Шестата глава е посветена на конструкцията *negative inversion* с някои общи забележки относно видовете инверсии в английския език и след това се задълбочава в синтактичните свойства на *negative inversion*. Обсъждат се две отрицателни конструкции – започващите с “*little*” и “*under no circumstances.*”

Последната глава е дискусията, където обяснявам констатациите относно анализираното информационното пакетирание в рамките на съществуващо изследване. Посветих също част от заключението, в което да изведа приноса на тезата и препоръките за по-нататъшно изследване.

Глава 1

Преглед на литературата

За пионер в тази област се смята синологът и общ лингвист Georg von der Gabelentz (1840–1893). Проследявайки историята на термина информационно пакетирание обаче, се оказва, че е имало и други учени като Hendrik Laurenszoon Spieghel (1549–1612), които са дали началото на идеята, че не винаги е така, предметът на граматиката съвпада с действителния предмет, както Elffers (2019) споменава в главата на своята книга. По-късно тези идеи за словоред се пренасят и доразвиват в трудовете на F. Becker (1775–1851) и S. Herling (1780–1849), и двамата вдъхновяват H. Weil (1818–1909), който предхожда von der Gabelentz в развитието на своите идеи за структуриране на информацията. И все пак von der Gabelentz вероятно е първият, който разпознава синтактичния *subject* срещу фактическия *subject*. Той също така използва термина психологически *subject*, за да се позовава на това, което „е било чуто,“ и психологически предикат за това, което се „очаква да бъде чуто“ (2019: 27-28). Това двойно разграничение изглежда работи, но не е недвусмислено, тъй като, например, изглежда, че свързва предмета психология с предмета граматика, което не винаги е така.

Работата на Paul (1891 г. и след това) обогатява работата на von der Gabelentz (1881 г. и след това), като надгражда контраста

между психологически subject и психологически предикат чрез разграничаване на дихотомията от граматическите и синтактичните аспекти. Именно Amman (1928 г.) по-късно променя фокуса на психологията към по-лингвистичен и въвежда две понятия – тема и рема. По това време чешкият лингвист Mathesius (1929) използва същите термини, за да дефинира явленията на словоредата в славянските езици и по-специално в чешкия език. Термините тема и рема, въведени от Пражката школа по лингвистика, са свързани с разграничението между важна срещу по-малко важна информация; с други думи, те свързват стари значения с нови значения в контекста на функционалния подход към езиковите изследвания. Нещо повече, Пражката школа въвежда термина Functional Sentence Perspective (FSP). Според чешките лингвисти Mathesius (1975) и Firbas (1992) препратката тема-рема ще помогне да се свърже изложеното с вече изложеното. Авторите обясняват тази двойна дихотомия/подход, като концептуализират споменатите термини като (Mathesius 1975 и след това; Firbas 1992 и след това):

- елементът на изречението, към който се казва нещо, е тема (или основа) и
- елементът на изречението, ориентиран към темата, е рема (или ядро).

Това трябва да се отбележи като първостепенен принос на Пражката школа за информационно пакетирание, тъй като FSP се счита за ключов както за езика, така и за процеса на комуникация. Firbas (1992: 14-16) вижда тази теория разработена върху троен синтактичен подход – семантично ниво, ниво на граматика и контекстуална организация. Според него думите съществуват в изреченията, а изреченията в рамките на контекста. По този начин едно изказване винаги ще действа в рамките на даден контекст и това понятие той счита за централно за изучаването на FSP. Определен аспект/част от изречението може да бъде ориентиран към друг, за да се улесни развитието на комуникацията. Тази презентативна ориентация Firbas нарича перспективна, а актът на ориентиране на споменатия феномен той нарича перспектива. Разпределението на смислените елементи на изречението в рамките на даден контекст се разпознава като комуникативен динамизъм.

Всеки езиков елемент (от морфемата до просто изречение) може да носи известна степен на комуникативна динамика и да бъде част от комуникационното развитие, при условие че има значение. Елементът, който носи най-висока степен на комуникативна динамика, ще се счита за най-динамичният елемент в рамките на изречението (пак там).

Естествено Firbas (пак там) поставя под въпрос елементите, които не завършват комуникацията по своя начин и интензивност. Той разграничава два типа такива елементи – такива, които носят информация, която е възстановима, и такива, които носят информация, която е невъзстановима. Друг интересен случай е определеността, обяснена чрез FSP като информация, която е известна или неизвестна. В случая на дадена информация елементът на изречението може да бъде категоризиран или като retrievable (зависим от контекста) или като non-retrievable (независим от контекста). Последното означава, че елементът на изречението може да бъде разбран в конкретния контекст. Първото предполага, че елементът на изречението не може да бъде рема, т.е. не може да изразява информация, спрямо която изречението може да бъде перспективирано (пак там).

Остава въпросът кой елемент на изречението да се счита за известен и/или неизвестен. Пражката школа по лингвистика разглежда въпроса за тежестта на елементите на изречението. Firbas (1992: 6-11) въвежда концепцията за комуникативна динамика като вариация на наблягане на информационните единици. Според него всеки елемент на изречението (дори и морфемата) може да бъде носител на комуникативен динамизъм, стига да носи информация и смисъл на изказването. В зависимост от интензивността на информацията, която елементът носи, той се счита за динамичен елемент. По този начин перспективата на функционалното изречение се дефинира като разпределение на динамични елементи в изречението. От моя гледна точка това разпределение трябва да включва и организирано разпределение на динамични елементи, тъй като всички изречения следват правилата за граматика и структура. Стойността на степента на динамичност е наистина трудна за идентифициране, тъй като един и същ елемент, поставен

на различна позиция в изречение, може да донесе различна степен на динамичност. Следователно Firbas (1992: 7) въвежда концепцията за относителна стойност, за да се позовава на тези непредсказуеми явления и дефинира степените на комуникативна динамика в рамките на FSP. Той (пак там) предполага, че комуникативният динамизъм е нещо, което идва естествено за нас и в зависимост от ситуацията ние бихме конструирали и подредили елементи по различни начини, така че да изострим усещането за значение. Елементите могат да се отнасят не само до фактическа, но и до прозодична информация, напр. информация, отнасяща се до емоции и чувства. На тези елементи може да бъде приписана относителна стойност, което означава, че елементите не могат да бъдат измерени по отношение на информацията, която носят. Позицията сред останалите елементи ще помогне да се определи относителната динамика, която даден елемент носи към развитието на комуникацията, т.е. езиковият елемент може да се доближи или дори да постигне целта на предаденото съобщение. Терминът „развитие“, твърди Firbas, не винаги се отнася до линейността (1992: 12-13). Ако елементите на изречението могат да бъдат подредени линейно от най-малко към най-динамично, това ще бъде идеален случай, но в реалния език това не винаги се случва. Всяко изречение може да се разглежда от гледна точка на носителите на комуникативната динамичност – от тези, които носят най-ниска до тези, които носят най-висока динамичност. Оттук Firbas разпознава два типа подбрѐдби – линейни и интерпретативни (пак там). Adam (2013: 45-46) интерпретира линейното подрѐждане като механизма, който ще подрѐди елементите на изречението от елементите с най-ниска до тези с най-висока информационна стойност. Докато интерпретативното подрѐждане е постепенното нарастване на комуникативния динамизъм и може да съвпадне с линейното подрѐждане (което съответства на словорѐда от граматична гледна точка), въпреки че това не винаги е така.

Mathesius (1975 и след това) и Firbas (1992 и след това) също уточняват, че ако елементите на изречението са подрѐдени по тема-рема, това е обективен рѐд, а ако рѐдът е обѐрнат, те го наричат субективен рѐд. При тях субективният рѐд е белязан с емотивност,

но според мен не винаги е така. Тази маркираност не успява да признае други фактори като сентенционалната прозодия. Следователно дихотомията може да бъде представена и чрез височината на интонацията в най- и по-малко информативната част на изречението (разграничение фокус-фон).

Правейки изследвания върху говоримия/разговорен английски, Halliday (1967) пръв говори за фонологичната реализация на информационните структури чрез използването на термина „тоналност.“ За него едно изречение може да бъде разделено от и на фрази, всяка от които може да показва своя собствена вътрешна структура и да бъде маркирана чрез интонационно разпределение. Той признава факта, че информационните структури също са зависими от фонологията не само от синтактично-семантична връзка (пак там). По този начин терминът информационна структура е роден и въведен през 1967 г. от M. Halliday в неговата статия “Notes on Transitivity and Theme in English: Part 2.” В тази научна работа той идентифицира три важни концепции, свързани с термина информационна структура:

- Преходността е „езиково представяне на екстралингвистично преживяване“, което може дори да включва емоции, мисли и възприятия. По отношение на изречението като домейн, Halliday допълнително дефинира преходността като „граматиката на опита“(1967: 199).

- Наклонитето е това, което Halliday предлага като основна роля на говорещия – той може или да заявява, да отрича, да се конфронтира, да задава въпроси, да потвърждава или да прави нещо друго, свързано с потенциалното езиково взаимодействие. По отношение на изречението като домейн, Halliday допълнително определя настроението като „граматиката на функцията на речта“ (пак там).

- Темата е основната грижа на информационната структура и се основава на понятието, разработено от чешкия лингвист Danes (1964: 225-240) като „организация на изказването.“ Темата се позовава на изречения „като компоненти на съобщение“, като това, което е казано във връзка с това, което се казва. По отношение на простото изречение като област, Halliday

допълнително дефинира темата като „граматиката на дискурса“ (1967: 199).

По-късно терминът на темата е разработен от Erteschik-Shir, за да включи идеята за насочване на вниманието на слушащия от говорещия (2007: 38). Независимо от това идеята Halliday за организацията на текста е тази, която се основава на формата на „информационни единици.“ Разпределението на тези единици е това, което спомага за организирането на дискурса и в този смисъл авторът твърди, че те са задължителна част от текста. Въпреки това, изборът да бъдат поставени в началото или в края на изречението, т.е. вътрешната организация на изречението, позволява място за алтернативна употреба (1967: 200). Говорителят трябва да има свободата да организира информационните единици, както желае, за да постигне комуникационната си цел. Всичко зависи от това какво и как да предаде съобщението на слушателя. Предложението на Halliday е, че ораторите в идеалния случай използват немаркираната последователност от информационни единици, т.е. започвайки от старата и завършвайки с нова информация. Говорителите обаче отново имат свободата да избират „вътрешната организация“ за подреждане на информационните единици. Следователно, информационната структура трябва да се разглежда от два различни аспекта:

- информационните граници на изказването (тематична структура) и
- вътрешното разпределение на информационните единици (даденост) (пак там).

Аспектът на тематичната структура се отнася до линейната организация на информационните единици и е свързан с идеята за заобикаляне. Тази теория прилича на реда на FSP по отношение на разпределението на информационните единици на тема-рема, т.е. тематичната структура е състоянието на съобщението на изреченията и целта е да се привлече вниманието към най-важната част от тази структура на съобщението. Аспектът на даденост се отнася до информационния фокус, който трябва да съдържа нова информация, която вече не е формулирана или спомената (Winkler 2012).

За Halliday (1967) информационната структура се счита за цяло изречение, което не уточнява вътрешната мотивация на информационните елементи за това какво, къде и как трябва да бъдат поставени в даденото изречение. По-късно през 1976 г. терминът информационна структура е бил оспорен от W. Chafe в неговата статия „Givenness, Contrastiveness, Definiteness, Subjects, Topics, and Point of View.” В работата си Chafe обсъжда начина, по който дискурсът е организиран от гледна точка на съществителните. Неговото предположение е, че дискурсът трябва да бъде организиран според това, което говорещият вярва, че слушателят знае или предполага. Chafe пренася семантичното значение на заден план, като по този начин актуализира информационната структура до информационното пакетизиране като понятие за организиране на съдържанието на изречението (1976: 28).

С теорията на Chafe информационните единици, въведени от Halliday (1967), могат да бъдат разчленени и определени от мотивацията и характеристиката на употребата. Като пионери в тази област на изследване, постулатите на Halliday и Chafe предполагат, че като цяло по-информативната част от изречението следва по-малко информативната, така че изказванията дават значима стойност на разговора. Следователно, тяхната дихотомия може да бъде разкрита и чрез изследване на организацията на изреченията по отношение на информационните единици, които са известни и непознати на събеседниците. Chafe (1976) и по-късно Lambrecht (1994) твърдят, че трябва да вземем под внимание какво се случва в съзнанието на слушателя, както и колко той или тя е наясно или знае какво се случва в текущата ситуация. По този начин те разширяват тази дихотомия, за да включат термина активизиране. За тях когнитивната активация е в пряка връзка със съзнанието на събеседника, т.е. дали референтът съществува в съзнанието им или не. Освен това те представят тристранна разработка на активизирането в зависимост от присъствието или отсъствието на референтите в съзнанието на събеседниците (Chafe, 1987: 22; Lambrecht, 1994: 93-94).

Състоянието на активизиране има качеството на преходност, т.е. активният референт изчезва обратно в състоянието на

полуактивност с напредването на комуникацията. Това наподобява до известна степен дихотомията нова и стара информация с добавянето на трета концепция. Тази концепция е била предложена по-рано от Prince (1981) с термина *evoked*. Тук трябва да се отбележи, че Chafe (1976) представя състоянията на активиране като свойства на понятията, докато Lambrecht (1994) ги обсъжда като свойства на референти или техните ментални репрезентации. Langacker (1999) използва малко по-различен подход към активирането по отношение на референтна точка, която действа като фокус на вниманието. Langacker (пак там) допълнително разширява своя анализ към метонимията („фигура на речта, състояща се от използването на името на едно нещо за това на друго, на което то е атрибут или с което е свързано“, Merriam-Webster).

Очевидно две характеристики на човешкия ум са необходими за активирането на конкретен референт - мисли и концепции. Според Leino (2013), тези мисли и концепции ще помогнат на умовете на събеседниците да активират концепции, които проектират идеи между тях. Тези проекции са градивните елементи, чрез които се прехвърля информация между събеседниците, за да се установи ясна и недвусмислена комуникация. Някои лингвистични елементи, като например определителен и/или неопределен член, могат да съдържат информация за тези проекции и да описват референта дали е известен или не. От гледна точка на теорията за активирането на Chafe (1976) и Lambrecht (1994), статусът на неактивен референт може да се тълкува като липса на референт в изказването на говорещия към проекцията в съзнанието на слушащия. Докато активните и полуактивните референти ще зависят от предположението на говорещия дали слушателят може или не може да получи достъп до референта в съзнанието си. В подкрепа на концепцията за проекцията Leino (2013) дава пример с резултатите от изследването на Нарре (1994), свързани с проекциите, направени от аутисти и нормални индивиди. Експериментът предполага, че хората с аутизъм имат или различна, или просто никаква проекция върху елементите, гледани от говорещия (1994: 38-44). Chankova (2016) разглежда конструкции, които подчертават определени

елементи, подхождайки към темата от сравнима теоретична гледна точка. Въпреки това, тя изследва различни операции на изместване. Нейният подход интегрира инструменти от теорията за опаковане на информация в общата рамка на късния минимализъм.

Lambrecht (1994) въвежда друга рамка на разграничаване на тема-фокус, като включва презумпция и твърдение на пропозицията. Намирам това разграничение за по-добро по отношение на информационното натоварване и организация, тъй като според Lambrecht целта на прагматичната предпоставка и прагматичното твърдение е да свържат информационните единици в едно изречение по ясен начин. Тези прагматични инструменти помагат на слушателя да разбере и интерпретира новата информация по-лесно, без да прекъсва потока на разговора.

Lambrecht извежда на ново ниво концепцията за оценката на говорещия за наличността на съхранение и бързината за достъп до информация в съзнанието на слушателя (пак там). След като говорещият произнесе нещо, ще се появи специфична езикова единица, за да активира анафорична препратка в рамките на дадения контекст на дискурса. Тази когнитивна категория Lambrecht нарича *identifiability* (1994: 74-113). Той твърди, че такива препратки могат да бъдат съхранени в съзнанието на слушателя в инвентара на дискурса и по-късно да бъдат добавени други референции, така че да могат да бъдат използвани в бъдещ контекст. Това понятие е доста подобно на идеята на Chafe за известна и позната информация (1976), но това, което Lambrecht има предвид под *identifiability*, е, че слушателят е в състояние да избере и идентифицира сред всички подобни езикови изрази този, който говорещият има предвид. Идентифицируеми или неидентифицирани (или понякога неидентифицирани) референти са по същество релевантни за прагматичните презумпции и прагматични твърдения.

Asserted proposition е, когато само говорещият има умствено знание или представяне на изказването по време на комуникацията. *Presupposed proposition* е такова, за което се предполага, че говорещият и слушащият имат споделено знание или образ. Следователно, неидентифицируем референт е, когато само говорещият има представяне на изказването в съзнанието си, докато

идентифицируем референт е, когато и говорещият, и слушащият споделят взаимно представяне, което е в съзнанието им. Lambrecht (1994: 77-79) дава добър пример с личните и демонстративните местоимения, когато те се използват като предполагаеми референти на дискурса и служат като аргумент в друг контекст. По-нататък той твърди, че *presupposition* и *identifiability* също са признати от философите на езика чрез „екзистенциална предпоставка“, изразена чрез „определени описания“ (Lambrecht 1994: 53). Ламбрехт обаче очертава граница между семантичния възглед на екзистенциалните презумпции и възгледа на информационната структура на *identifiability*. Възприятието на Lambrecht за презумпцията е тясно свързано с други подходи, въпреки използването на различни термини като “*common background belief*” (Stalnaker 1974), “*speaker presupposition*” (Kempson 1975, Stalnaker 1978), “*common ground*” (Stalnaker 1978), и “*antecedent*” (Clark and Haviland 1977).

Противно на FSP рамката на Пражката школа, Lambrecht (1994) приема различно значение от термина *theme*. За него темата няма много общо с темата FSP като елемент на изказване, който е подреден първи в изречението. Той посочва, че първият елемент в изречението може да бъде или *theme*, или *focus*. Що се отнася до анализирането на това какво е и какво не е *theme*, Lambrecht (пак там) цитира идеята на Аристотел за заобикалянето. Следователно дефиницията на Lambrecht за тема е този елемент на изречението като част от предложението, за което се казва нещо (1994: 117-205). Важно е да споменем, че Lambrecht обсъжда термина *topic* главно на ниво изречение, а не на дискурс. *Pragmatic assertion* като част от предложението трябва да бъде информирано от темата. Следователно е от голямо значение психическото състояние на слушателя да бъде взето под внимание, докато участва в разговора. Наистина информационното пакетизиране обсъжда какво знае или не знае слушащият и какво се очаква да знае. Говорителят от своя страна представя информацията в съответствие с предполагаемите знания на слушателя. Lambrecht твърди, че *theme* понякога е трудна за идентифициране, тъй като може изобщо да не се споменава (1994: 137-145). Тази анафорична употреба предполага, че *theme* на

изречението и прагматичната предпоставка може да не са идентични.

Сегментираният подход на информационното пакетиране изглежда се проваля, особено на ниво focus според Lambrecht (1994). Въпреки че признава предишни видни лингвисти като Chomsky (1970; 1972) и Jackendoff (1972), които предполагат, че focus трябва да се счита за новата информация в изречението, Lambrecht (пак там) заявява, че не винаги елемент на изречение съответства на предполагаема променлива в отвореното предложение. Въз основа на теорията за активирането и theme, той твърди, че всички видове presupposed структури могат да постигнат фокусно-пресупозиционно разпределение. По този начин информацията се предава чрез установяване на връзка между действително съществуващите обекти и предложенията, а не чрез отделни елементи на изречение, като лексикални единици. Същото може да се приеме и за граматическия фокус. Тук идва разликата между прагматичните отношения и прагматичните свойства. За Lambrecht (пак там) граматичните единици само маркират разликата в *identifiability* и *activation* на референтите на дискурса и по този начин могат да маркират даден елемент като нов в дискурса. Като предполага, че focus точно като theme е релациона прагматична категория, Lambrecht посочва, че focus прави връзката между действително обсъждания обект и предложението. Следователно дефиницията на Lambrecht за focus е онзи „семантичен компонент на прагматично структурирана пропозиция, чрез която твърдението се различава от презумпцията“ (1994: 213). Ако изречението не извежда предпоставка, тогава focus и твърдението ще се припокриват (напр. Замръзва.).

Прагматичното отношение между действителния обект и предложението е известно като „отношение на focus“. Неговата функция е да маркира връзката между елемент в предложението и самото предложение, а не да сигнализира за нова информация. Синтактичният домейн, който включва focus, както се тълкува от прагматично структурираното предложение, е известен като „focus домейн“. Focus области са съставни части, които могат да произведат прагматични твърдения, когато се добавят към

презумпциите. В горната линия Lambrecht твърди, че информационното пакетизиране не изучава думите и техните значения, а по-скоро „прагматичното тълкуване на отношенията между подлога и състояния на нещата в дадени дискурсивни ситуации“ (1994: 215). Тези обекти и състояния не са синтактично мотивирани чрез лексикални единици, но са изразени във фразови категории като съществителни фрази, предложни фрази, глаголни фрази и т.н. Следователно фокусните области не са лексикални категории.

Могат да се наблюдават усилия за смесване на различни езикови нива, както е показано в граматиката на функционалния дискурс (Hengeveld и Mackenzie, 2008), граматиката на ролите и справочниците (Van Valin и LaPolla, 1997) и по-скоро в граматиката на конструкцията (напр. Goldberg, 1995, Croft, 2007, Hoffmann and Trousdale, 2013). В тези лингвистични рамки морфосинтаксисът, семантиката и прагматиката се третират като взаимосвързани компоненти в рамките на граматическите конструкции.

Глава 2 Clefts

2.1 Основни характеристики

Cleft конструкциите приличат на дислокации, тъй като те фокусират части от изречението, като разделят основно декларативно изречение на две части. Въпреки че са много подобни на fronting конструкции, clefts изглеждат по-малко реторично натрапчиви, т.е. говорещият или писателят не е прекалено фокусиран върху използването на реторични средства, а по-скоро върху предаването на посланието си ясно и ефективно. Сред отличителните черти на cleft изреченията е, че те винаги са двучленни и винаги имат monoclausal еквивалент. По принцип това са прости декларативни изречения, в които една от частите показва важност чрез завъртане на съставна „цепка“ в изречението. Разгледайте следните двойки примери:

1. Peter started the fight. → It is Peter who started the fight. (IT-cleft construction)

2. Peter wants a vacation. → What Peter wants is a vacation. (*WH*-cleft construction)
3. Peter wants to say that. → That is what Peter wants to say. (reversed *WH*-cleft construction)

Причината, поради която clefts разделят декларативните изречения на две части, е да внесат контраст, така че фокусираната част да може да бъде проектирана на видно място. Този допълнително фокусиран елемент може да се появи рано (с *IT*-clefts и reversed *WH*-clefts) или по-късно (с *WH*-clefts). От техническа гледна точка, фокусираният елемент ще бъде означен като „на преден план“, докато нефокусираният елемент ще бъде означен като „на заден план“.

2.2 Синтактична структура на *WH*-clefts

WH-clefts (или pseudo clefts) са по-малко гъвкави, когато става въпрос за регистриране на различни разновидности на основни декларативни изрази. Елементът на преден план може да бъде *NP*, която е подлог или допълнение в декларативното изречение. Струва си да се отбележи, че за разлика от *IT*-clefts, pseudo cleft свързва фоновия елемент чрез използването на слята относителна конструкция, т.е. главата на *NP* е слята с относителния елемент в относителната просто изречение. Друго различие, което трябва да се направи, е това между уточняваща (или идентифицираща) и аскриптивна (или описваща) употреба на глагола „be“. Уточняващата употреба се проявява, когато чрез съществителна фраза описваме съществителното в подлога, т.е. „be + съществително“, а аскриптивната употреба – когато дефинираме качество на съществителното в подлога, т.е. „be + прилагателно“. В допълнение, този тип cleft има следните характеристики:

- Граматично изречение, въведено от *WH*-дума, обикновено „what“;
- форма на глагола “be” с уточняващо значение;
- фокусираният елемент се намира в края на изречението; и
- фокусираният номинален елемент може да бъде *NP* или complement clause.

2.3 *Особености на информационното пакетиране на WH-clefts*

Следващият откъс от СОСА Corpus е взет от новините на CBS: 60 минути, в които Рей Далио, един от най-богатите инвеститори в света, говори за своите провали, които са го довели до неговата история на успеха. В продължение на двадесет и пет години той събира уроци и неуспехи в книгата си „Принципи“, която очертава идеята му за меритокрацията. Гледайки на това преживяване като на трансформиращо, вдъхващо смирение, което балансира със смелост, той е повлиян по отношение на неговия подход при вземане на решения. Dalio се стреми към система, в която преобладават най-добрите идеи, наблюдайки на радикална истинност и прозрачност:

RAY-DALIO: Yeah. And it was one of the best things, really, that ever happened to me because it changed my whole approach to decision-making. It gave me the humility that I needed to balance with my audacity.

BILL-WHITAKER (voiceover): He took note of his failures and other lessons over the next twenty-five years and wrote “Principles,” published by Simon and Schuster, a division of CBS. Two million copies of the book have been sold worldwide. It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy.

RAY-DALIO: So, **what I mean is that I want a system in which the best ideas win out.** And I would describe it as tough love, and I want to get there through radical truthfulness. In other words, people say what they honestly mean, and radical transparency allows people to see things for themselves.

BILL-WHITAKER: So does this get rid of the office backstabbing –

RAY-DALIO: Oh, yeah. The –

BILL-WHITAKER: -- politicking?

RAY-DALIO: There’s a rule here that you can’t talk behind anybody’s back. You do that three times, you’re out of here.

BILL-WHITAKER (voiceover): Everybody at Bridgewater is monitoring everybody else almost all the time. We saw it at this meeting where workers and managers gave each other grades in real time. What sort of grades do you get?

RAY-DALIO: You can see. Like, I get blasted a -- a lot.

(CBS News: 60 Minutes, *The Principles of Ray Dalio*, 2019 (19-07-28))

Основната употреба на удебеления WH-cleft е да запознае хората с формулата на Dalio за успех в света на бизнеса. Чрез това изречение той възнамерява да информира зрителите за това, което смята за важна стъпка в сключването на добра сделка. Гласът на интервюиращия помага на зрителите да навлязат в темата върху какво ще се съсредоточи Dalio с неговата WH-cleft. Чрез формата на отговора на инвеститора той изразява предположението, което интервюиращият знае, или вярва, или поддържа чрез идеята, че има рецепта за успех и твърди, че няма конкретна формула, а по-скоро негов стремеж да работи за постигането на успех. Денотатумът на the focus като добавка на предложението разкрива информацията, изисквана от възможния въпрос, заровена в гласа на интервюиращия и изложена чрез относителното просто изречение вдясно от *sorula* глагола. Този денотат всъщност прави изказването на говорещия информативно за интервюиращия/зрителя. Следователно, ефектите на пакетиране на информация от това изречение могат да бъдат представени по следния начин:

- **Context sentences:** (voiceover): He took note of his failures and other lessons over the next twenty-five years and wrote “Principles,” published by Simon and Schuster, a division of CBS. Two million copies of the book have been sold worldwide. It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy.
- **Sentence:** So, what I mean is that I want a system in which the best ideas win out.
- **Presupposition:** “speaker means x”
 - K-presupposition: “a system in which the best ideas win out”
 - C-presupposition: “the K-presupposed proposition has been activated”
 - T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”
- **Focus:** “I want a system in which the best ideas win out”
- **Assertion:** “x = I want a system in which the best ideas win out”
 - Presupposed focus: “semi-knowledgeable as the WH-cleft “It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy” aims to evoke the focus denotatum and relate it to the viewer’s knowledge database.”

Това означава, че предложението за отворена относително просто изречение „speaker means x“ в отговора на Dalio е

прагматично presupposed. Изричайки това изречение, говорещият прави прагматичното твърдение за променливата в отворената пропозиция focus denotatum „Искам система, в която най-добрите идеи печелят“. Може да се заключи, че K-presupposition е взаимно известна, тъй като принадлежи към настоящия регистър на дискурса. Това означава, че C-presupposition също се предполага, че е активирана в резултат на гласа зад кадър и/или предишно изказване/я на говорещия. Това, което говорещият изразява чрез WH-cleft, е свързано с текущото състояние на нещата и следователно T-presupposition е активирана. Въпреки това, presupposed focus тук изглежда е заровен в предишното изявление, направено от интервюиращия. Журналистът споменава думите „recipe“ и „meritocracy“, за да предизвика идеята за формула на успеха. Тъй като не е изразено директно чрез средствата на лексикални елементи, то ще се счита за полужнаещо поради отвореното относително просто изречение „I want a system“. Говорителят започва това просто изречение, като използва различен семантичен и синтактичен подход. Думата „what“ в относителното просто изречение на матрицата присвоява семантично празен контекстен маркер. В допълнение, не само относителното просто изречение „in which the best ideas win out“ приписва различна семантична роля на отвореното относително просто изречение на WH-cleft, но лексикалната единица „want“ също променя focus на прагматичното твърдение. Преходният глагол „want“ изразява идеята за желание или молба нещо да се случи; това от своя страна променя фокуса към абстрактното понятие за нещо незавършено или незавършено. Тази промяна на променливата denotatum на focus анулира предпоставеното открито предложение за стойността, която е напълно осведомена. На синтактично ниво, open relative clause е последвана от ограничително относително просто изречение, което има за цел да дефинира простото изречение, в което е вградено. Това води до въпроса дали може да има прагматично твърдение в друго прагматично твърдение. С други думи, дали WH-cleft е фокусирано към първото или второто относително изречение? Според мен, при условие че второто просто изречение е зависимо от първото, WH-cleft не може да съществува

само по себе си и следователно не може да предизвика различно прагматично твърдение. Следователно предполагаемият фокус приписва на прагматичното твърдение *semi-knowledgeable assumption*.

В допълнение, някои нелингвистични знаци също могат да помогнат за предаване на усещане за изясняване или уточняване. Например, Dalio може да използва по-обяснителен тон, съчетан с жестове, за да се увери, че публиката му разбира нюансите на желанието му за система, в която преобладават най-добрите идеи. Нелингвистичните знаци може да отразяват убеждението на Dalio в изявлението. Все пак формалният израз, който говорещият дава чрез избраната граматична конструкция, прави следните *discourse assumptions* за неговото изказване:

- неговият адресат знае или вярва, че отвореното твърдение „говорещият има предвид x“, изразено в *relative clause*;
- това предложение в момента е активирано в краткосрочната памет на адресата;
- това предложение представлява актуален интерес в разговора; и
- the presupposed focus предмет е *semi-knowledgeable* поради двете зависими *relative clauses*.

Глава 3

Existential and Presentational Clauses

3.1 Основни положения/Характеристики

Тази глава има за цел да анализира специален тип *clauses*, които съдържат псевдо подлог „there“ в контекста на рамката за информационно пакетирание. *Existential clauses* включват глагола „to be“ като част от конструкцията (e.g. *There is someone at the door*) и *presentational clauses* включват глаголи, различни от “be” (e.g. *There exist many such other examples*). Псевдоподлогът „there“ не трябва да се бърка с наречния му аналог, който има локативно значение (e.g. *You can find lots of fruit there*) тъй като те значително контрастират по значение и употреба. Локативното значение на наречието (или

понякога наричано непреходен предлог) „там“ може да приема действителни и анафорични употреби като в: *You can find cosmetics here and drugs for back pain there.* – има много видно разграничение между двете наречия: „here“ се отнася за обекти наблизко, докато „there“ се отнася за обекти по-далеч. Въпреки това, това разграничение между проксимална и дистална част не винаги е толкова ясно и често може да доведе до субективност на значението на елемента.

- *Great Britain gives us many opportunities. For example, you can learn English there.* – въпреки че това е типична анафорична употреба на наречието „there“, то запазва дисталното действително значение, тъй като показва място, по-далеч от текущото местоположение на говорещия.

Локативното и existential „there“ имат различно разпределение между регистрите, както е отбелязано на фигурата по-долу. Докато existential „there“ е сравнително разпространено сред четирите типа регистри, локативното „there“ преобладава в разговорния регистър и по-малко в академичния. Причината за това явление може да е важността на физическата и просторна обстановка, която говорещият и слушащият споделят и следователно необходимостта от споделена точка на местоположение.

Първоначалното локативно значение на „there“ преминава от наречие в местоимение, което може лесно да се комбинира с локативно „there“ (и „here“). Той функционира като граматичен маркер за конструкция, в която заема позицията на субекта, докато елементът, който би бил подлогът в изречението на основната версия, е изместен в следвербална позиция. Характерна особеност на местоимението „there“ е, че то няма присъщо число, а по-скоро приема числото на изместения подлог. Тази особеност е съпоставима със съответното свойство на относителните местоимения „which“ и „who“, които също нямат собствено число и приемат това на своите предшественици (за сравнение: *the seat which is occupied vs. the seats which are occupied*).

3.2 Синтактична структура на *Existential Clauses*

Точно както cleft конструкциите, конструкцията existential „there“ може да се опише като biclausal пропозиция, която също има monoclausal аналогия. Местоимението “there“ е наречено в някои граматика като „dummy there“ или „fictitious subject“, или „pseudo subject“, или „expletive there“, по същия начин като местоимението „it“ в clefts и extrapositions. Когато има допълнителен елемент след измествения подлог, existential clause се категоризира като extended existential. Huddleston and Pullum дефинират четири типа разширени елементи, които могат да се появят вътре (адаптирано от Huddleston and Pullum 2007: 250):

- Locative: *There is a stray dog in the garden.* – този тип разширения са популярни както при existentials, така и при non-existentials. Понякога прагматичните фактори могат да направят някоя от версиите неподходяща за използване;
- Temporal: *There was a school sale yesterday.* – разширението обозначава събитие или настъпване на определено явление. Също като локатива, темпоралните разширения са приемливи както в existentials, така и в non-existentials в зависимост от прагматичните нужди на дискурса;
- Predicative adjective: *There are still some entry-level job positions offered.* – прилагателните, които обозначават временни състояния, могат да се използват предимно като разширения в рамките на екзистенциалите. Други видове прилагателни не могат да поемат тази функция (сравнете **There are some students diligent* vs. *Some students are diligent*); and
- Hollow infinitival: *There is so much to bear in mind.* – тук съображението е свързано с „толкова много“ и следователно има липсващо допълнение в рамките на VP „да се има предвид“, което двамата автори отбелязват като празнина във функцията на вътрешното допълнение (Huddleston and Pullum 2007: 250). Липсващият елемент се разбира

благодарение на NP, който го предхожда поради факта, че е вграден в предикативното допълнение.

В по-късна публикация авторите обогатяват предложениния списък, като идентифицират още два вида разширени елементи, които могат да се появят в existential clauses (адаптирано от Huddleston and Pullum 2016: 1394-1396):

- Participial: синтактично participial clause може да бъде разширена по два начина. Един метод е да се включи модификатор на подчиненото изречение в рамките на displaced subject:

There are payments comprising one-third of the total income. – чрез сегашни причастия; и

There were special Christmas presents given to the employees' children at the company's party. – чрез минали причастия..

Друг метод е без включване на подчиненото изречение в рамките на displaced subject:

There are some students talking in the corridor. – чрез gerund-participial конструкция.

There was a possible disease outbreak prevented. – чрез конструкция със страдателен залог.

- Relative clause: синтактично the relative clause също може да бъде разширена по два начина:

There are senior students that scored higher than that. – чрез модификатор в рамките на NP. Този пример не може да направи същата интерпретация като основния си аналог, т.е. *Senior students that scored higher than that*. Значението е несвързано.

There was one kid that kept misbehaving. – чрез удължаване на relative clause. Този пример лесно може да бъде перифразиран на *One kid kept misbehaving* и има същото значение.

3.3 Особености на информационното пакетирание на Existential Clauses

Следващият откъс от разговор обсъжда посоката на предизборната кампания на партията на Демократическата партия и импийчмънта на бившия американски президент Donald Trump. Процедурата е определена като отговорност на Конгреса на САЩ, а не като основна основа на предизборна кампания. Yvette-Simpson, която е била главен изпълнителен директор на Democracy for America през 2018-2022 г., отговаря на въпроси относно кмета на Ню Йорк, Bill de Blasio, по делото за импийчмънт на Тръмп

GEORGE-STEPHANOPOULOU (OC): So how do Democrats walk this line now that we just heard Bill de Blasio talking about? Many are for impeachment, but they don't want to be obsessed by it, they don't want it to overtake the entire election debate, perhaps backfire?

YVETTE-SIMPSON (CEO): Right. Well, I think you have to proceed, and I think you proceed the way you are. I mean, I think the issue with now doing all of this work and not moving forward is, people now know that he did things. **And if you don't go after it, there's no accountability.** It is literally Congress's job to hold this President accountable. And we were talking earlier about the election and the fact that there were a lot of folks in the wave of this '18 election who were specifically elected because the public, the American public wanted Trump held accountable. And so I think you have to move forward. I do think it was a mistake to have Mueller testify. And I the second mistake was making it sound like it was going to be a movie. It was never going to do that. If we're going to produce a movie, let's get, you know, Lin Manuel Miranda, let's get Shonda Rhimes on that right now, two-hour special, right? So it was not going to be that. But I do agree with what Matt said. Look at the report.

(ABC News: This Week, 2019 (19-07-28), The Powerhouse Roundtable)

Използването на existential clause в комбинация с неброимо съществително винаги е успешна в сравнение със случаите, когато се използва с броимо съществително. Използването на абстрактно образуване изисква existential, докато в случай на образуване, което изразява нещо физическо, както екзистенциалното, така и неекзистенциалното може да бъде успешен. Следователно използването на конструкцията с удебелен шрифт в изявлението на главния изпълнителен директор е оправдано. The displaced subject обаче не сочи конкретно лице или обект. Контекстът преди изявлението дебатира относно импийчмънта на предишния

президент на САЩ и дали те трябва да продължат с този акт или не. Това изисква условната част от нулевото условно условие да използва дейктивното лично местоимение „it” като препратка към протичането на действието, дефинирано по-рано в разговора. Резултатната част от условното просто изречение следователно въвежда нова информация за адресата. The bare existential clause може да получи следния анализ на информационното пакетирание:

- **Context sentences:** I think you have to proceed, and I think you proceed the way you are. I mean, I think the issue with now doing all of this work and not moving forward is, people now know that he did things.
- **Sentence:** And if you don't go after it, there's no accountability.
- **Presupposition:** “there is x”
 - K-presupposition: “there is x”
 - C-presupposition: “the K-presupposed proposition has not been activated”
 - T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”
- **Focus:** “no accountability”
- **Assertion:** “x = no accountability”
 - Presupposed focus: “unknowledgeable as the existential clause does not evoke anything (relatable) in the addressee's knowledge database”

Очевидно от дискусията по-горе е, че комуникативната функция на existential clause е да утвърди липсата на отчетност. Целта на простото изречение не е да подчертае отсъствието на каквато и да било отчетност във всеки случай, а по-скоро да фокусира вниманието на слушателя върху конкретен въпрос на дискурса в рамките на дадена пространствена препратка. Следователно, истинската цел на existential clause е да въведе и/или представи подлога в сцената на дискурса, така че да може да влезе в съзнанието на слушателя и да забавлява нова идея и/или концепция. Простата липса на наличие на отчетност не е от значение в това изказване. Примерът потвърждава това, което Hertzron твърди за дискурсивната функция на existential clauses (1975: 374):

... обръщане на специално внимание на един елемент от изречението за припомняне в последващия дискурс или ситуация. Това припомняне може да е необходимо, защото елементът ще бъде използван, пряко или косвено, в последващия дискурс,

защото това, което ще бъде казано по-късно, има някаква връзка с въпросния елемент - или защото този елемент е релевантен за това, което е ще се случи или ще се случи в реалността.

Въпреки че Hertzron не използва активирани и референтна промоция в своята дефиниция, той ясно посочва използването на existential clause за припомняне на нещо в последващия дискурс или ситуация. По този начин референтът „без отчетност“ се използва от представителя на главния изпълнителен директор в примера по-горе, така че да може да бъде прагматично активиран за изказванията, които ще последват това. С оглед на дефиницията на Hertzron, това въведение е необходимо, за да могат събеседниците директно (или дори косвено) да доразвият възприетата идея. Това потвърждава концепцията на Lambrecht, че existential clause се използва за въвеждане на съвсем нов или просто предишен неактивен референт, който може да бъде припомнен по-късно в следващите изречения (1994). Логично следващите твърдения ще развият идеята за неактивния референт. По този начин съпоставеното твърдение точно след екзистенциала служи за показване чия е работата да държи президента на САЩ отговорен за действията му. Примерите, които изпълнителният директор дава по-нататък, служат като доказателство защо президентът трябва да носи отговорност. Следователно въведеният неактивен референт функционира като предикация в следващите твърдения, за да повиши само осъзнаването в съзнанието на слушателя.

По-конкретно, говорещият избира presentational clause, за да постигне следните предположения в дискурса:

- получателят не знае или се смята, че не знае - (open) proposition “съществува/ има x” предизвикани в рамките на условното изречение;
- това предложение в момента е дезактивирано в краткосрочната памет на адресата, тъй като се споменава за първи път;
- това предложение представлява актуален интерес в разговора, предизвикан от въпросите на интервюиращия; и

- елементът с предполагаем фокус е *unknowledgeabl*, тъй като е лексикален елемент, който не е бил предизвикан и свързан с нещо конкретно в съзнанието на адресата.

Глава 4

Extraposition

4.1 Основни положения

Extraposition конструкциите също включват *bi-clausal sentence*, което може да има *mono-clausal* аналог. Обикновено позицията на подлога се запълва от „*dummy it*“ (понякога наричано още „*introductory it*“ или „*anticipatory it*“ или „*expletive it*“) и може да бъде последвано от различни конструкции като:

1. *To argue with him is pointless.* → *It is pointless to argue with him.* (*infinitival clause*)
2. *That he didn't come to the party is a shame.* → *It is a shame that he didn't come to the party.* (*declarative clause*)
3. *How she came back home is unclear to me.* → *It is unclear to me how she came back home.* (*interrogative clause*)

В примерите по-горе простото изречение в курсив се счита за старата информационна съставна част, докато частта от изречението преди нея се счита за новата информационна съставна. Мотивацията за това съставно разпределение се генерира от необходимостта да се избягва започването на изречение с високоинформативна част. Това помага на високоговорителя да облекчи тежестта на поставянето на нещо ново в първоначална позиция. Не винаги едно изречение може да бъде екстрапонирано за постигане на такива нужди на дискурса.

4.2 Синтактична структура на Extrapositions

Подобно на дясната дислокация, конструкцията *extraposition* измества подложната съставна част на основната версия надясно. Противно на дясното изместване обаче, изместената съставна част е или *content clause*, или *infinitival clause* и прави възможна замяната чрез *anticipatory it subject*. *Extraposition* изреченията съдържат два подлога – *notional* (т.е. подлога, който е отложен) и *anticipatory* (т.е. *the dummy subject it*). Quirk и др. идентифицират седем типа прости

изречения, последвани от postponed subject (адаптирано от Quirk et al. 1987: 1392):

- Type SVC: It is a great advantage *to speak two foreign languages*.
- Type SVA: It was announced on the radio *that the airplane is to be delayed*.
- Type SV: It matters *what you say*.
- Type SVO: It shocked me *to learn that he has committed this crime*.
- Type SVOC: It makes Tony happy *to see others excel in their careers*.
- Type SV_{pass}: It is believed *that speaking more than one foreign language is a big asset*.
- Type SV_{pass}C: It is proven possible *for students to cheat in exams*.

4.3 Специфики на информационното пакетиране на *Extrapositions*

Следващият откъс е извадка от CNN и обсъжда връзката между служител на правоприлагащите органи и прокурор по отношение на възможното отстраняване на държавния глава. Прокурорът е решен да пази тайна:

LEMON: So this will -- and he's known not as a leaker because I know you know him.

BASH: Robert Mueller.

LEMON: So basically -- Robert Mueller. So we won't hear, probably won't hear anything about the investigation until it is concluded.

JEFFREY-TOOBIN: And that's one of the things that people need to keep in mind. Is that, you know, he has a mission of determining whether any crimes were committed and then prosecuting them if he does. But in the meantime, he's going to be sealed up tight as a drum and a lot of what might otherwise have come out will remain secret. **Comey -- I mean, it is true that Comey and Mueller are very good friends but Comey being the responsible former law enforcement official that he was, would certainly say that whoever the prosecutor was, do you want me to go public or do you want to proceed with your investigation without my -- without my testimony being out in the world.**

LEMON: So what is the scope of this? Can the president be deposed? Because remember we saw there was a Bill Clinton deposition, correct? (*CNN Tonight 10:00 PM EST, 2017 (17-05-17), No Pause for Russia Investigation; Special Counsel Invoked. Aired 10-11p ET*)

Версията на изречението *extraposition* е за предпочитане пред основната версия на същото изречение. Основната версия на това изречение, i.e. *That Comey and Mueller are very good friends is true*, е

вярна, също има благоприятен ефект и би се считало за подходящо като твърдение; все пак особеностите на информационното пакетиране на това твърдение правят просто изречение за extraposition по-оптимален граматичен избор. Това изречение представлява старо информационно съдържание, което се счита за познато на всички говорещи: фактът, че *That Comey and Mueller are very good friends*, се третира като очевидно общоизвестно. Hence, the addressees are supposed to treat this piece of information as a shared set of background assumptions, and they do not need to be familiarized with it as a new item of information. Следователно адресатите трябва да третират тази част от информацията като споделен набор от основни предположения и не е необходимо да бъдат запознати с нея като с нова информация. Фактът, че се споменава, служи като напомняне за дискурса какви са обстоятелствата на Коми и как той ще реагира на дадената ситуация. Следователно частта, която е extraposed, на цялото изречение може да бъде отчетена чрез следния анализ на информационното пакетиране:

- **Context sentences:** But in the meantime, he's going to be sealed up tight as a drum and a lot of what might otherwise have come out will remain secret. Comey -- I mean, it is true that Comey and Mueller are very good friends but Comey being the responsible former law enforcement official that he was, would certainly say that whoever the prosecutor was, do you want me to go public or do you want to proceed with your investigation without my -- without my testimony being out in the world.
- **Sentence:** It is true that Comey and Mueller are very good friends.
- **Presupposition:** "It is true that x"
 - K-presupposition: "It is true that x"
 - C-presupposition: "the K-presupposed proposition has been activated"
 - T-presupposition: "the K-presupposed proposition is of current interest"
- **Focus:** "Comey and Mueller are very good friends"
- **Assertion:** "x = Comey and Mueller are very good friends"
 - Presupposed focus: "fully knowledgeable as the extraposition clause fully evokes the focus in the addressees' knowledge databases"

Относителното изречение в extraposition конструкцията носи стара информация от дискурса по силата на очакванията на

говорещия, че слушателите са запознати с нея. Както изглежда, твърдението, че Comey и Mueller са много добри приятели, изглежда не се твърди, а вместо това се третира като основно знание. Въпреки това, екстрапонираната част не е прагматично предпоставена чрез прилагателното използване на „true“. Това предполага, че информацията, въведена от това просто изречение, потвърждава много доброто приятелство между двамата мъже. Това от своя страна изглежда не поставя под въпрос удачността на простата версия на това изречение, т.е. Comey and Mueller are very good friends. Ако началото на изречението беше променено на „I know...“, относителното просто изречение ще бъде задействана като истина по силата на различния управляващ глагол. По този начин говорещият ще разкрие познанията си за информацията, съдържаща се в това просто изречение, което ще промени относителното просто изречение във фонова информация и първата част (т.е. аз знам) ще стане на преден план и нейната истинска стойност ще бъде под въпрос. Следователно презумпцията тук би задействала допълнение, чиято стойност на истината е валидна, докато в случая на екстрапонираната версия стойността на истината не е убедителна.

В този пример говорещият избира това extraposition изречение, за да постигне следните предположения в дискурса:

- получателят знае или се смята, че знае (отвореното) предложение “(it is true) that x”, последвана от the relative clause;
- това предложение в момента е активирано в паметта на адресата, предизвикано от прилагателното “true”;
- това предложение е от актуален интерес в разговора, предизвикан от лексикалния елемент “I mean”; и
- the presupposed focus елемент е напълно информиран, тъй като говорещият напомня на адресатите за техните предишни знания.

Глава 5

Страдателен залог

5.1 Основни положения/ специфики:

Залогът като граматична категория разглежда действието от две гледни точки, без да променя общата идея на информационните единици:

1. Eddy has written two essays today. (*деятелен залог*)
2. Two essays have been written by Eddy today. (*страдателен залог*)

Подлогът на активния залог става предложният агент на страдателен залог, а допълнието на активен залог става подлог на страдателен залог. При необходимост извършителят на действието се въвежда чрез PP, оглавено с предлога „by” за хора и от предлога „with” за инструмент на действието. Семантичните функции на страдателния залог обикновено са съгласувани със синтактичните и контрастират на изреченията с активен залог. В повечето случаи значението на изречението се запазва:

John broke the window. (деятелен залог) → *The window was broken by John.* (страдателен залог)

В изречението с активен залог „John“ е темата на изречението и е в съответствие с активната роля (агент), т.е. John е извършил действието. В двойника на страдателен залог „прозорецът“ е в съответствие с пасивната роля или ролята на patient в изречението, т.е. прозорецът е нещото, върху или с което се е случило нещо.

Промяната на позицията на прякото допълнение на активното изречение дава известност, когато се използва в пасивния аналог. Това несъмнено помага на ораторите или писателите да облекчат определена комуникационна стойност, ако тя изглежда ненужна или дори излишна. Академичното писане изглежда се възползва от този феномен, особено когато агентът на изречението е очевиден или нежелан..

5.2 Синтактична структура на страдателния залог

Ето синтактичните разлики между двете версии на въпросното изречение:

- В страдателния залог подлогът „Eddie“ се намира като допълнение към предлога „by“ в рамките на РР, служещ като допълнение..
- Подлогът на противоположния страдателен залог съответства на прякото допълнение в изречението в деятелен залог..
- Страдателният залог използва спомагателния глагол „have“, за да предаде аспектиалност в сегашно перфектно състояние. Тъй като това спомагателно условие изисква използването на минало причастие като негово допълнение, пасивното спомагателно причастие „be“ се реализира като „been“ и използва non-finite clause без конкретен предмет, с минало причастие „written“ като негова глава

5.3 Особенности на информационното пакетиране в страдателен залог

Следващият пасаж, заимстван от COCA Corpus, обсъжда сложността на годините през 50-те години на миналия век, оспорвайки популярната представа, че те са изключително „щастливи дни“. Той подчертава прехода от президент Айзенхауер към президент Кенеди и преминаването от републиканец към демократ, символизирайки преминаването от старата гвардия към новата граница. Съюзът Айзенхауер разсъждава върху нелекото предаване на властта, като изразява загриженост относно потенциалното нарастване на страха в националния живот по време на ерата на Кенеди. Текстът също така споменава предстояща програма и книга, озаглавена „Три дни през януари“, в центъра на която е последната мисия на Дуайт Айзенхауер. Пасажът засяга накратко решенията за персонала на президента Доналд Тръмп, като се позовава на поддържането на подход, ориентиран към семейството:

SUSAN-EISENHOWER: The turnover, the keys to the closet, probably gave him some pause. He didn't know Kennedy very well. There was a lot of rhetoric during that campaign that led him to be concerned about perhaps the beginning of a period where fear would play a much bigger role in national life. (END VIDEO CLIP)

BAIER: This Sunday's program is called "Three days in January." **It is based on my new book of the same name, "Three days in January – Dwight Eisenhower's final mission" which is out tomorrow.** The hour special debuts 8:00 p.m. Sunday night, the book is available at all booksellers, as I said, launching tomorrow. President-Elect Donald Trump makes a big higher. And he is keeping it all in the family. Our panel in Washington and New York will discuss when we come back. (BEGIN VIDEO CLIP)

(Fox Special Report with Bret Baier 6:00 PM EST, 2017 (17.01.09), Deputy Dies in Hunt for Suspect; Award Show Turns Political; President Obama)

Репортерът Bret Baier използва кратък пасив, за да популяризира предстояща програма, която е свързана с книга, която самият той е публикувал. И програмата, и книгата имат едно и също име. Байер използва много популярен глагол, за да изрази предложението – „based on“, според Viber et al., е 90 процента популярен в жанра на говоримия дискурс (2003:170). Това допринася за по-лесното разбиране сред зрителите на телевизионното предаване. Репортерът избира да започне изречението със стара информация в дискурса, т.е. „it“, за да направи плавен преход от обявяването на програмата към рекламата на книгата. Този преход улеснява зрителите да свързват двете части информация по лесен и ясен начин. Следователно стратегията за структуриране на информационния поток на репортера може да бъде обяснена чрез следния анализ на информационното пакетирание:

- **Context sentences:** This Sunday's program is called "Three days in January."
- **Passive voice sentence:** It is based on my new book of the same name, "Three days in January – Dwight Eisenhower's final mission" which is out tomorrow.
- **Presupposition:** "it is based on x"
 - K-presupposition: "it is based on x"
 - C-presupposition: "the K-presupposed proposition has been activated"

- T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”
- **Focus:** “my new book”
- **Assertion:** “x = my new book”
 - Presupposed focus: “fully knowledgeable as the clause evokes a piece of information that is in the addressee’s knowledge database. Furthermore, the author uses a very popular verb to perform the act of information evoking”

Както е обяснено по-горе, подлог на този кратък страдателен залог е стар дискурс чрез използване на предлога „it“ и без включен РР. Независимо от това, темата може да е била и нова дискусия и това би послужило за целта за предаване на основното послание, т.е. фактът, че програмата е изградена върху книгата, публикувана от Vaier. Друга причина, поради която подлогът е възможно да бъде нов в дискурса, е, че краткият подлог не може да бъде свързан с интернализирано допълнение NP и следователно няма изискване за степен на познаване на интернализираното допълнение NP, както ще има дългият пасив. Друга причина, поради която Vaier използва кратък страдателен залог, е фактът, че агентът е анафорично споменат чрез притежателното прилагателно местоимение „my“. Слушателят веднага разбира, че това, което Vaier има предвид, е „It is based on the book... created by me.“ Следователно, контекстуално и концептуално говорещият не трябва да използва използването на дълъг пасив. Интересно е да се проучи причината, поради която говорещият се ангажира с пасивна, а не с активна конструкция (*?My book of the same name bases [?itself on] it). Въпреки че е граматически правилно, това изречение може да се нуждае от известна модификация, за да постигне същите прагматични цели като конструкцията на страдателния залог:

- “My book of the same name is based on it.” – тази версия може да работи като много близка парафраза на оригиналното изречение, но синтактичната конструкция все още остава страдателен залог. Изглежда, че глаголът „base“ или глаголната фраза „base something on something“ с определението „if you base a story, painting, or other work on something else, you use the other thing as the main idea for

creating the story” (Cambridge Dictionary, online) се използва главно в страдателен залог.

- “It serves as the basis for my book of the same name.” – граматически, синтактично и прагматично това изречение е точна парафраза на оригиналното изречение. И все пак глаголът „base“ се променя на съществителното „basis“, за да се постигне целта за изграждане на изречение в деятелен залог.
- “My book, with the same name, draws its foundation from it.” – отново това изречение съответства граматически, синтактично и прагматично на оригиналното изречение. Този път обаче глаголът е напълно променен, така че да може да изгражда изречение в деятелен залог.

Следователно деятелният залог на оригиналното изречение в този случай не е прагматично еквивалентен на конструкцията в страдателен залог. Възможно е да има опити за промени на залога, но както показват примерите по-горе, изречението ще трябва да претърпи значителни промени, за да запази първоначалното значение същото. Убедителна причина може да бъде фактът, че използването на глагола „base“ в страдателния залог често се случва, за да се подчертае резултатът или последвалото състояние, вместо да се фокусира върху агента или действието. Както бе споменато по-рано, страдателният залог се използва, когато фокусът е насочен към получателя на действието или когато извършителят на действието е неизвестен или по-малко важен от самото действие. Например:

- *I based my decision on the research.* (active voice) – информационният фокус тук е върху вършителя на действието, т.е. лицето, което взема решението. Това прави ясно кой е отговорен за действието, което може да бъде от съществено значение в ситуации, когато отчетността е важна..
- *My decision was based on the research.* (passive voice) – информационният фокус тук е върху самото решение и изследването, на което се основава. По този начин версията

на страдателен залог може да се използва за смекчаване на въздействието, особено в ситуации, в които приписването на вина или отговорност може да бъде чувствително.

В зависимост от контекста и отношението на говорещия, неезиковите знаци като горд или развълнуван тон може да придружават акта на споменаване на новата книга. Говорителят може да изрази ентузиазъм чрез вариации в височината и изразителността. Все пак говорещият избира пасивното просто изречение в изречението „Базирано е на моята нова книга със същото име...“, за да постигне следните предположения в дискурса:

- получателят е наясно или се приема, че е наясно с the (open) proposition “it is based on x”, последвано от a relative clause;
- това предложение в момента е активирано в паметта на адресата, предизвикано от притежателното местоимение “my”;
- това предложение е от актуален интерес в разговора, предизвикан от лексикалните елементи “the same name”; и
- the presupposed focus item е напълно осведомен, тъй като изречението предизвиква част от информацията, която е в базата данни със знания на адресатите.

Глава 6

Негативна инверсия

6.1 Основни положения

Инверсията и fronting структурите споделят обща нишка в способността си да подчертават елементи в структурата на изречението. Изборът да се използва или инверсия, или fronting, често се ръководи от намерението на говорещия да подчертае конкретна информация или да създаде конкретен реторичен ефект.

Когато се използва fronting, акцентираният елемент се поставя в началото на изречението. Това може да засегне допълнение, наречни модификатори или други съставки и служи за незабавно привличане на вниманието към този елемент. Следователно използването на fronting въвежда разнообразие в

структурите на изреченията. Позволява на говорещите да се откъснат от стандартния словоред, добавяйки нюанс и стил към израза си. *Fronting* е стилистичен избор, който може да помогне да се създаде усещане за драматизъм, неотложност или важност на подчертания елемент. Това е универсален инструмент за промяна на общия тон на изречение. Независимо дали се използва в писмен или говорим език, *fronting* подобрява комуникативните нюанси, като позволява на говорещите да позиционират стратегически елементи въз основа на техните комуникативни цели и информацията, която искат да подчертаят (Quirk et al., 1985: 1377-1389; Huddleston and Pullum, 2016: 1365-1381).

6.2 Синтактична структура на негативната инверсия

Отрицателните думи или фрази, които могат да бъдат включени в негативни инверсии, обикновено попадат в различни синтактични категории. Ето някои общи категории и примери (базирано на и адаптирано от Vince and Sunderland, 2003: 78-79; Side and Wellman, 2000: 197-209; Folley and Hall, 2008: 323):

- negative adverbs – *never, seldom, rarely, hardly, scarcely, barely, etc.*:
 - *Seldom do we get such an excellent service.*
- negative determiners – *no, none, neither, nor*:
 - *I cannot attend tomorrow's college event. – Neither can I.*
- negative prepositional phrases – *under no circumstances, at no point, on no account, on no condition, not until, etc.*:
 - *Under no circumstances are students allowed to enter this hall.*
- negative conjunctions: *neither...nor, not only...but also, scarcely/hardly/barely...when, etc.*:
 - *Not only should you submit your exam scores, but you also need to send your school grades transcript report.*
- negative expressions: *never before, no sooner, hardly ever, etc.*:
 - *No sooner had I left the room than I realized I had left my laptop behind.*

6.3 Специфики на информационното пакетиране при негативна инверсия

Следващият откъс от бюлетина на ABC News е заимстван от COCA Corpus. В интервюто Julie Koehler, старши обществен защитник в Илинойс, разказва инцидент от 2016 г., когато оставила трите си дъщери в миниван, докато отишла да си вземе кафе. Един полицаец се приближи до колата и разпита децата ѝ, карайки ги да плачат. Когато се изправи срещу полицаеца, той я обвини, че е изоставила децата си. Koehler, наясно с правата си, твърди, че не е нарушила никакви закони и уверено предизвиква офицера. Впоследствие полицаят подаде жалба срещу нея и службите за закрила на детето проведоха интервюта с децата ѝ и медицински преглед, за да гарантират тяхната безопасност:

JULIE-KOEHLER-ASST-: I saw the police officer walk up to the car and start questioning my children, and I thought nothing of it until my kids started to cry. And at that point I walked out of the Starbucks and I asked the officer what he was doing. And he turned on me and asked me where I was.

LINSEY-DAVIS-ABC-NE: **Little did the officer know this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal.**

JULIE-KOEHLER-ASST-: He accused me of abandoning my children, and I just laughed at him. He had picked on the wrong mother, because I actually know my rights and I know that I did not abandon my children. So I laughed at him. And I told him, yeah, good luck getting those charges approved because I happen to know what the law is and I did not willfully leave my child in a position of danger.

LINSEY-DAVIS-ABC-NE: She says the officer filed a complaint against her and she received a visit from child welfare services, who then interviewed her children and had a doctor examine them to make sure they hadn't been abused.

(ABC News: Nightline, 2018 (18-07-30), Moms under Fire Mommy Shaming)

Този тип негативна инверсия, започваща с „малко“, обикновено се използва в журналистиката, разказването на истории и други форми на разказ, за да ангажира аудиторията и да изгради очакване за информацията, която следва. Помага да се създаде усещане за интрига и привлича вниманието на публиката, като представя информация по начин, който ги подканва да преразгледат

първоначалните си предположения за ситуацията. По-специално, тази структура на изреченията в новинарския репортаж е стилистичен избор, който добавя акцент и драма към историята. Новинарските репортери често ще използват тази конструкция, за да създадат усещане за изненада или ирония, като подчертават контраста между това, което някой е знаел или очаквал, и действителната реалност на ситуацията.

В този случай изречението “Little did the officer know...” служи за подчертаване на последващата информация, която следва, т.е. че засегнатото лице е старши обществен защитник, който е добре запознат с правата си и твърди, че не е направила нищо незаконно. Той създава наративен контраст, което предполага, че служителят може да е направил предположения или обвинения, без да е наясно с миналото или правните познания на лицето. Новинарският репортаж описва ситуация, в която полицаи разпитват децата на жена, което води до конфронтация. Аудиторията е накарана да предположи, че полицаят може да повярва, че жената е направила нещо нередно или не е наясно с произхода си. Изречението с отрицателна инверсия въвежда обрат, като предполага, че има информация, която служителят не знае. Употребата на “Little did the officer know” предполага, че служителят работи при определени предположения или очаквания, които ще бъдат предизвикани. Следователно, това изречение с негативна инверсия може да получи следния анализ на информационното пакетирание:

- **Context sentences:** And at that point I walked out of the Starbucks and I asked the officer what he was doing. And he turned on me and asked me where I was.
- **Negative inversion sentence:** Little did the officer know this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal.
- **Presupposition:** “little did the officer know x”
 - K-presupposition: “little did the officer know x”
 - C-presupposition: “the K-presupposed proposition has been activated”
 - T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”

- **Focus:** “this Illinois senior public defender knew she hadn’t done anything illegal”
- **Assertion:** “x = this Illinois senior public defender knew she hadn’t done anything illegal”
 - Presupposed focus: “unknowledgeable as the clause evokes a new piece of information that is still not in the addressees’ knowledge database.”

Като се има предвид използването на изречението с негативна инверсия, докладът разкрива, че разпитваното лице не е просто обикновен човек, а старши обществен защитник от Илинойс, който твърди, че е добре запознат със закона. Това разкритие е неочаквано и се различава от първоначалното предположение, че полицаят може да си има работа с някой, който не е запознат с правните въпроси. Използването на това изречение с негативна инверсия предизвиква промяна в перспективата на адресатите. Приканва ги да преразгледат ситуацията и динамиката между полицая и разпитваната жена. Контрастът добавя слой сложност към разказа, тъй като публиката вече е наясно с информация, която офицерът не е. Изречението с негативна инверсия служи като разказно средство за създаване на напрежение и привличане на вниманието на публиката. Той ги подготвя за разкритие, което поставя под въпрос първоначалните им предположения и добавя дълбочина към историята, като подчертава контраста между това, което служителят знае или предполага, и действителната ситуация. Тази техника се използва допълнително, за да ангажира публиката и да поддържа интереса ѝ към разгръщащите се събития. Друг вид контраст, който създава тази конструкция, е между това, което знае говорещият и това, което знае (или не знае) защитаващият се. Всичко това води до заключението, че предполагаемият фокус трябва да се счита за непознат спрямо предложението „този старши обществен защитник от Илинойс знаеше, че не е направила нищо незаконно.”

Има потенциални лингвистични знаци, свързани с тази конструкция на отрицателна инверсия и цялостния контекст. Например, говорещият може да използва подчертан или леко драматичен тон, за да предаде значението на това, което офицерът не е знаел. Това може да включва промяна на височината или

удължаване на определени думи за допълнителен акцент. Вариациите в интонацията също могат да се използват за добавяне на въздействие върху фокусния компонент. Повишаването на тона на думата „know“ или кратка пауза след „Little did the officer know“ може да допринесе за цялостния ефект, привличайки вниманието към неочакваното разкритие. Въпреки това може да се предположи, че ораторът е избрал негативната инверсия от новинарския репортаж, за да постигне следните предположения в дискурса:

- говорещият е избрал фразата „little did the officer know“, за да подчертае иронията, че полицаят, който вероятно би трябвало да е запознат с правните въпроси, погрешно е обвинил някого, който всъщност има правна експертиза;
- конструкцията “little did the officer know” не само сигнализира за промяна в разказа, но също така предполага елемент на изненада или откровение, засилвайки цялостното въздействие на разказа на говорещия. Той служи като реторичен инструмент за ангажиране на адресатите и подчертаване на уникалната позиция на говорещия в разгръщащите се събития;
- предложението е от актуален интерес в разговора, предизвикан от отрицателното прилагателно „little“ в новинарския репортаж, тъй като вдъхва навременно и уместно измерение в продължаващата дискусия. Това предложение става особено уместно в настоящия разговор, защото добавя слой на критична оценка към действията на офицера. Отрицателното прилагателно подтиква аудиторията да постави под съмнение адекватността на знанията или предположенията на офицера; и
- the presupposed focus елемент е непознат, защото говорещият подчертава липсата на знания на офицера. Тази липса на знания се превръща във фокусна точка на предположенията в дискурса, което предполага, че действията или обвиненията на служителя може да са били повлияни от непълно познаване на част от информацията.

Заклучение

В тази докторска теза се заех с изследване на различни синтактични средства, използвани в съвременния английски език за опаковане и моделиране на информация. Избраните конструкции, именно clefts, existentials, extrapositions, passive voice и negative inversion, бяха избрани не само поради тяхното разпространение, но и поради интригуващите езикови и семантични предизвикателства, които те представят в сферата на информационното пакетиране. Подчертавайки аспектите на лингвистичното използване в различни контексти, обсъдих горните конструкции, като се фокусирах върху техните неканонични характерни черти, техните по-прости или основни двойници и уникалния начин, по който те пакетират информация, като същевременно запазват значението на по-простите двойни форми. За да постигна това, използвах както количествена, така и качествена изследователска методология. Корпусът СОСА, който беше използван за извличане на примери от автентичния говорим американски английски вариант на езика, беше ценен инструмент за събиране на количествени прозрения. Качественото изследване се задълбочи в идентифицираните конструкции, използвайки рамката на Lambrecht за анализиране на особеностите на информационното пакетиране (1994; 2001). Качественият анализ имаше за цел да разкрие както лингвистичните, така и някои нелингвистични тънкости в раздела на говоримия дискурс на корпуса. Докато се концентрира върху говоримия език, проучването се стреми да улови динамичния и контекстуално богат характер на използването на езика в ежедневната комуникация. Специфичният за жанра подход предостави подробно изследване на начините, по които емфатичните конструкции се проявяват в говоримия език, хвърляйки светлина върху тяхната роля в предаването на акцент, нагласи и комуникативно намерение в богатия контекст на говоримия дискурс.

Предложената схема за анализ на конструкции за информационно пакетиране в тази дисертация (context sentences; presuppositions: K-presupposition, C-presupposition, T-presupposition;

focus; assertion; presupposed focus) има за цел да обобщи как рамката за информационно пакетизиране може да се приложи като инструмент да се обясни изказване в рамките на даден текст и как аспектите на ефективната комуникация, споменати по-рано, могат да бъдат постигнати. Тази схема обобщава функциите, които Lambrecht (2001) предлага, когато дава представа какво може да постигне информационната структура за подобряване на разбирането на предложенията в изреченията. Един от приносите на тази дисертация е, че тя разработва понятията и категориите, предложени от Lambrecht в една от по-ранните му работи (1994). Тук авторът предоставя цялостно изследване на взаимодействието между формалната структура на изреченията и комуникативния контекст, в който те предават propositional информация. Централната концепция за информационната структура е представена като компонент на граматиката, в която предложенията претърпяват прагматично структуриране въз основа на дискурсивните ситуации, в които се комуникират. Структурирането се влияе от предположенията на говорещия за състоянието на ума на слушателя по време на изказването. Информационната структура се отличава от общата прагматика на разговора, тъй като включва граматически характеристики, специално предназначени за сигнализиране на различия в структурирането на информацията. Два основни типа категории в рамките на компонента на информационната структура се отнасят до менталните репрезентации на обекти в дискурса, повлияни от фактори като знание и съзнание. Аргументът е, че информационната структура е част от граматиката, белязана от различни морфосинтактични, прозодични и лексикални характеристики, а не аспект на общата човешка комуникативна компетентност.

Контекстът играе централна роля в избраната рамка, тъй като значително влияе върху прагматичното структуриране на предложенията в рамките на компонента за пакетизиране на информация. Този компонент включва организирането на концептуални представяния на състояния на нещата или предложения в съответствие със специфичните дискурсивни ситуации, в които те се комуникират. Контекстуалните

обстоятелства служи като насочваща сила, позволяваща на говорещите да правят информирани предположения за психическото състояние на слушателите по време на изказване. Това взаимодействие между контекста и прагматичното структуриране е от съществено значение за приспособяването на езиковите изрази към нюансите на комуникативната среда. Освен това се твърди, че някои отличителни граматически характеристики, като морфосинтактични, прозодични и лексикални елементи, са специално проектирани да сигнализират разликите в информационната структура в рамките на граматиката (Lambrecht 1994). По този начин контекстът не само оформя прагматичния процес на структуриране, но също така служи като ключов фактор при дешифрирането на връзката между формалната структура на изреченията и техните комуникативни функции в рамките на по-широката езикова рамка.

Lambrecht използва термина “knowledge presupposition” (или K-presupposition) взаимозаменяемо с pragmatic presupposition, подчертавайки основната концепция за рефериране на информация, позната на адресата (2001). Прагматичното твърдение на говорещия, описано като „ефектът, който има произнасянето на изречението върху знанията или вярванията на слушателя“ (ibid.), се разкрива чрез въвеждане на фокуса в предложението. Lambrecht подчертава необходимостта от контекст при използване на неканонична структура, отбелязвайки, че обсъждането на фокуса без предоставяне на перспектива или заключение относно прагматичното твърдение би било неудобно. Тази конкретна информация е предназначена да бъде активирана в съзнанието на адресата чрез подлежащи на извеждане референти. В резултат на това Lambrecht въвежда термина “consciousness presupposition” (C-presupposition), като твърди, че „същност или пропозиция се разглеждат като предположение за съзнание (C-presupposition), когато говорещият приеме, че нейното умствено представяне е било активирано в краткосрочен срочна памет на събеседниците по време на изказването” (2001: 475).

Референтът или C-presupposed proposition може да бъде или напълно активирано, или просто достъпно, привеждайки се в

съответствие с понятията на Prince за „discourse-old“ и „inferable“ (1992). Това обаче само по себе си не гарантира пълно разбиране, тъй като твърдението трябва да предава уместна информация, свързана с текущото предложение, установявайки връзка с текущия дискурс. За да се справи с това, Lambrecht въвежда друго решаващо предположение, отнасящо се до говорещия – това за предпоставката за актуалност (T-presupposition). Това означава, че говорещият очаква, че слушателят смята конкретен елемент за уместен и важен за текущия дискурс, разглеждайки го като вероятна тема за по-нататъшно обсъждане. Дефиницията на Lambrecht също така подчертава, че тематичният денотат, предметът на презумпцията, е по същество разумно предвидим компонент в рамките на едно предложение. Това означава, че като се има предвид контекстът или споделеното знание, адресатът може разумно да очаква включването на този елемент в разговора (2001: 476). Логично, изпълнението на предположението за T-предпоставка изисква определено ниво на активиране в съзнанието на участниците в дискурса; с други думи, C-presupposition служи като предпоставка за T-presupposition.

Липсващото звено, което открих в изчерпателната схема на Lambrecht за обяснителната рамка на пакетирането на информация, е свързано с критичното изследване на тригерите в рамките на домейна на твърденията, които съответстват на денотата на фокуса. Изследването как говорещият установява предположението за информация, гарантирайки разбирането или приемането на изказване от страна на адресата, се превърна в убедителна точка на изследване в тази дисертация. Когато бъде извадена от нейния контекст, липсата на активирани референти, водещи до предполагаемия фокус, прави информационната единица незабележима като нова. Този сложен процес изисква не само референти, които могат да бъдат изведени или свързани, но също така разчита на колекция от предишни обширни познания по темата. Тази колекция е това, което наричам база данни или база данни със знания. Това знание се простира отвъд специализираната или професионална експертиза, наблягайки на широко разбиране, което може да бъде лесно достъпно. Следователно съществуващите преди

това общи знания на адресата се очертават като основни при определянето на избора на граматика и структура. Позовавайки се на концепцията на , Lambrecht за непредсказуемостта (2001: 474), аз използвам следните три категории, за да разработя по-подробно the presupposed focus:

- fully knowledgeable – в този сценарий фокусният компонент се намира изцяло в базата данни със знания на адресата. Това означава, че слушателят притежава цялостна информираност за темата и може лесно да извика или да получи достъп до съответната информация във всеки един момент. Състоянието на пълно знание подчертава силно познаване на фокуса, улеснявайки задълбочено разбиране и интегриране в текущия дискурс.
- semi-knowledgeable – това състояние означава, че фокусният компонент съществува в базата данни със знания на адресата, макар и с нюансирано или дори фино разграничение. Докато информацията е налице, тя не може да бъде лесно извикана или най-малкото напълно извикана в точния момент на изказването. Това състояние въвежда елемент на ограничения на достъпността, изискващ от слушателя да се ангажира с когнитивни усилия, за да извлече и осмисли съответните подробности, допринасяйки за по-сложен процес на разбиране. Необходими са повече контекст и обяснение, за да се прехвърли този предполагаем фокус към fully knowledgeable. Основната информация е от съществено значение за постигане на пълно разбиране.
- Unknowledgeable – чрез него се отбелязва ясно отсъствие на компонента focus в базата данни със знания на адресата. При това обстоятелство информацията, свързана с focus, е напълно непозната за слушателя. Тази липса на предварителна осведоменост налага по-големи усилия от страна на говорещия да създаде основа или контекст, за да може слушателят да разбере въведения focus. Той подчертава случаите, когато предметът е изцяло нов или извън обхвата на съществуващата база от знания на адресата.

Концепцията за presupposed focus е неразделна част от анализа на Lambrecht по няколко причини. Първо, той служи като решаваща връзка, която подобрява изчерпателността на анализа на Lambrecht на конструкциите за пакетирание на информация (2001). Чрез задълбочаване в областта на твърденията, които съответстват на фокусния денотатум, анализът на Lambrecht излиза отвъд обикновената граматика и синтаксис, изследвайки различните динамики на това как информацията се приема и обработка в комуникацията. Разследването на начина, по който говорещите създават предположения за информация, се превръща в централна точка на изследване. Това проучване се ръководи от признаването, че когато се извади от неговия контекст, липсата на активирани референти, водещи до presupposed focus, прави информационната единица невъзможно да бъде определена като нова. Това наблюдение подчертава сложния процес, чрез който информацията не само се представя, но и се очаква да бъде получена и разбрана от адресата.

Важността на presupposed focus е допълнително подчертана от неговата зависимост от колекция от предварителни обширни познания, които се простират отвъд специализираната или професионална експертиза. Това по-широко разбиране, често наричано база данни със знания, се превръща в основата, върху която се изгражда предполагаемият focus. Признаването на предварително съществуващите общи познания на адресата като основни при определянето на избора на граматика и структура добавя слой сложност към лингвистичния анализ, признавайки динамичното взаимодействие между езика и когнитивните ресурси на адресата.

Използвайки и усъвършенствайки концепцията на Lambrecht за непредсказуемост, трите категории на presupposed focus (fully knowledgeable, semi-knowledgeable, and unknowledgeable) предоставят рамка за разбиране на различните степени на познатост и достъпност на информацията. Тези категории подчертават, че ефективната комуникация разчита не само на яснотата на изразяване, но и на съответствието между предварително съществуващите знания и когнитивното състояние на адресата.

Преходът от semi-knowledgeable към fully-knowledgeable, например, подчертава ролята на контекста и допълнителните обяснения за постигане на цялостно разбиране. По този начин предполагаемият фокус обогатява анализа на Lambrecht, като преодолява празнината между езиковата структура и когнитивните процеси, включени в приемането и разбирането на информация.

Ограничения и идеи за бъдещи научни изследвания

Корпусът СОСА служи като ценен ресурс за лингвистично изследване. Въпреки това, настоящото проучване беше изправено пред фундаментални предизвикателства, свързани с неговия дизайн и функционалности, особено когато се стреми да се задълбочи в синтактичните вариации. Едно от ограниченията е липсата на специални инструменти за синтактично търсене в рамките на корпуса. Въпреки че корпусът позволява търсене въз основа на ключови думи и фрази, той не предоставя специализирани функционалности за синтактичен анализ. Това ограничение възпрепятства изследването на специфични синтактични структури, което прави предизвикателство провеждането на задълбочени изследвания на тънкостите на конструкцията на изреченията и синтактичните модели. Това подчертава необходимостта от предпазливост при обобщаване на констатациите относно синтактичните модели, като подчертава важноста на разглеждането на потенциални пропуски в покритието на корпуса.

Езиците се развиват и по този начин могат да възникнат промени в синтактичните структури с течение на времето. Корпусът СОСА, последно актуализиран през март 2020 г., може да не обхване напълно последните синтактични иновации или промени в използването на езика. Това времево ограничение насочва вниманието към това, че корпусът отразява моментна снимка на езикови модели в определен период от време, като потенциално липсват възникващи синтактични тенденции.

Решението да се съсредоточа върху говоримия език като основен жанр въвежда друго ограничение в изследването. Говоримият език често проявява характеристики като

неформалност, колебания и непълни изречения, които могат да се различават от писмените форми. Като се концентрира върху говоримия език, изследването може да не улови тънкостите, присъстващи в писмения курс, потенциално ограничавайки обхвата на анализирания езикови характеристики. По-цялостно разбиране може да се постигне чрез бъдещи изследвания, които изследват както устните, така и писмените жанрове, като признават уникалната динамика, присъща на всеки от тях.

Друго ограничение на това проучване е разчитането на анализ на данни от един изследовател. Потенциалът за пристрастие на изследователя въвежда известна степен на субективност, тъй като тълкуванията и преценките, направени по време на анализа, могат да бъдат повлияни от индивидуални гледни точки, опит и предубеждения. Това може да повлияе на надеждността и обективността на резултатите, тъй като различните анализатори могат да стигнат до различни заключения. За да смекчи това, настоящият изследовател положи усилия да поддържа прозрачност и строгост по време на целия аналитичен процес, документирайки щателно решенията и интерпретациите.

По същество тази теза имаше за цел да изследва тънкостите на фокусираните структури в областта на информационното пакетиране чрез разработване на обосновката на Lambrecht за използване на различни граматически структури и избор на речник, хвърляйки светлина върху основните мотивации за използване на emphatic конструкции. Въвеждането на предполагаемия фокус е от съществено значение за завършването на схемата на Lambrecht, тъй като се отнася до критичен аспект на пакетирането на информация, който надхвърля обикновената граматика и синтаксис. Докато анализът на Lambrecht предоставя подробна рамка за разбиране на взаимодействието между лингвистичната структура и прагматичните процеси, концепцията за presupposed focus ни помага да разберем защо и как говорещите създават информационни допускания и как адресатите разбират или приемат изказване.

Изследването на различни синтактични средства, включително clefts, existentials, extraposition, passive voice, и negative inversion, служат като основа за това изследване. Неканоничният

характер на тези конструкции, в сравнение с тези по-прости двойници, добавя сложност към изследването, предлагайки богат набор от езикови и семантични предизвикателства. Изследването на presupposed focus е от решаващо значение в схемата на Lambrecht, защото преодолява празнината между езиковата структура и когнитивните процеси, включването в приемането и разбирането на информацията. Той признава, че ефективната комуникация не е само в това как се представя информацията, но и в това как се очаква тя да бъде получена и разбрана от слушателя.

Чрез изследване на тригерите в рамките на домейна на твърденията, които съответстват на фокусния денотат, анализът надхвърля синтаксиса, за да изследва нюансираната динамика на това как информацията се приема и обработва в комуникацията. Това изследване подобрява изчерпателността на анализа на Lambrecht, предоставяйки по-цялостен поглед върху пакетирането на информацията. Проучването как говорещите създават предположения за информация се превръща в основна точка на проучване. Presupposed focus е от решаващо значение за превръщането на информацията в възприемаема като нова и нейното активиране разчита не само на подлежащи на извеждане или свързване референти, но и на колекция от предишни обширни знания по темата. Трите категории на presupposed focus (fully knowledgeable, semi-knowledgeable, and unknowledgeable) осигуряват сложна рамка за разбиране на различните степени на познатост и достъпност на информацията. Тази рамка признава динамичното взаимодействие между езика и когнитивните ресурси на адресата, като подчертава важноста на контекста и допълнителното обяснение за постигане на цялостно разбиране.

Научен принос на дисертацията

- Разглеждайки синтактичните конструкции на ниво анализ на информационната структура, настоящото изследване обединява методи от различни лингвистични изследователски области в единен подход.

- Използвайки лингвистичен корпус, това изследване проучва динамиката на живия език, като използва иновативни заявки за търсене на синтактично ниво, за да извлече ценни прозрения.
- Въвеждайки нова характеристика към съществуващото теоретично предложение на Lambrecht (1994; 2001), тази научна работа се фокусира върху presupposed focus, като предлага три възможни негови измерения: fully knowledgeable, semi-knowledgeable, и unknowledgeable.
- Като предлага споменатите три измерения на presupposed focus, настоящият анализ надгражда и доразвива съществуващата теоретична рамка, при което полученият аналитичен инструмент може да се използва за извършване на изследвания на различни други езикови явления.
- Предоставяйки различно обяснение за това как говорещите и слушащите установяват разбиране, изследването допринася за по-широка перспектива върху тънкостите на интерпретацията на изказванията.
- Ориентираният към дискурса структуриран анализ, предложен в тази дисертация, дава систематичен подход за разкриване на предположения в дискурса, вградени в съзнанието на говорещия по време на изграждането на изказване.
- Разпростирайки се отвъд границите на лингвистиката, настоящото изследване разкрива някои ценни перспективи за начините за постигане на ефективна комуникация

Източници

1. Adam, Martin. "Sámuel Brassai and Jan Firbas: The Concept of the Sentence." *Argumentum*, vol. 15, 2019, pp. 47-61. https://argumentum.unideb.hu/2019-anyagok/special_issue_I/adamm.pdf
2. Ammann, Hermann. *Die Menschliche Rede. Sprachphilosophische Untersuchungen. 2. Teil: Der Satz.* [Human Speech. Studies in the Philosophy of Language. Part 2: The Sentence]. Wissenschaftliche

Buchgesellschaft. [Reprint Lahr im Schwarzwald: Moritz Schauenburg], 1928 [1968].

3. Biber, Douglas, et al. *Student Grammar of Spoken and Written English*. Pearson Education Limited, 2003.
4. Cambridge Dictionary. "Base Something on Something." n.d. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/base-on>
5. Chafe, Wallace L. "Givenness, Contrastiveness, Definiteness, Subjects, Topics, and Point of View." *Subject and Topic*, 1976.
6. Chafe, Wallace L. "Cognitive Constraints on Information Flow." *Tomlin*, 1987, pp. 21-52.
7. Chankova, Yana. *Aspects of the Theory of Scrambling*. South-West University Press, 2016.
8. Chomsky, Noam. "Remarks on Nominalization." *Readings in English Transformational Grammar*, edited by Roderick A. Jacobs and Peter S. Rosenbaum, Ginn, 1970, pp. 184-221.
9. Chomsky, Noam. "Deep Structure, Surface Structure, and Semantic Interpretation." *Studies in General and Oriental Linguistics Presented to Shiro Hat Tori on the Occasion of His Sixtieth Birthday*, edited by Roman Jakobson and Shigeo Kawamoto. TEC Co. Ltd., 1971, pp. 52-91. Reprinted in Chomsky, Noam. "Studies on Semantics in Generative Grammar." *Mouton*, 1972, pp. 62-119.
10. Clark, Herbert H., and Susan E. Haviland. "Comprehension and the Given-New Contract." *Discourse Production and Comprehension*, edited by Roy O. Freedle, Ablex, 1977.
11. Croft, William. "Construction grammar." *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*, edited by Hubert Cuyckens and Dirk Geeraerts, Oxford University Press, 2007, pp. 463-508.
12. Danes, Frantisek. "A three-level approach to syntax." *TLP*, vol. 1, 1964, pp. 225-240.

13. Elffers, Els. “Georg von der Gabelentz as a Pioneer of Information Structure.” *Gabelentz and the Science of Language*, edited by James McElvenny, Amsterdam University Press, 2019, pp. 27-56.
14. Erteschik-Shir, Nomi. *Information Structure: The Syntax-Discourse Interface*. Oxford University Press, 2007.
15. Firbas, Jan. *Functional Sentence Perspective in Written and Spoken Communication*. Cambridge University Press, 1992.
16. Folley, Mark, and Diane Hall. *Longman Advanced Learners' Grammar*. Pearson Education Limited, 2008.
17. Gabelentz, Georg von der. “Ideen zu Einer Vergleichenden Syntax” [Ideas for Comparative Syntax]. *Zeitschrift für Völkerpsychologie und Sprachwissenschaft*, vol. 6, 1869, pp. 376-384.
18. Gabelentz, Georg von der. *Chinesische Grammatik: Mit Ausschluss des niederen Stiles und der heutigen Umgangssprache [Chinese Grammar: With the Exception of the Lower Style and Today's Colloquial Language]*. T.O. Weigel, 1881.
19. Goldberg, Adele E. *Constructions: A Construction Grammar Approach to Argument Structure*. Chicago University Press, 1995.
20. Halliday, M. A. K. “Notes on Transitivity and Theme in English: Part 2.” *Journal of Linguistics*, vol. 3, no. 2, 1967, pp. 199–244. <http://www.jstor.org/stable/4174965>.
21. Halliday, Michael. “Notes on Transitivity and Theme in English. Part 1” *Journal of Linguistics*, vol. 3, 1967, pp. 37-81.
22. Happe, Francesca. *Autism: An Introduction to Psychological Theory*. UCL Press, 1994.
23. Hengeveld, Kees, and J. Lachlan Mackenzie. *Functional Discourse Grammar: A Typologically-based Theory of Language Structure*. Oxford University Press, 2008.
24. Hoffmann, Thomas, and Graeme Trousdale, editors. *The Oxford Handbook of Construction Grammar*. Oxford University Press, 2013.

25. Hristov, Bozhil. Grammaticalising the Perfect and Explanations of Language Change. Brill, 21 Nov. 2019. <https://doi.org/10.1163/9789004414051>.
26. Huddleston, Rodney, and Geoffrey K. Pullum. *A Student's Introduction to English Grammar*. Cambridge University Press, 2007.
27. Huddleston, Rodney, and Geoffrey K. Pullum. *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge University Press, 2016.
28. Jackendoff, Ray. *Semantic Interpretation in Generative Grammar*. MIT Press, 1972.
29. Kaltenböck, Gunther. "Information Structure." *The Oxford Handbook of English Grammar*, edited by Bas Aarts, Jill Bowie, and Gergana Popova, Oxford University Press, 2020, pp. 461-482.
30. Kempson, Ruth M. *Presupposition and the Delimitation of Semantics*. Cambridge University Press, 1975.
31. Lambrecht, Knud. A Framework for the Analysis of Cleft Constructions. *Linguistics*, vol. 39, no. 3, 2001, pp. 463–516.
32. Lambrecht, Knud. *Information Structure and Sentence Form: Topic, Focus, and the Mental Representations of Discourse Referents*. Cambridge University Press, 1994.
33. Langacker, Ronald W. "Semantic Representations and the Linguistic Relativity Hypothesis." *Foundations of Language*, vol. 14, 1976, pp. 307–57.
34. Leino, Jaakko. "Information Structure." *The Oxford Handbook of Construction Grammar*, edited by Thomas Hoffmann and Graeme Trousdale, Oxford Academic, 2013, pp. 329–344.
35. Manova-Georgieva, Yana. *Multifaceted Mappings of Chraconyms in Terry Pratchett's Works*. South-West University Press, 2023.
36. Mathesius, Vilém and Josef Vachek. *A Functional Analysis of Present Day English on a General Linguistic Basis* [reprinted]. De Gruyter Mouton, 2013.
37. Mathesius, Vilém. "Zur Satzperspektive im Modernen Englisch" [On sentence Perspective in Modern English]. *Archiv für das Studium der modernen Sprachen und Literaturen*, vol. 155, 1929, pp. 200-210.

38. Mathesius, Vilém. *A Functional Analysis of Present Day English on a General Linguistic Basis*. Publishing House of the Czechoslovak Academy of Sciences, 1975.
39. McEnery, T., and Hardie, A. *Corpus Linguistics: Method, Theory and Practice*. Cambridge University Press, 2012.
40. Meriam-Webster. “Metonymy.” n.d. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/metonymy>
41. Osenova, Petya, et al. “The Bulgarian Event Corpus: Overview and Initial NER Experiments.” Proceedings of the 13th Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2022), edited by Nicoletta Calzolari et al., European Language Resources Association (ELRA), 2022, pp. 3491–3499. <http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2022/LREC-2022.pdf>.
42. Paul, Hermann. *Principles of the History of Language*, translated by H. A Strong. De Gruyter, 1891. <https://archive.org/details/cu31924026442586/page/n17/mode/2up>
43. Prince, Ellen. “The ZPG Letter: Subjects, Definiteness, and Information-status.” *Discourse Description: Diverse Linguistic Analyses of a Fund-Raising Text*, edited by William C. Mann and Sandra A. Thompson, Benjamins, 1992, pp. 295–326.
44. Prince, Ellen. “Toward a Taxonomy of Given–New Information.” *Radical Pragmatics*, edited by Peter Cole, Academic Press, 1981, pp. 223–255.
45. Quirk, Randolph, et al. *A Comprehensive Grammar of the English Language*. Longman Inc., 1985.
46. Spieghel, Hendrik Laurensz. 1962 [1585]. Ruygh-bewerp vande redenkaveling. *Twe-spraak: Ruygh Bewerp: Kort begrip: Rederijckkunst*, edited by J.H. Caron Willem, pp. 65-158. Groningen: Wolters.
47. Stalnaker, Robert C. “Assertion.” *Pragmatics, Syntax and Semantics, Vol. ix*, edited by Peter Cole, Academic Press, 1978, pp. 315-332.
48. Stalnaker, Robert C. “Pragmatic Presuppositions.” *Semantics and Philosophy*, edited by Milton K. Munitz and Peter Unger, Oxford University Press, 1974, pp. 197-213.

49. Vassileva, Irena. Who's the Author? A Contrastive Analysis of Authorial Presence in English, German, French, Russian and Bulgarian Academic Discourse. Asgard, 2000.
50. Van Valin, Robert D. Jr., and Randy J. LaPolla. *Syntax: Structure, Meaning and Function*. Cambridge University Press 1997.
51. Vince, Martin, and Peter Sunderland. *Advanced Language Practice: English Grammar and Vocabulary*. Macmillan Education, 2003.
52. Winkler, Susanne. "The information Structure of English." *The Expression of Information Structure*, edited by Manfred Krifka and Renate Musan, Mouton de Gruyter, 2012.
53. "Deputy Dies in Hunt for Suspect; Award Show Turns Political; President Obama." *Fox Special Report with Bret Baier*, 09.01.2017, 6:00 PM EST. Retrieved from COCA Corpus.
54. "Moms under Fire Mommy Shaming." *ABC News: Nightline*, 30.07.2018. Retrieved from COCA Corpus.
55. "No Pause for Russia Investigation; Special Counsel Invoked." *CNN Tonight* 17.05.2017, 10:00 PM EST. Retrieved from COCA Corpus.
56. "The Powerhouse Roundtable." *ABC News: This Week*, 28.07.2019. Retrieved from COCA Corpus.
57. "The Principles of Ray Dalio." *CBS News: 60 Minutes*, 28. 07. 2019. Retrieved from COCA Corpus.

Публикации на автора в научната сфера на дисертационния труд

- “The Presupposed Focus – Some Remarks on the Analysis of English It-Clefts,” 2024, статия към ПУ „Паисий Хилендарски“ за сборника от юбилейната конференция „Паисиеви четения.” (ISSN 0861-0029)
- Chankova, Y, and Spasov, K. “On the Use of Focussing Constructions by Bulgarian Students of English.” *Foreign Language Teaching*, vol. 50, no. 3, 2023, pp. 231-43. ISSN 0205-1834. DOI: <https://doi.org/10.53656/for23.301onth>
- Spasov, K. “Error Analysis of Five Information Packaging Constructions Produced by Bulgarian Learners of English.” In *Linguistics Problems*, edited by B. Todorova, L. Perchekliiski, M. Bagasheva, M. Nakova-Petrova, and N. Ivanova, Blagoevgrad, vol. 3, no. 3, 2023, pp. 321-28. ISSN 2682-9673
- Spasov, K. “Packaging Information or Information Packaging: The Bulgarian Experience of Good Educational Practices at the University Level.” In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4315-23. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: [10.21125/edulearn.2021.0910](https://doi.org/10.21125/edulearn.2021.0910)

Други публикации

- Spasov, K. “Co-designing and Beyond: The Evolution of the AUBG Information Literacy Program as Inspired by the ACRL Framework.” *Faculty-librarian Collaborations: Integrating the Information Literacy Framework into Disciplinary Courses*, edited by M. Stöpel, et al., ACRL, 2020, pp. 131-141. ISBN 9780838948521.
- Stöpel, M., et al. “Insights into Faculty-librarian Collaborations around the Framework: Findings from the 2018 Co-design Survey.” *Faculty-librarian Collaborations: Integrating the Information Literacy Framework into Disciplinary Courses*, edited by M. Stöpel, et al., ACRL, 2020, pp. 21-34. ISBN 9780838948521.
- Spasov, K. “The Era of Critical Digital Literacy.” In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4324-29. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: [10.21125/edulearn.2021.0911](https://doi.org/10.21125/edulearn.2021.0911)

Статията

Spasov, K. "The Era of Critical Digital Literacy." In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4324-4329. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: 10.21125/edulearn.2021.0911

е цитирана в:

Vladimirova, Beatris. "University-based hospitality centers: popularity and effective advertising models." *International Conference on Tourism Research*. Vol. 15. No. 1. 2022.

Kiryakova-Dineva, Teodora, and Beatris Vladimirova. "University-Based Hospitality Centers: Popularity and Effective Advertising Models." *Hosted By The School of Hospitality and Tourism*, 2022.

Zdravkova, Evelina, Kamelia Planska-Simeonova, and Svetoslava Dimitrova. "Culture of Sharing, Critical Thinking and Prosumation of Media Content." *INTED2022 Proceedings. IATED*, 2022.

Prasad, Anjana, and J. P. Kanoje. "Unravelling the Link between Technosavviness, IT Awareness and Learning Outcomes: A High School Level Investigation." *International Journal of Futuristic Innovation in Arts, Humanities and Management (IJFIAHM)*, vol. 2, no. 2, 2023, pp. 131–141. <https://journal.inence.org/index.php/ijfiahm/article/view/91>

ФИЛОЛОГИЧЕСКИ ФАКУЛТЕТ

SOUTH-WEST UNIVERSITY "NEOFIT RILSKI"

FACULTY OF PHILOLOGY

Department of Germanic and Romance Studies

Dissertation Summary

**Some Syntactic Devices of Information Packaging and Modelling in
Modern English**

A dissertation submitted in partial fulfillment of
the requirements for acquiring the degree of
Doctor of Philosophy
in higher education field 2. Humanities,
professional field 2.1. Philology,
scientific specialty English Language

Krasimir Spasov
Ph.D. Candidate

Assoc. Prof. Yana Chankova, Ph.D.
Academic Advisor

2024

Blagoevgrad

The PhD thesis was discussed and suggested for a public defence by the Department of Germanic and Romance studies of the Faculty of Philology at the SWU “NeofitRilski” held on 11 March 2024.

The defence of the PhD thesis will take place on 13 May 2024 in room 1412 at the South-West University “NeofitRilski” – Blagoevgrad.

Table of Contents

List of Abbreviations.....	i
Introduction.....	1
<i>Methodology, Objectives, and Tasks</i>	2
<i>Structure of the Thesis</i>	8
<i>Chapter 1. Literature Review</i>	9
<i>Chapter 2. Clefts</i>	19
2.1 <i>General Properties/Overview</i>	19
2.2 <i>Syntactic Structure of WH-clefts</i>	20
2.3 <i>Information Packaging Peculiarities of WH-clefts</i>	20
<i>Chapter 3. Existentials and Presentational Clauses</i>	23
3.1 <i>General Properties/Overview</i>	24
3.2 <i>Syntactic Structure of Existential Clauses</i>	25
3.3 <i>Information Packaging Peculiarities of Existential Clauses</i>	26
<i>Chapter 4. Extrapositions</i>	30
4.1 <i>General Properties/Overview</i>	30
4.2 <i>Syntactic Structure of Extrapositions</i>	30
4.3 <i>Information Packaging Peculiarities of Extrapositions</i>	31
<i>Chapter 5. Passive Voice</i>	33
5.1 <i>General Properties/Overview</i>	33
5.2 <i>Syntactic Structure of Passive Voice</i>	34
5.3 <i>Information Packaging Peculiarities of Passive Voice</i>	34
<i>Chapter 6. Negative Inversion</i>	38
6.1 <i>General Properties/Overview</i>	38

6.2	<i>Syntactic Structure of Negative Inversion</i>	39
6.3	<i>Information Packaging Peculiarities of Negative Inversion</i>	39
Conclusion.....		43
<i>Limitations and Implications for Future Research</i>		48
<i>Contributions of the Thesis</i>		51
References.....		52
Author's Publications in Relation to the Dissertation Topic.....		55

List of Abbreviations

1. Adverb (Adv.)
2. Adverbial (A)
3. Auxiliary (Aux.)
4. British National Corpus (BNC)
5. Corpus of Contemporary American English (COCA)
6. C-presupposition
7. Functional Sentence Perspective (FSP)
8. K-presupposition
9. Noun (N)
10. Noun phrase (NP)
11. Number (Num.)
12. Prepositional Phrase (PP)
13. T-presupposition
14. Verb (V)

Introduction

This research work seeks to uncover the underlying mechanisms that drive the syntactic choices individuals make when conveying information in English, shedding light on the nuanced ways in which emphasis and meaning are crafted through syntactic structures. The exploration of information packaging in language not only contributes to linguistic scholarship but also has practical implications for language learners, educators, and those seeking a deeper understanding of cross-cultural communication. By unravelling the intricacies of syntactic devices, I hope to offer valuable insights into the art of effective communication in English, transcending the mere mechanics of grammar and delving into the rich mosaic of how information is strategically presented and emphasized.

Clarity and understanding are foundational elements in effective communication, and proper information packaging serves as the cornerstone of achieving these objectives. Information packaging seems to be a carefully constructed framework within which ideas and concepts are arranged, much like a well-organized book that guides readers smoothly through a narrative. Achieving clarity in information packaging is similar to creating a well-defined roadmap for the audience, ensuring that each piece of information is meticulously placed, allowing for a logical and coherent flow. When information is organized in a clear and logical manner, it acts as a radar for the audience, guiding them through a thoughtfully constructed sequence of ideas. This deliberate arrangement minimizes the potential for confusion and significantly reduces the risk of misinterpretation.

The significance of clarity in information packaging becomes particularly evident in talking about complex or intricate subject matter. Whether conveying intricate scientific findings, detailed business strategies, or various social concepts, a well-packaged message acts as a facilitator of understanding. It transforms a potentially complex piece of information into a digestible format, making it easier for the audience to grasp and assimilate the intended meaning. Proper information packaging does not merely end with presenting content in a straightforward manner – it also considers the cognitive processes of the

addressee (Kaltenböck 2020: 461-462). By strategically organizing information, the speaker acknowledges the natural way in which individuals absorb and process information. This acknowledgment enhances the addressees' cognitive fluency, enabling them to follow the intended message with greater ease and coherence.

Genres, as Vassileva claims, are forms of social interaction expressed through language and are shaped by social, cultural, and linguistic factors (2000: 163). In the realm of the spoken genre, where communication unfolds in real-time through spoken words, the importance of information packaging takes on a dynamic and immediate significance. Unlike written communication, spoken language relies heavily on the temporal dimension, making clarity and understanding crucial for effective interaction. Proper information packaging in spoken communication is like choreographing a well-rehearsed performance where each word, tone, and pause contributes to the overall impact of the act.

One key aspect of information packaging in the spoken genre is the articulation of ideas in a clear and organized manner. The spoken word has a fleeting quality, and listeners must process information impromptu. Therefore, a well-packaged message is presented in a way that aligns with the natural rhythm of the conversation, allowing the listener to follow the speaker's train of thought without feeling overwhelmed. Likewise, non-verbal cues such as intonation, emphasis, and pauses become integral components of information packaging in the spoken genre. These elements contribute to the overall delivery, helping convey nuances, emotions, and emphasis that may not be evident in written texts. Properly timed pauses, for instance, allow listeners to digest information, reinforcing key points and preventing information overload.

Methodology, Objectives, and Tasks

The objective of my thesis is to explore and investigate selected syntactic devices of information packaging and modeling in modern English. The constructions I have chosen are clefts, existentials, extrapositions, passive voice structures, and subject-dependent inversions. The reason why I have picked those is not only because of

their popularity and prevalence, but because of the contradictory linguistic, semantic and pragmatic challenges they pose in terms of information packaging. The focus will be on the linguistic use aspects of these constructions within a plethora of contexts - the construction models as well as the applied perspectives. The proposed constructions have the following distinctive features:

- they are non-canonical constructions,
- they have syntactically simpler counterparts, and
- they preserve the meaning of their simple counterparts, but they package information in a different way.

The selected constructions possess distinctive features that make them an intriguing object of investigation. The forthcoming analysis will not only unravel the grammatical intricacies of these syntactic devices but will also illustrate how they are employed in different linguistic contexts within the spoken discourse, providing a comprehensive understanding of their varied applications and linguistic implications.

Therefore, the main aim of my thesis is to define, determine, and analyze the aforementioned constructions within the context of information packaging theory. The methodology of the research includes a dual approach – both quantitative and qualitative investigation of the researched data. The main task of the quantitative analysis is to collect and obtain data for the frequency of the constructions' attestations. The qualitative analysis will allow a deeper understanding of the specific usages of the information packaging constructions.

The primary objective of the current study is to conduct both quantitative and qualitative analyses of the previously mentioned focusing constructions. By integrating insights from Hristov (2019) and Manova-Georgieva (2023), this study aims to offer a comprehensive and robust examination of focusing constructions in the contemporary English language usage and signifies that the COCA corpus (Corpus of Contemporary American English) serves the purposes of this research better due to its flexibility and suitability for nuanced analysis. Utilizing the COCA for the quantitative exploration, the study is informed by excerpts extracted from the authentic language use, avoiding

predetermined hypotheses based on existing linguistic studies. Embracing the stance proposed by McEnery and Hardie that characterizing Corpus Linguistics as a method is inappropriate, the study asserts the corpus itself as the exclusive foundation for generating hypotheses about language (2012).

The quantitative analysis will focus on concordance instances where the studied construction is employed, using the search functionalities that the COCA corpus allows to search on the syntactic level. This approach also resonates with Yankova's discussion of the hypothesis regarding the usage of cohesive devices in statutory writing, emphasizing genre-specific expectations. Specifically, Yankova highlights expectations related to lexical repetition, conjunctions, and language-specific features such as reference usage in English and Bulgarian statutory texts (2006: 192-194). When examining lexical items, it is more appropriate to analyze them within a specific context. This approach allows for a more comprehensive understanding of their connotative meanings and functions, as highlighted by Bagasheva (2023: 11). Employed as the primary corpus research tool in this study, the COCA corpus has been chosen for the referential nature of its data derived from countries where English is spoken as a native language.

Following this, the study will delve into a qualitative examination of the identified excerpts, employing Lambrecht's framework from his two works on information packaging – “Information Structure and Sentence Form: Topic, Focus, and the Mental Representations of Discourse Referents” (1994) as well as “A Framework for the Analysis of Cleft Constructions” (2001). The investigation will focus on one distinct genre – the spoken language. By concentrating on the spoken discourse, the study seeks to capture the dynamic and contextually rich nature of language use in everyday communication. This genre-specific approach will provide a detailed exploration of how focusing constructions manifest in spoken language, shedding light on their role in conveying emphasis, attitudes, and communicative intent within the abundant context of the spoken discourse.

Another rationale for selecting the spoken genre is rooted in the observation supported by Biber et al. that emphatic constructions are

more prevalent in the academic rather than the spoken discourse (2003: 397-426). Hence, the decision is also motivated by a desire to investigate how these constructions operate in a context where their frequency is comparatively lower and find out any peculiarities. By focusing on the spoken language, the study aims to unravel the distinct ways in which speakers employ emphatic constructions in everyday communication, where linguistic choices are often shaped by non-linguistic ones such as immediacy, body language, and gestures. This deliberate departure from the academic register allows for a closer examination of the pragmatic functions and contextual variations of the emphatic constructions within the dynamic landscape of the spoken discourse.

The qualitative examination of the aforementioned emphatic constructions seeks to uncover the subtleties of both linguistic and non-linguistic elements embedded in the spoken discourse. The analysis will not only delve into the grammatical, syntactic, and semantic aspects of these constructions at the level of information packaging but will also extend its focus to non-linguistic elements, including the focus denotatum perceived by the listener. This comprehensive approach aims to provide a feasible understanding of how these emphatic constructions function in real-world spoken interactions, considering both the structural intricacies and the cognitive aspects involved in the communication process. By exploring the non-linguistic dimensions, such as the listener's perceived focus and presupposed focus, the study aims to capture a holistic view of the role and impact of focusing constructions in the spoken language.

The most important task involves the meticulous selection of an appropriate corpus for the analysis. The carefully chosen corpus plays a pivotal role in shaping the direction and validity of the research. In this context, the COCA corpus emerges as a superior choice over the other options such as the BNC corpus (British National Corpus). The decision to opt for COCA is grounded in its unparalleled size (more than 1 billion entries by its latest update in March 2020) and a rich variety of genres, which collectively provide a robust and comprehensive representation of contemporary American English. The extensive nature of COCA, encompassing diverse registers and linguistic contexts,

enhances the research potential to draw plausible and representative conclusions. The unique combination of size, recency, and genre diversity distinguishes the COCA corpus as the sole English corpus meeting the criteria of being extensive, up-to-date, and inclusive of a broad array of genres.

Having established COCA as the corpus of choice, the next essential task is to construct search queries that facilitate exploration on the syntactic level. This methodological step is crucial for isolating instances of the targeted emphatic constructions within the corpus in order to compile the relevant concordances. The syntactic focus allows for a nuanced investigation into the structural peculiarities and specifics of these constructions, providing a foundation for both quantitative and qualitative analyses. With the search queries meticulously and creatively designed, the subsequent phase involves the performance of searches within the COCA corpus. This process involves navigating through the vast linguistic landscape to retrieve instances of emphatic constructions based on the syntactic criteria established earlier. The search phase is executed systematically, with careful consideration given to potential challenges and opportunities for refining the search parameters due to the limited syntactic search parameters that the corpus holds. Furthermore, recent years have seen an increasing interest in event-oriented applications within the NLP (Natural Language Processing) community, which encompass tasks such as event detection, extraction, and profiling, enabled by advancements in technology and the availability of diverse datasets (Osenova et al., 2019: 3491-3492).

Another task of the study is to employ a systematic approach to sift through the retrieved concordance lines. This involves a conscientious review to ensure that the selected examples align with the research focus on the constructions in question. The sieving process is integral to maintaining the integrity of the dataset and ensuring that the identified constructions meet the criteria set forth for the analysis. By employing a systematic approach, the study aims to maintain a rigorous standard, thereby enhancing the reliability, plausibility and accuracy of the findings related to the syntactic devices under scrutiny. The utilization of representative examples from the COCA corpus serves as

a foundational methodology to illuminate linguistic tendencies. By selecting examples that encapsulate prevalent tendencies within the corpus, this research seeks to provide a comprehensive understanding of the broader linguistic landscape. Notably, each presented example is carefully chosen as the most recent instantiation of its respective construction within the corpus. This strategic approach ensures that the analysis captures the latest linguistic developments, contributing to the scholarly discourse on the language usage. Through a meticulous examination of these examples, this dissertation aims to investigate prevailing linguistic trends and contribute valuable insights to the field.

The dual-phase analysis commences with a quantitative exploration. Leveraging the dataset retrieved from the COCA corpus, the study quantitatively analyzes examples of where the focusing constructions appear in. The focus here is on understanding the frequency and distribution patterns, providing valuable insights into the prevalence of the emphatic constructions within the corpus data. This analytical approach not only sheds light on the sheer frequency of these constructions but also delineates their distribution patterns within the corpus. Such quantitative observations play a foundational role in establishing a good understanding of the prominence and contextual significance of the emphatic constructions in the English language.

The dissertation then embarks on a qualitative analysis, employing and elaborating on Lambrecht's framework for information packaging and distribution. This phase delves into the nuanced aspects of the identified constructions, exploring not only their grammatical, syntactic, and semantic dimensions but also extending the analysis to some non-linguistic elements. By adopting a holistic approach, the qualitative analysis aims to unravel the multifaceted nature of emphatic constructions, considering both their structural characteristic and specifics and cognitive aspects embedded in real-world spoken contexts. The qualitative analysis will be covered in three stages – a general overview of the considered emphatic construction, a summary of its most important syntactic features, and a discussion of the peculiarities of its information packaging properties. This multifaceted approach seeks to uncover the linguistic intricacies within the spoken

discourse by capturing the dynamic and contextually loaded nature of language use in everyday communication.

Structure of the Thesis

The dissertation thesis includes an abstract, an introduction, six main chapters, conclusion which contains contributions and implications for future research. The total volume of thesis is 187 pages and contains two figures, two tables, two charts, and eleven appendices. The bibliography includes 117 entries on information packaging from a variety of authors.

The first chapter is the literature review that contains a chronological overview of the origins and development of information packaging as well as an overview of the different terminology different schools of information packaging have been using throughout the years.

The second chapter is dedicated to the three types of clefts – the IT-clefts, the WH-clefts, and the reversed WH-clefts. The chapter begins with an overview of general properties of the aforementioned constructions, then discusses some of their syntactic peculiarities in addition to the quantitative analysis from the COCA corpus, and each section of this chapter finishes with information packaging discussion on the properties of these constructions.

The third chapter presents the existential “there” and presentational constructions. The existentials are further divided into bare and extended existentials. The general properties with the distinction of locative and existential “there” are discussed as well as the syntactic properties together with the COCA corpus quantitative analysis, and then each section presents an information packaging analysis of the constructions.

The fourth chapter puts forward an analysis of the extraposition constructions with first a general overview of the construction, then syntactic peculiarities together the COCA corpus quantitative analysis, and finishes with the information packaging qualitative analysis.

The fifth chapter has been designed to report on the passive voice construction. It first offers a general overview of active versus passive voice, then discusses the syntactic peculiarities together with

the quantitative analysis from the COCA corpus and finishes with the quantitative analysis of short and long passives.

The sixth chapter is dedicated to the negative inversion construction with some general remarks on the types of inversions in English, and then delving into the syntactic properties of negative inversion. Two negative constructions are discussed – the ones starting with “little” and “under no circumstances.”

The final chapter is the discussion, where I explain the findings about the analysed information packaging within existing research. I have also dedicated a part of the conclusion in which to elicit the contributions of the thesis and the implications for further investigation.

Chapter 1

Literature Review

The sinologist and general linguist Georg von der Gabelentz (16 March 1840 – 11 December 1893) is considered to be the pioneer in this sphere. Tracking down the history of the term of information packaging, though, it turns out that there were other scholars such as Hendrik Laurenszoon Spiegel (1549-1612), who gave a start to the contemplation of the notion that it is not always the case that the grammar subject coincides with the actual subject, as Elffers (2019) mentions in her book chapter. Later these ideas of word order and prominence are transferred and further elaborated in the works of F. Becker (1775–1851) and S. Herling (1780–1849) both of whom inspired H. Weil (1818–1909) who preceded von der Gabelentz’s in developing his ideas of information structuring. Still, von der Gabelentz is probably the first to recognize the syntactic subject versus the factual subject. He also uses the term psychological subject to refer to what “has been heard,” and psychological predicate as to what is “expected to be heard” (2019: 27-28). This two-fold distinction seems to work but not unequivocally as, for example, it seems to relate the psychology subject to the grammar subject, which is not always the case.

Paul’s work (1891 and beyond) advances von der Gabelentz’s (1881 and beyond) by building on the contrast between psychological

subject and psychological predicate by differentiating the dichotomy from the grammar and syntax aspects. It is Amman (1928), who later changed the focus of psychology to a more linguistic one and introduced two concepts – theme and rheme. Around that time, the Czech linguist Mathesius (1929) used the same terms to define word order phenomena in the Slavic languages, and more specifically in the Czech language. The terms theme and rheme as introduced by the Prague School of Linguistics are related to the distinction between important vs. less important information; in other words, they connect old meanings with new meanings in the context of the functional approach to language studies. Moreover, the Prague School introduced the term Functional Sentence Perspective (FSP). According to the Czech linguists Mathesius (1975) and Firbas (1992), the theme-rheme reference will help link what is being stated with what has already been stated. The authors explain this two-fold dichotomy/approach by conceptualizing the mentioned terms as (Mathesius 1975 and beyond; Firbas 1992 and beyond):

- the sentence element towards which something is stated is theme (or the basis), and
- the sentence element oriented towards the theme is rheme (or the nucleus).

This should be noted as the paramount contribution of the Prague School of information packaging, because FSP is seen crucial for both the language and the communication process. Firbas (1992: 14-16) sees this theory developed on a three-fold syntactic approach – the semantic level, the grammar level, and the contextual organization. According to him, words exist within sentences, and sentences within contexts. Thus, an utterance will always operate within a given context and this notion he considers central to the study of FSP. A certain aspect/part of the sentence can be oriented towards another one to facilitate the development of communication. This presentative orientation Firbas calls *perspectived* and the act of orienting the mentioned phenomenon he names as *perspective*. The distribution of the meaningful sentence elements within a given context is recognized as the communicative dynamism. Any linguistic element (from the morpheme to the clause) can carry a degree of communicative

dynamism and be part of the communication development, provided it has meaning. The element that carries the highest degree of communicative dynamism will be considered the most dynamic element within the sentence (*ibid.*).

Naturally, Firbas (*ibid.*) questions the elements that do not complete the communication in their manner and intensity. He distinguishes between two types of such elements – those that carry information that is retrievable and those that carry information that is irretrievable. Another interesting case is definiteness explained through FSP as information that is known or unknown. In the instance of given information, the sentence element can be categorized as either retrievable (context-dependent) or as non-retrievable (context-independent). The latter means that the sentence element can be understood within the particular context. The former assumes that the sentence element cannot be a rheme, i.e. it cannot express information towards which the sentence can be perspectived (*ibid.*).

The issue about which sentence element should be considered known and/or unknown remains. The Prague School of Linguistics addresses the question of sentence elements' weight. Firbas (1992: 6-11) introduces the concept of communicative dynamism as the variation of prominence of the information units. According to him, any sentence element (even a morpheme) can be a carrier of communicative dynamism as long as it brings information and meaning to the utterance. Depending on the information intensity the element carries, it is considered as a dynamic element. Thus, the Functional Sentence Perspective is defined as the distribution of dynamic elements within a sentence. From my point of view, this distribution should also include the organized distribution of dynamic elements as all sentences follow grammar and structure rules. The degree of dynamism value is indeed hard to identify as the same element placed in a different position in a sentence can bring a different degree of dynamism. Hence, Firbas (1992: 7) introduces the concept of relative value to refer to these unpredictable phenomena and defines degrees of communicative dynamism within FSP. He (*ibid.*) suggests that communicative dynamism is something that comes natural to us and depending on the situation, we would construe and arrange elements in different ways so

as to sharpen a heightened sense to our meaning. Elements could relate not only to factual, but also to prosodic information, e.g. information referring to emotions and feelings. These elements may be assigned a relative value, which means that the elements cannot be measured in terms of what information they carry. The position among the rest of the elements will help determine the relative dynamism an element carries towards the development of communication, i.e. a linguistic element may approach or even attain the goal of the message delivered. The term “development,” Firbas claims, does not always refer to linearity (1992: 12-13). If the sentence elements can be arranged in a linear fashion from least to most dynamic, it will be an ideal case, but in real language this does not always occur. Each sentence can be viewed in terms of the carriers of the communicative dynamism – from the ones that carry the lowest to the ones that carry the highest dynamism. Hence, Firbas recognizes two types of arrangements – linear and interpretative (ibid.). Adam (2013: 45-46) interprets linear arrangement as the mechanism that will arrange the sentence elements from the elements with the lowest to the ones with the highest information value. Whereas interpretative arrangement is the gradual rise of the communicative dynamism, and it can coincide with the linear arrangement (which corresponds to word order from grammatical point of view) though this is not always the case.

Mathesius (1975 and beyond) and Firbas (1992 and beyond) also elaborate further that if the sentence elements are arranged in a theme-rheme manner, this is an objective order, and if the order is reversed, they call that a subjective order. For them, the subjective order is marked with emotiveness, but, in my view, this is not always the case. This markedness fails to acknowledge other factors such as sentential prosody. Hence, the dichotomy can also be presented through the pitch value of the intonation on the most and less informative part of the sentence (focus-background distinction).

By doing research on spoken/conversational English, it is Halliday (1967) who first talks about the phonological realization of information structures through the use of the term “tonality.” For him, a clause can be divided by and into phrases, each of which can exhibit their own internal structure, and be marked by intonation distributions.

He acknowledges the fact that information structures are also dependent on phonology not only on a syntactic-semantic connection (ibid.). Thus, the term information structure was born and introduced in 1967 by M. Halliday in his paper “Notes on Transitivity and Theme in English: Part 2.” In this work, he identifies three important concepts related to the term information structure:

- Transitivity is “the linguistic representation of extralinguistic experience” that could even encompass emotions, thoughts, and perceptions. In terms of the clause as a domain, Halliday further defines transitivity as “the grammar of experience” (1967: 199).
- Mood is what Halliday suggests as the main role of the speaker – he can either state, negate, confront, question, confirm, or do anything else related to the potential linguistic interaction. In terms of the clause as a domain, Halliday further defines mood as “the grammar of speech function” (ibid.)
- Theme is the main concern of information structure and is based on the notion developed by the Czech linguist Danes (1964: 225-240) as “organization of utterance.” The theme makes reference to clauses “as components of a message,” as what has been said in relation to what is being said. In terms of the clause as a domain, Halliday further defines theme as “the grammar of discourse” (1967: 199).

Later the theme term is elaborated by Erteschik-Shir to include the idea of a speaker’s direction of the hearer’s attention (2007: 38). Nonetheless, Halliday’s idea of the text organization is one that builds on the form of “information units.” The distribution of these units is what helps the discourse be organized and in this sense the author claims that they are a mandatory part of the text. However, the choice of placing them at the beginning or end of the sentence, i.e. the internal organization of the sentence, allows room for alternative usage (1967: 200). A speaker should have the freedom to organize the information units as he/she wishes so as to achieve the communication goal. It all depends on what and how to deliver the message to the hearer. Halliday’s suggestion is that speakers ideally use the unmarked sequencing of information units, i.e. starting from old and finishing with new information. However, speakers have again the freedom to choose the “internal organization” of ordering the information units.

Hence, information structure should be viewed from two different aspects:

- the informational boundaries of the utterance (thematic structure), and
- the internal distribution of the information units (givenness) (ibid.).

The thematic structure aspect refers to the linear organization of the information units and is connected to the idea of aboutness. This theory resembles the FSP account in terms of the distribution of the information units of theme-rheme, i.e. the thematic structure is the message status of the clause, and the purpose is to draw attention to the most important part of this message structure. The givenness aspect refers to the information focus that should contain new information that has not already been phrased or mentioned (Winkler 2012).

For Halliday (1967), information structure is considered to be a whole sentence which does not specify the internal motivation of information elements as to what, where, and how they should be placed within the given sentence. Later in 1976, the term information structure was challenged by W. Chafe in his paper “Givenness, Contrastiveness, Definiteness, Subjects, Topics, and Point of View.” In his work, Chafe discusses the way discourse is organized from the point of view of nouns. His assumption is that the discourse should be organized according to what the speaker believes the hearer knows or supposes. Chafe brings the semantic meaning to the background, thus updating information structure to information packaging as the notion of organizing the content of a sentence (1976: 28)

With Chafe’s theorization, the information units that Halliday (1967) introduced can be dissected and determined by usage motivation and characterization. As pioneers in this field of study, Halliday’s and Chafe’s postulates suggest that generally the more informative part of a sentence follows the less informative one so that utterances bring meaningful value to the conversation. Hence, their dichotomy can also be revealed through the exploration of sentence organization in terms of information units being known and unknown to the interlocutors. Chafe (1976) and later Lambrecht (1994) argue that we should take into consideration what is happening in the hearer’s consciousness as well as how much he or she is aware or knowledgeable of what is happening in the current situation. Thus, they extend this dichotomy to include the

term activation. For them, the cognitive activation is in a direct relation with the interlocutors' consciousness, i.e. whether the referent exists in their minds or not. They further present a three-fold elaboration on activation depending on the presence or absence of the referents in the interlocutors' minds (Chafe, 1987: 22; Lambrecht, 1994: 93-94).

The activation status has the quality of transience, i.e. an active referent fades back into the state of being semi-active with the progression of the communication. This resembles to an extent the new versus old information dichotomy with the addition of a third concept. This concept was previously proposed by Prince (1981) with the term *evoked*. It must be noted here that Chafe (1976) presents the activation states as properties of concepts while Lambrecht (1994) discusses them as properties of referents or their mental representations. Langacker (*ibid.*) further extends his analysis to metonymy ("a figure of speech consisting of the use of the name of one thing for that of another of which it is an attribute or with which it is associated", Merriam-Webster).

Obviously, two features of a human's mind are necessary for the activation of a specific referent – thoughts and concepts. According to Leino (2013), these thoughts and concepts will help the interlocutors' minds activate concepts that project ideas between them. These projections are the building blocks through which information is transferred between the interlocutors to establish clear and unambiguous communication. Certain linguistic elements such as the definite and/or indefinite article may contain information about these projections and describe the referent as to whether it is known or not. In terms of Chafe's (1976) and Lambrecht's (1994) theory of activation, the status of an inactive referent could be interpreted as the lack of a referent in the speaker's utterance towards the projection in the hearer's mind. Whereas the active and semi-active referents will depend on the speaker's assumption of whether the hearer can or cannot access the referent in his or her mind. In support of the projection concept, Leino (2013) gives an example with Happe's (1994) research findings associated with the projections made by autistic and normal individuals. The experiment implies that autistic people have either a different or simply no projection on items perceived by the speaker (1994: 38-

44). Chankova (2016) examines constructions that emphasize certain elements, approaching the topic from a comparable theoretical standpoint. However, she incorporates formal syntax insights into her analysis, specifically exploring diverse displacement operations. Her approach integrates tools from the information packaging theory within the overarching framework of late Minimalism.

Lambrecht (1994) introduces another framework of a topic-focus distinction by including presupposition and assertion of the proposition. I find this distinction more fine-grained and feasible in terms of information load and organization, as according to Lambrecht the purpose of the pragmatic presupposition and pragmatic assertion is to connect the information units within a sentence in a clear manner. These pragmatic tools help the hearer understand and interpret the new information easier without interrupting the conversation flow.

Lambrecht brings to a new level the concept of the speaker's assessment of the storage availability and promptness for access information in the hearer's mind (*ibid.*). Once the speaker utters something, a specific linguistic entity will appear to activate an anaphoric reference within the given discourse context. This cognitive category Lambrecht names identifiability (1994: 74-113). He claims that such references may be stored in the hearer's mind within the discourse inventory and later other referents be added so that they can be used within a future context. This notion is pretty similar to Chafe's idea of known and familiar information (1976), but what Lambrecht means by identifiability is that the hearer is able to choose and identify among all similar linguistic expressions the one the speaker has particularly in mind. Identifiable or non-identifiable (or sometimes unidentifiable) referents are essentially relevant to pragmatic presuppositions and pragmatic assertions.

An asserted proposition is when only the speaker has a mental knowledge or representation of the utterance at the time of communication. A presupposed proposition is one of which presumably the speaker and hearer have a shared knowledge or image. Hence, a non-identifiable referent is when only the speaker has a representation of the utterance in his/her mind, whereas an identifiable referent is when both the speaker and hearer share a mutual representation that is

in their minds. A good example Lambrecht (1994: 77-79) gives with the personal and demonstrative pronouns when they are used as presupposed discourse referents and serve as an argument in another context. He further claims that presupposition and identifiability have also been acknowledged by philosophers of language via “existential presupposition” expressed through “definite descriptions” (Lambrecht 1994: 53) However, Lambrecht draws a line between a semantic view of existential presuppositions and an information structure view of identifiability. Lambrecht’s perception on presupposition aligns closely with other approaches despite the use of different terms such as “common background belief” (Stalnaker 1974), “speaker presupposition” (Kempson 1975, Stalnaker 1978), “common ground” (Stalnaker 1978), and “antecedent” (Clark and Haviland 1977).

Contrary to the Prague School’s FSP framework, Lambrecht (1994) takes on a different meaning to the term topic. For him, topic has little to do with the FSP theme as the utterance element which is ordered first in the sentence. He points out that the first element in a sentence could be either a topic or a focus. As for analyzing what is and what is not a topic, Lambrecht (ibid.) cites Aristotle’s idea of aboutness. Therefore, Lambrecht’s definition of topic is that sentence element as part of the proposition towards which something is said about (1994: 117-205). It is essential to mention that Lambrecht discusses the term topic mainly on the level of sentence rather than discourse. The pragmatic assertion as part of the proposition should be informed by the topic. Hence, it is of great importance that the mental state of the hearer is taken into consideration while participating in the interlocution. Indeed, information packaging debates what the hearer knows or does not know and what he or she is expected to know. The speaker on his/her side presents the information in accordance with the hearer’s presupposed knowledge in mind. Lambrecht claims that the topic is sometimes difficult to identify, as it might not be mentioned at all (1994: 137-145). This anaphoric use suggests that the topic of the sentence and the pragmatic presupposition might not be identical.

The segmentational approach to information packaging seems to fail, especially at the focus level according to Lambrecht (1994). Even though he does recognize previous prominent linguists such as

Chomsky (1970; 1972) and Jackendoff (1972) as suggesting that focus should be considered the new information in the sentence, Lambrecht (ibid.) states that not always does a sentence element correspond to a presupposed variable in the open proposition. Based on the theory of activation and topic, he claims that all types of presuppositional structures can achieve a focus-presuppositional distribution. Thus, information is conveyed through the establishment of a relationship between the actually existing objects and the propositions, and not by individual sentence elements, such as lexical items. The same could be assumed for the grammatical focus. Here comes the difference between pragmatic relations and pragmatic properties. For Lambrecht (ibid.), grammatical entities only mark the difference in the identifiability and activation of the discourse referents and, thus, can mark an element as new in the discourse. By suggesting that focus just like topic is a relational pragmatic category, Lambrecht points out that focus makes the connection between the actual object discussed and the proposition. Therefore, Lambrecht's definition of focus is that "semantic component of a pragmatically structured proposition whereby the assertion differs from the presupposition" (1994: 213). If the sentence does not bring forth any presupposition, the focus and assertion will then overlap (e.g., *It is freezing.*).

The pragmatic relation between the actual object and the proposition is known as "focus relation". Its function is to mark the connection between an element in the proposition and the proposition itself, not to signal new information. The syntactic domain that includes the focus as construed by the pragmatically structured proposition is known as "focus domain." Focus domains are constituents which can produce pragmatic assertions when added to the presuppositions. Along the above lines, Lambrecht claims that information packaging does not study words and their meanings, but rather "the pragmatic construal of the relations between entities and states of affairs in given discourse situations" (1994: 215). These entities and states are not syntactically motivated through lexical items, but are expressed in phrasal categories such as noun phrases, prepositional phrases, verb phrases, etc. Hence, focus domains are not lexical categories.

Efforts to blend various linguistic levels can be observed, as exemplified in the Functional Discourse Grammar (Hengeveld and Mackenzie, 2008), the Role and Reference Grammar (Van Valin and LaPolla, 1997), and more recently, the Construction Grammar (e.g., Goldberg, 1995, Croft, 2007, Hoffmann and Trousdale, 2013). In these linguistic frameworks, morphosyntax, semantics, and pragmatics are treated as interconnected components within grammatical constructions.

Chapter 2

Clefts

2.1 *General Properties/Overview*

Cleft constructions resemble dislocations in that they focus parts of a sentence by splitting a basic declarative sentence into two parts – hence the name “cleft.” Though they are very similar to fronting constructions, clefts seem to be less rhetorically obtrusive, i.e. the speaker or writer is not overly focused on employing rhetorical devices, but rather than on conveying their message clearly and effectively. Among the distinguishing features of cleft sentences is that they are always bi-clausal and they always have a mono-clausal equivalent. Basically, these are simple declarative sentences in which one of the parts indicates importance by turning a constituent “cleft” within the sentence. Consider the pair of examples:

1. Peter started the fight. → It is Peter who started the fight. (*IT*-cleft construction)
2. Peter wants a vacation. → What Peter wants is a vacation. (*WH*-cleft construction)
3. Peter wants to say that. → That is what Peter wants to say. (reversed *WH*-cleft construction)

The reason why clefts break declarative sentences into two parts is to bring contrast so as the focused part can be projected to prominence. This extra focused element can appear early (with *IT*-clefts and reversed *WH*-clefts) or later (with *WH*-clefts). In technical terms, the focused element will be labeled “foregrounded” while the non-focused element will be labeled “backgrounded.”

2.2 *Syntactic Structure of WH-clefts*

The WH-clefts (or pseudo-clefts) are less flexible when it comes to registering different varieties of basic declarative statements. The foregrounded element can be a noun phrase that is either the subject or the object in the declarative sentence. It is worth noting that in contrast to the IT-cleft, the pseudo-cleft links the backgrounded element through the use of a fused relative construction, i.e. the noun phrase head is fused with the relative element in the relative clause. The fused relative construction can ambiguously be mistaken for an interrogative clause, as in the example: *What we should not do is a mystery*. However similar the two clauses seem to be, they are different and so need not to be mismatched. Another distinction to be made is the one between the specifying (or identifying) and ascriptive (or describing) use of the verb “be.” The specifying use is made manifest when through a noun phrase we describe the noun in the subject, i.e. “be + noun,” and the ascriptive use – when we define a quality of the noun in the subject, i.e. “be + adjective.” It is the former use that pseudo-clefts employ. In addition, this type of cleft has the following characteristics:

- a clause introduced by a WH-word, usually “what”;
- a form of the verb “be” with a specifying meaning;
- the focused element is located at the end of the sentence; and
- the focused nominal element can be a noun phrase or a complement clause.

2.3 *Information Packaging Peculiarities of WH-clefts*

The following excerpt from the COCA Corpus is taken from the CBS News: 60 Minutes, in which Ray Dalio, one of the richest investors in the world, talks about his failure/s that has/ve led him to his success story. Over the period of twenty-five years, he compiled lessons and failures into his book “Principles,” which outlines his idea of meritocracy. He viewed this experience as transformative, instilling humility that balanced with courage and influencing his decision-making approach. Dalio aims for a system where the best ideas prevail, emphasizing radical truthfulness and transparency:

RAY-DALIO: Yeah. And it was one of the best things, really, that ever happened to me because it changed my whole approach to decision-making. It gave me the humility that I needed to balance with my audacity.

BILL-WHITAKER (voiceover): He took note of his failures and other lessons over the next twenty-five years and wrote “Principles,” published by Simon and Schuster, a division of CBS. Two million copies of the book have been sold worldwide. It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy.

RAY-DALIO: So, **what I mean is that I want a system in which the best ideas win out.** And I would describe it as tough love, and I want to get there through radical truthfulness. In other words, people say what they honestly mean, and radical transparency allows people to see things for themselves.

BILL-WHITAKER: So does this get rid of the office backstabbing –

RAY-DALIO: Oh, yeah. The –

BILL-WHITAKER: -- politicking?

RAY-DALIO: There’s a rule here that you can’t talk behind anybody’s back. You do that three times, you’re out of here.

BILL-WHITAKER (voiceover): Everybody at Bridgewater is monitoring everybody else almost all the time. We saw it at this meeting where workers and managers gave each other grades in real time. What sort of grades do you get?

RAY-DALIO: You can see. Like, I get blasted a -- a lot.

(*CBS News: 60 Minutes, The Principles of Ray Dalio, 2019 (19-07-28)*)

The main use of the boldfaced WH-cleft is to introduce people to Dalio’s formula for success in the world of business. Through this sentence, he intends to inform the viewers of what he considers as an important step in clinching a good deal. The interviewer’s voiceover helps the viewers get into topic of what Dalio will focus on with his WH-cleft. By the form of the investor’s reply, he expresses the assumption the interviewer knows, or believes, or entertains through the idea that there is a recipe for success and asserts that there is no specific formula, but rather an aspiration of his to work for achieving success. The focus denotatum as a proposition addition reveals the information demanded by the possible question buried within the interviewer’s voiceover and exposed through the relative clause to the right of the copula. This denotatum actually makes the speaker’s utterance informative for the interviewer/viewer. Hence, the information packaging effects of this sentence can be presented as follows:

- **Context sentences:** (voiceover): He took note of his failures and other lessons over the next twenty-five years and wrote “Principles,” published by Simon and Schuster, a division of CBS. Two million copies of the book have been sold worldwide. It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy.
- **Sentence:** So, what I mean is that I want a system in which the best ideas win out.
- **Presupposition:** “speaker means x”
 - K-presupposition: “a system in which the best ideas win out”
 - C-presupposition: “the K-presupposed proposition has been activated”
 - T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”
- **Focus:** “I want a system in which the best ideas win out”
- **Assertion:** “x = I want a system in which the best ideas win out”
 - Presupposed focus: “semi-knowledgeable as the WH-cleft “It’s Dalio’s recipe for creating what he calls an idea meritocracy” aims to evoke the focus denotatum and relate it to the viewer’s knowledge database.”

This means that the open relative clause proposition “speaker means x” in Dalio’s reply is pragmatically presupposed. By saying this sentence, the speaker makes the pragmatic assertion for the variable in the open proposition the focus denotatum “I want a system in which the best ideas win out.” It can be inferred that the K-presupposition is mutually known since it belongs to the present discourse register. This means that the C-presupposition is also assumed to be activated as a result of the voiceover and/or previous utterance/s of the speaker. What the speaker expresses through the WH-cleft is relevant to the current state of affairs and, hence, the T-presupposition has been activated. However, the presupposed focus here seems to be buried within the previous statement made by the interviewer. The journalist mentions the words “recipe” and “meritocracy” to evoke the idea of a formula for success. Since it is not expressed directly through the means of lexical items, it will be considered semi-knowledgeable due to the open relative clause “that I want a system.” The speaker begins this clause utilizing a different semantical and syntactical approach. The word “what” in the relative clause of the matrix assigns a semantically empty context marker. In addition, not only does the relative clause “in which

the best ideas win out” assign a different semantic role to the open relative clause of the WH-cleft, but the lexical item “want” also changes the focus of the pragmatic assertion. The transitive verb “want” expresses the idea of a desire or a request for something to happen; this in turn changes the focus to the abstract notion of having something unfinished or incomplete. This change of the focus denotatum variable voids the presupposed open proposition of the value fully knowledgeable. Syntactically speaking, the open relative clause is followed by a restrictive relative clause which aims to define the clause it is embedded into. This brings the question of whether there can be a pragmatic assertion within another pragmatic assertion. In other words, is the WH-cleft focused towards the first or the second relative clause? In my view, provided the second clause is dependent on the first one, it cannot exist on its own and, hence, cannot evoke a different pragmatic assertion. Consequently, the presupposed focus assigns a semi-knowledgeable assumption to the pragmatic assertion.

In addition, some non-linguistic cues may also help convey a sense of clarification or elaboration. For example, Dalio might use a more explanatory tone, combined with gestures, to make sure his audience understands the nuances of his desire for a system where the best ideas prevail. The non-linguistic cues may reflect Dalio’s conviction in the statement. Still, the formal expression the speaker gives through the chosen grammatical construction renders the following discourse assumptions for his utterance:

- his addressee knows or believes the open proposition ‘speaker means x’ expressed in the relative clause;
- this proposition is presently activated in the addressee’s short-term memory;
- this proposition is of current interest in the conversation; and
- the presupposed focus item is semi-knowledgeable because of the two dependent relative clauses.

Chapter 3

Existential and Presentational Clauses

3.1 *General Properties/Overview*

This chapter aims to analyze a special type of clauses that contain a pseudo subject “there” within the context of the information packaging framework. Existential clauses include the verb “be” as part of the construction (e.g. *There is someone at the door*) and presentational clauses have a verb other than the verb “be” (e.g. *There exist many such other examples*). The pseudo subject “there” should not be confused with its adverbial counterpart that has a locative meaning (e.g. *You can find lots of fruit there*) as they contrast significantly in their meaning and use. The locative meaning of the adverb (or sometimes called intransitive preposition) “there” can take deictic and anaphoric uses as in:

- *You can find cosmetics here and drugs for back pain there.* – there is a very prominent distinction between the two adverbs: “here” refers to objects nearby while “there” refers to objects further away. However, this proximal vs. distal distinction is not always that clear and can often lead to subjectiveness of the element’s meaning.
- *Great Britain gives us many opportunities. For example, you can learn English there.* – even though this is a typical anaphoric use of the adverb “there,” it retains the distal deictic meaning since it indicates a place further away from the speaker’s current location.

Locative and existential “there” have a different distribution among registers as noted in the figure below. Whereas existential “there” is relatively common among the four types of registers, locative “there” is prevailing in the conversation register and less so in the academic one. The reason for this phenomenon might be the importance of the physical and spacious setting which the speaker and hearer share and thus the need to have a shared point of location.

The original locative meaning of “there” has been bleached from an adverb into a pronoun that can readily combine with locative “there” (and “here”). It functions as a grammar marker for a construction in which it takes the subject position whereas the element that would be

the subject in the basic version sentence is displaced to post-verbal position. A prominent peculiarity of the pronoun “there” is that it does not have its inherent number, but rather adopts the number of the displaced subject. This peculiarity is comparable to the corresponding property of the relative pronouns “which” and “who” which also do not have their own number and take on the one of their antecedents (compare *the seat which is occupied* vs. *the seats which are occupied*).

3.2 *Syntactic Structure of Existential Clauses*

Just as the cleft constructions, the existential “there” construction can be described as a bi-clausal proposition which also has a mono-clausal counterpart. The pronoun “there” is named in some grammar books as “dummy there” or “dummy subject” or “pseudo subject” or “expletive there”, same way as the pronoun “it” in clefts and extrapositions. When there appears an additional element after the displaced subject, the existential clause is categorized as an extended existential. Huddleston and Pullum define four types of extended elements that can occur within existential clauses (adapted from Huddleston and Pullum 2007: 250):

- Locative: *There is a stray dog in the garden*. – this type of extensions is popular with both existentials and non-existentials. Sometimes, pragmatic factors can make either of the versions inappropriate to use;
- Temporal: *There was a school sale yesterday*. – the extension denotes an event or an occurrence of a certain phenomenon. Same as the locative, temporal extensions are acceptable in both existentials and non-existentials depending on the pragmatic needs of the discourse;
- Predicative adjective: *There are still some entry-level job positions offered*. – adjectives that denote temporary states can predominantly be used as extensions within existentials. Other types of adjectives cannot take this function (compare **There are some students diligent* vs. *Some students are diligent*); and
- Hollow infinitival: *There is so much to bear in mind*. – here the consideration is related to “so much” and hence there is a

missing object within the VP “to bear in mind,” which the two authors mark as a gap in the internal complement function (Huddleston and Pullum 2007: 250). The missing element is understood thanks to the NP that precedes it due to the fact that it is embedded within the predicative complement.

In a later publication, the authors enrich the proposed list by identifying two more types of extended elements that can occur within existential clauses (adapted from Huddleston and Pullum 2016: 1394-1396):

- Participial: syntactically, the participial clause can be extended in two ways. One method is to incorporate a modifier of the subordinate clause within the displaced subject:

There are payments comprising one-third of the total income. – through present participles; and

There were special Christmas presents given to the employees’ children at the company’s party. – through past participles.

Another method is without incorporating the subordinate clause within the displaced subject:

There are some students talking in the corridor. – through a gerund-participial construction.

There was a possible disease outbreak prevented. – through a passive voice construction.

- Relative clause: syntactically, the relative clause can also be extended in two ways:

There are senior students that scored higher than that. – through a modifier within the NP. This example cannot make the same construal as its basic counterpart, i.e. *Senior students that scored higher than that*. The meaning is non-relatable.

There was one kid that kept misbehaving. – through a relative clause extension. This example can easily be paraphrased to *One kid kept misbehaving* and have the same meaning.

3.3 Information Packaging Peculiarities of Existential Clauses

The following extract from a conversation discusses the direction of the Democrats’s party election campaign and the impeachment of

the former US President Donald Trump. The procedure is set to be a responsibility of the US Congress, not the main foundation of an election campaign. Yvette-Simpson, who served as the CEO of Democracy for America during 2018-2022, responds to questions regarding the New York City's mayor, Bill de Blasio, addressing Trump's case of impeachment:

GEORGE-STEPHANOPOULO (OC): So how do Democrats walk this line now that we just heard Bill de Blasio talking about? Many are for impeachment, but they don't want to be obsessed by it, they don't want it to overtake the entire election debate, perhaps backfire?

YVETTE-SIMPSON (CEO): Right. Well, I think you have to proceed, and I think you proceed the way you are. I mean, I think the issue with now doing all of this work and not moving forward is, people now know that he did things. **And if you don't go after it, there's no accountability.** It is literally Congress's job to hold this President accountable. And we were talking earlier about the election and the fact that there were a lot of folks in the wave of this '18 election who were specifically elected because the public, the American public wanted Trump held accountable. And so I think you have to move forward. I do think it was a mistake to have Mueller testify. And I the second mistake was making it sound like it was going to be a movie. It was never going to do that. If we're going to produce a movie, let's get, you know, Lin Manuel Miranda, let's get Shonda Rhimes on that right now, two-hour special, right? So it was not going to be that. But I do agree with what Matt said. Look at the report.

(ABC News: This Week, 2019 (19-07-28), The Powerhouse Roundtable)

The use of an existential clause in combination with an uncountable noun is always felicitous compared to the cases when used with a countable noun. The use of an abstract entity calls for an existential clause while in the case of an entity that expresses something physical, both the existential and non-existential could be felicitous. Hence, the use of the bold-faced construction within the CEO's statement is justifiable. The displaced subject, though, does not point to a specific person or object. The context prior to the statement debates about the impeachment of the previous US President and whether they need to proceed with this act or not. This demands the condition part of the zero conditional to use the deictic personal pronoun "it" as a reference to the proceeding of the act defined previously in the

conversation. The result part of the conditional clause hence introduces addressee-new information. The bare existential clause can be given the following information packaging analysis:

- **Context sentences:** I think you have to proceed, and I think you proceed the way you are. I mean, I think the issue with now doing all of this work and not moving forward is, people now know that he did things.
- **Sentence:** And if you don't go after it, there's no accountability.
- **Presupposition:** "there is x"
 - K-presupposition: "there is x"
 - C-presupposition: "the K-presupposed proposition has not been activated"
 - T-presupposition: "the K-presupposed proposition is of current interest"
- **Focus:** "no accountability"
- **Assertion:** "x = no accountability"
 - Presupposed focus: "unknowledgeable as the existential clause does not evoke anything (relatable) in the addressee's knowledge database"

Evident from the discussion above is that the communicative function of the existential clause is to assert the lack of accountability. The purpose of the clause is not to highlight the absence of any accountability whatsoever in any case scenario, but rather to focus the hearer's attention to a specific discourse matter within a given spatial reference. Hence, the true purpose of the existential clause is to introduce and/or present the entity into the discourse scene so that it can enter the hearer's consciousness and entertain a new idea and/or concept. The mere lack of existence of accountability is of no concern in this utterance. This example confirms what Hertzron states about the discourse function of existential clauses (1975: 374):

... calling special attention to one element of the sentence for recall in the subsequent discourse or situation. This recall may be needed because the element is going to be used, directly or indirectly, in the ensuing discourse, because what is going to be said later has some connection with the element in question,- or because that element is relevant to what is going to happen or be done in the reality.

Though Hertzron does not utilize activation and referent promotion in his definition, he clearly indicates the use of the existential clause to recall something in the subsequent discourse or situation. Along these lines, the referent “no accountability” is used by the CEO representative in the example above so that it can be pragmatically activated for the utterances that will follow this one. In view of Hertzron’s definition, this introduction is necessary so that the interlocutors can directly (or even indirectly) elaborate on the entertained idea. This confirms Lambrecht’s concept that the existential clause is used to introduce a brand-new or simply a previously discourse inactive referent that could be recalled later in the subsequent sentences (1994). Logically, the subsequent statements will develop the idea of the inactive referent. Thus, the juxtaposed statement right after the existential serves to feature whose job it is to hold the US President accountable for his actions. The examples that the CEO further gives serve as evidence of why the President should be held accountable. Hence, the introduced inactive referent functions as predication in the following statements to merely raise awareness in the hearer’s mind.

Specifically, the speaker chooses the presentational clause to achieve the following discourse assumptions:

- the recipient does not know or is believed not to know the (open) proposition “there is x” evoked within the conditional clause;
- this proposition is presently inactivated in the addressee’s short-term memory as it is mentioned for the first time;
- this proposition is of current interest in the conversation evoked by the interviewer’s questions; and
- the presupposed focus item is unknowledgeable as it is a lexical item that has not been evoked and associated with something concrete in the addressee’s mind.

Chapter 4

Extrapolation

4.1 *General Properties/Overview*

Extrapolation constructions also comprise a bi-clausal sentence which can have a mono-clausal counterpart. Commonly, the subject position is filled by a “dummy *it*” (sometimes also called “introductory *it*” or “anticipatory *it*” or “expletive *it*”), and can be followed by a variety of constructions such as:

1. To argue with him is pointless. → It is pointless *to argue with him*. (infinitival clause)
2. That he didn’t come to the party is a shame. → It is a shame *that he didn’t come to the party*. (declarative clause)
3. How she came back home is unclear to me. → It is unclear to me *how she came back home*. (interrogative clause)

In the examples above, the italicized clause is considered to be the old information constituent while the part of the sentence prior to it is considered the new information constituent. The motivation for this constituent distribution is generated by the need to avoid starting a sentence with a highly informative part. This helps the speaker relieve the weight of placing anything new in an initial position. Not always can a sentence be extrapolated to achieve such discourse needs.

4.2 *Syntactic Structure of Extrapolations*

Similar to the right-dislocation, the extrapolation construction shifts the subject constituent of the basic version to the right. Contrary to the right-dislocation, though, the shifted constituent is either a content clause or an infinitival clause and it makes the substitution possible through the anticipatory *it* subject. Extrapolation sentences contain two subjects – the notional one (i.e. the subject that is postponed) and the anticipatory subject (i.e. the dummy subject *it*). Quirk et al. identify seven clause types followed by a postponed subject (adapted from Quirk et al. 1987: 1392):

- Type SVC: It is a great advantage *to speak two foreign languages*.
- Type SVA: It was announced on the radio *that the airplane is to be delayed*.

- Type SV: It matters *what you say*.
- Type SVO: It shocked me *to learn that he has committed this crime*.
- Type SVOC: It makes Tony happy *to see others excel in their careers*.
- Type SV_{pass}: It is believed *that speaking more than one foreign language is a big asset*.
- Type SV_{pass}C: It is proven possible *for students to cheat in exams*.

4.3 *Information Packaging Peculiarities of Extrapositions*

The following extract is excerpted from the CNN and discusses the relationship between a law enforcement officer and a prosecutor regarding the possible deposition of the head of state. The prosecutor is determined to be secretive:

LEMON: So this will -- and he's known not as a leaker because I know you know him.

BASH: Robert Mueller.

LEMON: So basically -- Robert Mueller. So we won't hear, probably won't hear anything about the investigation until it is concluded.

JEFFREY-TOOBIN: And that's one of the things that people need to keep in mind. Is that, you know, he has a mission of determining whether any crimes were committed and then prosecuting them if he does. But in the meantime, he's going to be sealed up tight as a drum and a lot of what might otherwise have come out will remain secret. **Comey -- I mean, it is true that Comey and Mueller are very good friends but Comey being the responsible former law enforcement official that he was, would certainly say that whoever the prosecutor was, do you want me to go public or do you want to proceed with your investigation without my -- without my testimony being out in the world.**

LEMON: So what is the scope of this? Can the president be deposed? Because remember we saw there was a Bill Clinton deposition, correct? (*CNN Tonight 10:00 PM EST, 2017 (17-05-17), No Pause for Russia Investigation; Special Counsel Invoked. Aired 10-11p ET*)

The attested extraposition version is preferable compared to the basic version of the same sentence. The basic version of this sentence, i.e. *That Comey and Mueller are very good friends is true*, has also felicity and would be considered appropriate as a statement; still, the information packaging peculiarities of this statement make the extraposition clause a more optimal grammar choice. The *that*-clause represents old information content which is considered familiar to all

speakers: the fact that Comey and Mueller are very good friends is treated as obvious common knowledge. Hence, the addressees are supposed to treat this piece of information as a shared set of background assumptions, and they do not need to be familiarized with it as a new item of information. The fact that it is mentioned serves as a discourse reminder of what Comey's circumstances are and how he will react to the given situation. Hence, the extraposition part of the whole sentence can be accounted for through the following information packaging analysis:

- **Context sentences:** But in the meantime, he's going to be sealed up tight as a drum and a lot of what might otherwise have come out will remain secret. Comey -- I mean, it is true that Comey and Mueller are very good friends but Comey being the responsible former law enforcement official that he was, would certainly say that whoever the prosecutor was, do you want me to go public or do you want to proceed with your investigation without my -- without my testimony being out in the world.
- **Sentence:** It is true that Comey and Mueller are very good friends.
- **Presupposition:** "It is true that x"
 - K-presupposition: "It is true that x"
 - C-presupposition: "the K-presupposed proposition has been activated"
 - T-presupposition: "the K-presupposed proposition is of current interest"
- **Focus:** "Comey and Mueller are very good friends"
- **Assertion:** "x = Comey and Mueller are very good friends"
 - Presupposed focus: "fully knowledgeable as the extraposition clause fully evokes the focus in the addressees' knowledge databases"

The relative clause within the extraposition construction brings discourse-old information by virtue of the speaker's expectations that the hearers are familiar with it. As it appears, the statement that Comey and Mueller are very good friends seems not to be asserted but is instead treated as background knowledge. However, the extraposed part is not pragmatically presupposed by means of the factive adjective use of "true." It suggests that the information being introduced by the *that*-clause asserts the very good friendship between the two men. This in turn seems not to question the felicity of the simple version of this sentence, i.e. *Comey and Mueller are very good friends*. If the

beginning of the sentence were changed to “*I know...*,” the relative clause would be triggered to be true by virtue of the different governing verb. This way the speaker would reveal his knowledge of the information contained in the *that*-clause which would change the relative clause into backgrounded information and the first part (i.e. *I know*) will become foregrounded and its truth value will be at issue. Hence, the presupposition here would trigger a complement whose truth value is valid while in the case of the extraposed version, the truth value is not cogent.

In this example, the speaker opts for this extraposition clause to achieve the following discourse assumptions:

- the recipient knows or is believed to know the (open) proposition “(it is true) that x” followed by the relative clause;
- this proposition is presently activated in the addressee’s memory evoked by the adjective “true”;
- this proposition is of current interest in the conversation evoked by the lexical item “I mean”; and
- the presupposed focus item is fully knowledgeable as the speaker reminds the addressees of their previous knowledge.

Chapter 5

Passive Voice

5.1 General Properties/Overview

Voice as a grammatical category views an action from two perspectives without changing the general idea of the information units:

1. Eddy has written two essays today. (*active voice*)
2. Two essays have been written by Eddy today. (*passive voice*)

The active voice subject becomes the passive voice propositional Agent, and the active voice object becomes the passive voice subject. If necessary, the doer of the action is introduced by means of a PP headed by the preposition “by” for people and by the preposition “with” for the instrument of the action. The semantic functions of passive voice are commonly aligned with the syntactic

ones and contrast the active voice sentences. In most cases, the meaning of the sentence is retained:

John broke the window. (active voice) → *The window was broken by John.* (passive voice)

In the active voice sentence, “John” is the subject of the sentence and is aligned with the active role (Agent), i.e. John performed the action. In the passive voice counterpart, “the window” is aligned with the passive or Patient role in the sentence, i.e. the window is the thing on or to which something happened.

Changing the position of the direct object of the active sentence gives prominence when used in the passive counterpart. This undoubtedly helps speakers or writers alleviate a certain communication value if it seems unnecessary or even redundant. Academic prose seems to take advantage of this phenomenon, especially when the Agent of a sentence is obvious or unwanted.

5.2 *Syntactic Structure of Passive Voice*

Here are the syntactic differences between the two versions of the sentence in question:

- In the passive voice, the subject “Eddie” is found as the complement of the preposition “by” within a PP serving as a complement.
- The subject of the passive voice counterpart corresponds to the direct object in the active voice sentence.
- The passive voice employs the auxiliary verb “have” to convey the present perfect aspectuality. As this auxiliary requires the use of a past participle as its complement, the passive auxiliary “be” is realized as “been” and it uses a non-finite clause without a specified subject, with the past participle “written” as its head.

5.3 *Information Packaging Peculiarities of Passive Voice*

The following passage borrowed from the COCA Corpus discusses the complexities of the years in the 1950s, challenging the popular notion of them being exclusively “happy days.” It highlights

the transition from President Eisenhower to President Kennedy and the shift from a republican to a democrat, symbolizing a move from the old guard to the new frontier. Susan Eisenhower reflects on the uneasy transfer of power, expressing concerns about the potential rise of fear in national life during Kennedy's era. The text also mentions a forthcoming program and a book titled "Three Days in January," centered on Dwight Eisenhower's final mission. The passage briefly touches on President Donald Trump's staffing decisions, with a reference to maintaining a family-oriented approach:

SUSAN-EISENHOWER: The turnover, the keys to the closet, probably gave him some pause. He didn't know Kennedy very well. There was a lot of rhetoric during that campaign that led him to be concerned about perhaps the beginning of a period where fear would play a much bigger role in national life. (END VIDEO CLIP)

BAIER: This Sunday's program is called "Three days in January." **It is based on my new book of the same name, "Three days in January – Dwight Eisenhower's final mission" which is out tomorrow.** The hour special debuts 8:00 p.m. Sunday night, the book is available at all booksellers, as I said, launching tomorrow. President-Elect Donald Trump makes a big higher. And he is keeping it all in the family. Our panel in Washington and New York will discuss when we come back. (BEGIN VIDEO CLIP)

(Fox Special Report with Bret Baier 6:00 PM EST, 2017 (17.01.09), Deputy Dies in Hunt for Suspect; Award Show Turns Political; President Obama)

The reporter Bret Baier uses a short passive to promote an upcoming program that is tied to a book he himself has published. Both the program and the book share the same name. Baier employs a very popular verb to express the proposition – "based on," as per Biber et al., is 90 percent popular in the spoken discourse genre (2003: 170). This contributes to the ease of understanding among the TV show viewers. The reporter chooses to begin the sentence with discourse old information, i.e. "it," to make a smooth transition from announcing the program to the book advertisement. This transition facilitates the viewers to relate the two pieces of information in an easy and clear manner. Hence, the reporter's information flow structuring strategy can be explained through the following information packaging analysis:

- **Context sentences:** This Sunday’s program is called “Three days in January.”
- **Passive voice sentence:** It is based on my new book of the same name, “Three days in January – Dwight Eisenhower’s final mission” which is out tomorrow.
- **Presupposition:** “it is based on x”
 - K-presupposition: “it is based on x”
 - C-presupposition: “the K-presupposed proposition has been activated”
 - T-presupposition: “the K-presupposed proposition is of current interest”
- **Focus:** “my new book”
- **Assertion:** “x = my new book”
 - Presupposed focus: “fully knowledgeable as the clause evokes a piece of information that is in the addressees’ knowledge database. Furthermore, the author uses a very popular verb to perform the act of information evoking”

As mentioned above, the subject of this short passive is discourse old by means of using the preposition “it” and having no PP included. Nevertheless, the subject could also have been discourse new and that would have served the purpose of communicating the main message, i.e. the fact that the program is built upon the book Baier has published. Another reason why the subject is possible to be discourse new is that the short subject cannot be associated with an internalized complement NP and hence has no requirement for a degree of familiarity with the internalized complement NP as a long passive will have. Another reason why Baier uses a short passive is the fact that the Agent is anaphorically referenced through the possessive adjective pronoun “my.” The hearer immediately recognizes that what Baier means is “It is based on the book... created by me.” Therefore, contextually and conceptually the speaker does not need to employ the use of a long passive. It is interesting to investigate the reason why the speaker engages with a passive rather than an active construction (*?My book of the same name bases [*?itself on*] it). Even though grammatically correct, this sentence might need some modification to achieve the same pragmatic purposes as the passive voice construction:

- “My book of the same name is based on it.” – this version might work as a very close paraphrase to the original sentence,

but the syntactic construction still remains passive voice. It seems that the verb “base” or the verb phrase “base something on something” with the definition of “if you base a story, painting, or other work on something else, you use the other thing as the main idea for creating the story” (Cambridge Dictionary, online) is mainly used in the passive voice.

- “It serves as the basis for my book of the same name.” – grammatically, syntactically, and pragmatically this sentence is an exact paraphrase of the original sentence. Yet, the verb “base” is changed to the noun “basis” to achieve the goal of building an active sentence counterpart.
- “My book, with the same name, draws its foundation from it.” – again this sentence corresponds grammatically, syntactically, and pragmatically to the original sentence. However, this time the verb has completely been changed so that it can build an active voice sentence.

Hence, the active voice of the original sentence in this case is not pragmatically equivalent to the passive construction. There might be attempts of voice changes, but as the examples above show, the sentence will need to undergo significant changes in order to keep the original meaning the same. A compelling reason might be the fact that the use of the verb “base” in the passive voice often occurs to emphasize the result or the ensuing state rather than to focus on the Agent or the action. As mentioned earlier, the passive voice is used when the focus is perspectived on the recipient of the action or when the doer of the action is unknown or less important than the action itself. For example:

- *I based my decision on the research.* (active voice) – the information focus here is on the doer of the action, i.e. the person taking the decision. This makes it clear who is responsible for the action, which can be essential in situations when accountability is important.
- *My decision was based on the research.* (passive voice) – the information focus here is on the decision itself and the research that it was based on. Thus, the passive voice version can be used

to soften the impact of a statement, especially in situations where assigning blame or responsibility may be sensitive.

Depending on the context and the speaker's attitude, the non-linguistic cues such as a proud or excited tone may accompany the act of mentioning of the new book. The speaker may convey enthusiasm through variations in pitch and expressiveness. Still, the speaker chooses the passive clause in the sentence "It is based on my new book of the same name..." to achieve the following discourse assumptions:

- the recipient knows or is believed to know the (open) proposition "it is based on x" followed by a relative clause;
- this proposition is presently activated in the addressee's memory evoked by the possessive pronoun "my";
- this proposition is of current interest in the conversation evoked by the lexical items "the same name"; and
- the presupposed focus item is fully knowledgeable as the clause evokes a piece of information that is in the addressees' knowledge database.

Chapter 6

Negative Inversion

6.1 *General Properties/Overview*

The inversion and fronting structures share a common thread in their capacity to emphasize elements within the sentence structure. The choice to employ either inversion or fronting is often driven by the speaker's intention to highlight a specific item of information or create a particular rhetorical effect.

When fronting is used, the emphasized element is placed at the beginning of the sentence. This can affect objects, adverbial modifiers or other constituents, and it serves to draw immediate attention to that element. Hence, the use of fronting introduces variety to the sentence structures. It allows speakers to break away from the standard word order, adding nuance and style to their expression. Fronting is a stylistic choice that can help create a sense of drama, urgency, or importance to

the emphasized element. It is a versatile tool for altering the overall tone of a sentence. Whether used in written or spoken language, fronting enhances communicative nuancing by allowing speakers to strategically position elements, based on their communicative goals and the information they wish to emphasize (Quirk et al., 1985: 1377-1389; Huddleston and Pullum, 2016: 1365-1381).

6.2 Syntactic Structure of Negative Inversion

The negative words or phrases that can be involved in negative inversions typically fall into different syntactic categories. Here are some common categories and examples (based on and adapted from Vince and Sunderland, 2003: 78-79; Side and Wellman, 2000: 197-209; Folley and Hall, 2008: 323):

- negative adverbs – *never, seldom, rarely, hardly, scarcely, barely, etc.:*
 - *Seldom do we get such an excellent service.*
- negative determiners – *no, none, neither, nor:*
 - *I cannot attend tomorrow's college event. – Neither can I.*
- negative prepositional phrases – *under no circumstances, at no point, on no account, on no condition, not until, etc.:*
 - *Under no circumstances are students allowed to enter this hall.*
- negative conjunctions: *neither...nor, not only...but also, scarcely/hardly/barely...when, etc.:*
 - *Not only should you submit your exam scores, but you also need to send your school grades transcript report.*
- negative expressions: *never before, no sooner, hardly ever, etc.:*
 - *No sooner had I left the room than I realized I had left my laptop behind.*

6.3 Information Packaging Peculiarities of Negative Inversion

The following excerpt from the ABC News bulletin is borrowed from the COCA Corpus. In the interview, Julie Koehler, a senior public defender in Illinois, recounts an incident from 2016 when she left her three daughters in a minivan while she went to get coffee. A police officer approached the car and questioned her children, leading them to cry. When she confronted the officer, he accused her of abandoning her children. Koehler, aware of her rights, asserted that she had not violated any laws and confidently challenged the officer. Subsequently, the

officer filed a complaint against her, and child welfare services conducted interviews with her children and a medical examination to ensure their safety:

JULIE-KOEHLER-ASST-: I saw the police officer walk up to the car and start questioning my children, and I thought nothing of it until my kids started to cry. And at that point I walked out of the Starbucks and I asked the officer what he was doing. And he turned on me and asked me where I was.

LINSEY-DAVIS-ABC-NE: **Little did the officer know this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal.**

JULIE-KOEHLER-ASST-: He accused me of abandoning my children, and I just laughed at him. He had picked on the wrong mother, because I actually know my rights and I know that I did not abandon my children. So I laughed at him. And I told him, yeah, good luck getting those charges approved because I happen to know what the law is and I did not willfully leave my child in a position of danger.

LINSEY-DAVIS-ABC-NE: She says the officer filed a complaint against her and she received a visit from child welfare services, who then interviewed her children and had a doctor examine them to make sure they hadn't been abused.

(ABC News: Nightline, 2018 (18-07-30), Moms under Fire Mommy Shaming)

This type of negative inversion starting with “little” is commonly used in journalism, storytelling, and other forms of narrative to engage the audience and build anticipation for the information that is to follow. It helps to create a sense of intrigue and captures the audience’s attention by presenting information in a way that invites them to reconsider their initial assumptions about the situation. Particularly, this sentence structure in the news report is a stylistic choice that adds emphasis and drama to the story. News reporters will frequently use this construction to create a sense of surprise or irony by highlighting the contrast between what someone knew or expected and the actual reality of the situation.

In this case, the sentence “Little did the officer know...” serves to underscore the subsequent information that follows, i.e. that the individual involved is a senior public defender who is well aware of her rights and asserts that she has not done anything illegal. It sets up a narrative contrast, suggesting that the officer may have made assumptions or accusations without being aware of the person’s

background or legal knowledge. The news report describes a situation where a police officer questions a woman's children, leading to a confrontation. The audience is led to assume that the officer may believe the woman has done something wrong or is unaware of her background. The negative inversion sentence introduces a twist by suggesting that there is information the officer is not aware of. The use of "Little did the officer know" implies that the officer is operating under certain assumptions or expectations that will be challenged. Consequently, this negative inversion sentence can be given the following information packaging analysis:

- **Context sentences:** And at that point I walked out of the Starbucks and I asked the officer what he was doing. And he turned on me and asked me where I was.
- **Negative inversion sentence:** Little did the officer know this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal.
- **Presupposition:** "little did the officer know x"
 - K-presupposition: "little did the officer know x"
 - C-presupposition: "the K-presupposed proposition has been activated"
 - T-presupposition: "the K-presupposed proposition is of current interest"
- **Focus:** "this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal"
- **Assertion:** "x = this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal"
 - Presupposed focus: "unknowledgeable as the clause evokes a new piece of information that is still not in the addressees' knowledge database."

Considering the use of the negative inversion sentence, the report goes on to reveal that the person being questioned is not just any ordinary individual but a senior public defender from Illinois who claims to be well-versed in the law. This revelation is unexpected and differs from the initial assumption that the officer might be dealing with someone unfamiliar with legal matters. The use of this negative inversion sentence prompts a shift in the addressees' perspective. It invites them to reconsider the situation and the dynamics between the officer and the woman being questioned. The contrast adds a layer of

complexity to the narrative, as the audience is now aware of information that the officer is not. The negative inversion sentence serves as a narrative device to create suspense and capture the audience's attention. It prepares them for a revelation that challenges their initial assumptions and adds depth to the story by highlighting the contrast between what the officer knows or assumes and the actual situation. This technique is additionally employed to engage the audience and maintain their interest in the unfolding events. Another kind of contrast that this construction sets up is between what the speaker knows and what the defender knows (or does not know). All this leads to the conclusion that the presupposed focus should be considered unknowledgeable towards the proposition "this Illinois senior public defender knew she hadn't done anything illegal."

There are potential non-linguistic cues associated with this negative inversion construction and the overall context. For instance, the speaker may use an emphasized or slightly dramatic tone to convey the significance of what the officer did not know. This can involve a change in pitch or an elongation of certain words for an added emphasis. Variations in intonation can also be used for adding impact on the focus constituent. A rise in pitch on the word "know" or a brief pause after "Little did the officer know" can contribute to the overall effect, drawing attention to the unexpected revelation. Nonetheless, it can be proposed that the speaker has opted for the negative inversion clause from the news report to accomplish the following discourse assumptions:

- the speaker has chosen the phrasing "little did the officer know" to underscore the irony that the officer, who presumably should be knowledgeable of legal matters, wrongly accused someone who actually has legal expertise;
- the construction "little did the officer know" not only signals a shift in the narrative but also suggests an element of surprise or revelation, enhancing the overall impact of the speaker's account. It serves as a rhetorical device to engage the addressees and emphasize the speaker's unique position in the unfolding events;

- this proposition is of current interest in the conversation evoked by the negative adjective “little” in the news report, as it infuses a timely and pertinent dimension into the ongoing discussion. This proposition becomes especially relevant in the current conversation because it adds a layer of critical evaluation to the officer’s actions. The negative adjective prompts the audience to question the adequacy of the officer’s knowledge or assumptions; and
- the presupposed focus item is unknowledgeable because the speaker emphasizes the officer’s lack of knowledge. This lack of knowledge becomes a focal point for the discourse assumptions, suggesting that the officer’s actions or accusations may have been influenced by an incomplete knowledge of a piece of information.

Conclusion

In this thesis, I have undertaken an exploration of various syntactic devices employed in modern English for information packaging and modelling. The selected constructions, namely, clefts, existentials, extrapositions, passive voice structures, and negative inversion constructions, were chosen not only for their prevalence but also for the intriguing linguistic and semantic challenges they present in the realm of information packaging. Emphasizing the linguistic use aspects within diverse contexts, I discussed the above constructions focusing on their non-canonical characteristic features, their simpler or basic counterparts, and the unique way they package information while retaining the meaning of the simpler counterpart forms. To achieve this, I employed both quantitative and qualitative research methodology. The COCA corpus, which was used to extract examples from the authentic spoken American English variety of the language, was a valuable tool for collecting quantitative insights. The qualitative examination delved into the identified constructions, utilizing Lambrecht’s framework to analyze information packaging peculiarities (1994; 2001). The qualitative analysis aimed to uncover both the linguistic and some non-linguistic intricacies within the spoken discourse section of the corpus.

While concentrating on spoken language, the study sought to capture the dynamic and contextually rich nature of language use in everyday communication. The genre-specific approach provided a detailed exploration of the ways emphatic constructions manifest in spoken language, shedding light on their role in conveying emphasis, attitudes, and communicative intent within the rich context of spoken discourse.

The suggested scheme for reading information packaging constructions in this dissertation (context sentences; presuppositions: K-presupposition, C-presupposition, T-presupposition; focus; assertion; presupposed focus) aims to summarize how the information packaging framework can be applied as a tool to explicate an utterance within a given text and how the aspects of effective communication mentioned earlier can be achieved. This scheme recapitulates the features that Lambrecht (2001) proposes when providing insight into what information structure can accomplish in enhancing the comprehension of propositions within sentences. One of the contributions of this thesis is that it elaborates on concepts and categories Lambrecht suggests in one of his earlier works (1994). Here, the author provides a comprehensive exploration of the interplay between the formal structure of sentences and the communicative contexts in which they convey propositional information. The central concept of information structure is presented as a component of grammar in which propositions undergo pragmatic structuring, based on the discourse situations they are communicated in. The structuring is influenced by the speaker's assumptions about the hearer's state of mind at the time of utterance. Information structure is distinguished from general conversational pragmatics, as it involves grammatical features specifically designed for signalling distinctions in information structuring. Two fundamental types of categories within the information-structure component relate to the mental representations of entities in discourse, influenced by factors such as knowledge and consciousness. The argument is made that information structure is part of grammar, marked by distinct morphosyntactic, prosodic, and lexical features, rather than a facet of general human communicative competence.

Context holds a pivotal role within the chosen framework as it significantly influences the pragmatic structuring of the propositions

within the information packaging component. This component involves the organization of conceptual representations of states of affairs, or propositions, in accordance with the specific discourse situations in which they are communicated. The contextual background serves as a guiding force, enabling speakers to make informed assumptions about the mental state of the hearers during an utterance. This interplay between context and pragmatic structuring is essential for tailoring linguistic expressions to the nuances of the communicative environment. Moreover, certain distinctive grammatical features, such as morphosyntactic, prosodic, and lexical elements are argued to be specifically designed to signal information-structure distinctions within grammar (Lambrecht 1994). Thus, context not only shapes the pragmatic structuring process but also serves as a key factor in deciphering the relationship between the formal structure of sentences and their communicative functions within the broader linguistic framework.

Lambrecht uses the term “knowledge presupposition” (or K-presupposition) interchangeably with pragmatic presupposition, emphasizing the core concept of referencing information familiar to the addressee (2001). The speaker’s pragmatic assertion, described as “the effect the utterance of the sentence has on a hearer’s knowledge or belief state” (ibid.), is revealed by introducing the focus to the proposition. Lambrecht highlights the necessity of context when employing a non-canonical structure, noting that discussing the focus without providing perspective or inference on the pragmatic assertion would be awkward. This particular piece of information is intended to be activated in the addressee’s mind through inferable referents. As a result, Lambrecht introduces the term “consciousness presupposition” (C-presupposition), claiming that “an entity or proposition is regarded as consciousness presupposed (C-presupposed) when the speaker assumes that its mental representation has been activated in the short-term memory of the interlocutors during the utterance” (2001: 475).

The referent or proposition C-presupposed may be either fully activated or simply accessible, aligning with Prince’s notions of “discourse-old” and “inferable” (1992). However, this alone does not warrant a complete understanding, as the assertion must convey

pertinent information related to the current proposition, establishing a connection to the ongoing discourse. To address this, Lambrecht introduces another crucial assumption referring to the speaker – that of topicality presupposition (T-presupposition). It means the speaker anticipates that the listener considers a particular element as pertinent and significant to the ongoing discourse, viewing it as a probable topic for further discussion. Lambrecht’s definition also highlights that a topical denotatum, the subject of the presupposition, is essentially a reasonably foreseeable component within a proposition. This implies that, considering the context or shared knowledge, the addressee can reasonably expect the incorporation of this element within the conversation (2001: 476). Logically, the fulfillment of the T-presupposition assumption requires a certain level of activation in the minds of the discourse participants; in other words, C-presupposition serves as a prerequisite for T-presupposition.

The missing link that I have found in Lambrecht’s comprehensive scheme of the information packaging explanatory framework is related to the critical examination of the triggers within the assertion domain that correspond to the focus denotatum. Investigating how the speaker establishes the information assumption, ensuring the addressee’s comprehension or acceptance of an utterance, has become a compelling point of inquiry in this dissertation. When removed from its context, a lack of activated referents leading to the presupposed focus renders the information unit imperceptible as new. This intricate process necessitates not only inferable or relatable referents but also relies on a collection of prior extensive knowledge on the subject. This collection is what I refer to as a database or knowledge database. This knowledge extends beyond specialized or professional expertise, emphasizing a broad understanding that can be readily accessed. Therefore, the addressee’s pre-existing general knowledge emerges as pivotal in determining the grammar and structure choice. Drawing upon Lambrecht’s concept of unpredictability (2001: 474), I employ the following three categories to elaborate on the presupposed focus:

- fully knowledgeable – in this scenario, the focus component resides entirely within the addressee’s knowledge database. This implies that the hearer possesses a comprehensive awareness of the subject and can readily evoke or access the relevant information at any given moment. The full knowledge state highlights a strong familiarity with the focus, facilitating a thorough understanding and integration into the ongoing discourse.
- semi-knowledgeable – in contrast, the semi-knowledgeable state signifies that the focus component exists within the addressee’s knowledge database, though with a nuanced or even subtle distinction. While the information is present, it cannot be easily evoked or, at the very least, fully recalled at the precise moment of the utterance. This state introduces an element of accessibility constraints, requiring the hearer to engage in cognitive efforts to retrieve and make sense of the relevant details, contributing to a more intricate comprehension process. More context and explanation are needed to transfer this presupposed focus to fully knowledgeable. Background information is fundamental to achieve full comprehension.
- Unknowledgeable – the unknowledgeable state marks a distinct absence of the focus component within the addressee’s knowledge database. In this circumstance, the information related to the focus is entirely unfamiliar to the hearer. This lack of prior awareness necessitates a more extensive effort on the part of the speaker to establish a foundation or context for the hearer to comprehend the introduced focus. It highlights instances where the subject matter is entirely new or beyond the scope of the addressee’s existing knowledge base.

The concept of presupposed focus is integral to Lambrecht’s analysis for several compelling reasons. Firstly, it serves as a crucial link that enhances the comprehensiveness of Lambrecht’s analysis of information packaging constructions (2001). By delving into the triggers within the assertion domain that correspond to the focus denotatum, Lambrecht’s analysis ventures beyond mere grammar and

syntax, exploring the various dynamics of how information is assumed and processed in communication. The investigation into how speakers establish information assumptions becomes a central point of inquiry. This inquiry is driven by the recognition that, when removed from its context, a lack of activated referents leading to the presupposed focus renders an information unit impossible to be defined as new. This observation emphasizes the intricate process by which information is not only presented but also expected to be received and understood by the addressee.

Moreover, the importance of the presupposed focus is further accentuated by its reliance on a collection of prior extensive knowledge, which extends beyond specialized or professional expertise. This broader understanding, often referred to as the knowledge database, becomes the foundation upon which the presupposed focus is built. The recognition of the addressee's pre-existing general knowledge as pivotal in determining grammar and structure choices adds a layer of complexity to linguistic analysis, acknowledging the dynamic interaction between language and the addressee's cognitive resources.

Utilizing and refining Lambrecht's concept of unpredictability, the three categories of presupposed focus (fully knowledgeable, semi-knowledgeable, and unknowledgeable) provide an elaborate framework for understanding the varying degrees of familiarity and accessibility of information. These categories highlight that effective communication relies not only on the clarity of expression but also on the alignment between the addressee's pre-existing knowledge and cognitive state. The transition from semi-knowledgeable to fully knowledgeable, for instance, emphasizes the role of context and additional explanation in achieving a comprehensive understanding. Thus, the presupposed focus enriches Lambrecht's analysis by bridging the gap between linguistic structure and the cognitive processes involved in information reception and comprehension.

Limitations and Implications for Future Research

The COCA corpus serves as a valuable resource for linguistic exploration. However, the present study was confronted with

fundamental challenges related to its design and functionalities, particularly when aiming to delve into syntactic variations. One notable constraint is the absence of dedicated syntactic search tools within the corpus. While the corpus enables searching based on keywords and phrases, it does not provide specialized functionalities for syntactic analysis. This limitation hinders the exploration of specific syntactic structures, making it challenging to conduct in-depth investigations into the intricacies of sentence construction and syntactic patterns. This underscores the need for caution when generalizing findings about syntactic patterns, emphasizing the importance of considering potential gaps in the coverage of the corpus.

Languages evolve, and thus changes in syntactic structures may emerge over time. The COCA corpus, last updated in March 2020, may not fully capture recent syntactic innovations or changes in language use. This temporal restriction calls to attention the importance of acknowledging that the corpus reflects a snapshot of linguistic patterns at a particular time span, potentially missing emerging syntactic trends.

The decision to focus on the spoken language as the primary genre introduces a specific limitation to the study. Spoken language often exhibits characteristics such as informalities, hesitations, and incomplete sentences that may differ from written forms. By concentrating on the spoken language, the study may not capture subtleties present in written discourse, potentially limiting the breadth of linguistic features analyzed. A more comprehensive understanding could be achieved through future research that explores both spoken and written genres, acknowledging the unique dynamics inherent in each.

Another notable limitation of this study is the reliance on works by a single researcher for data analysis. The potential for researcher bias introduces a degree of subjectivity, as interpretations and judgments made during the analysis may be influenced by individual perspectives, experiences, and preconceptions. This could impact the reliability and objectivity of the results, as different analysts might arrive at different conclusions. To mitigate this, the current researcher made efforts to maintain transparency and rigor throughout the analytical process, documenting decisions and interpretations meticulously.

In essence, this thesis aimed to explore the intricacies of focused structures within the domain of information packaging by elaborating upon Lambrecht's rationale for employing distinct grammatical structures and vocabulary choices, shedding light on the underlying motivations for using emphatic/focusing constructions. The introduction of the presupposed focus is essential for completing Lambrecht's scheme because it addresses a critical aspect of information packaging that goes beyond mere grammar and syntax. While Lambrecht's analysis provides a detailed framework for understanding the interplay between linguistic structure and pragmatic processes, the concept of presupposed focus helps us understand why and how speakers establish information assumptions and how addressees comprehend or accept an utterance.

The investigation of various syntactic devices, including clefts, existentials, extraposition, passive voice, and negative inversion, served as the foundation for this investigation. The non-canonical nature of these constructions, in comparison to their simpler counterparts, adds complexity to the study, offering a rich scope of linguistic and semantic challenges. The exploration of the presupposed focus is crucial within Lambrecht's scheme because it bridges the gap between linguistic structure and the cognitive processes involved in information reception and comprehension. It recognizes that effective communication is not only about how information is presented but also about how it is expected to be received and understood by the listener.

By examining the triggers within the assertion domain that correspond to the focus denotatum, the analysis goes beyond syntax to explore the nuanced dynamics of how information is assumed and processed in communication. This exploration enhances the comprehensiveness of Lambrecht's analysis, providing a more holistic view of information packaging. Investigating how speakers establish information assumptions becomes a central point of inquiry. The presupposed focus is crucial in making information perceptible as new, and its activation relies not only on inferable or relatable referents but also on a collection of prior extensive knowledge on the subject. The three categories of presupposed focus (fully knowledgeable, semi-knowledgeable, and unknowledgeable) provide a complex framework

for understanding the varying degrees of familiarity and accessibility of information. This framework acknowledges the dynamic interaction between language and the cognitive resources of the addressee, emphasizing the importance of context and additional explanation in achieving a comprehensive understanding.

Contributions of the Thesis

- Examining syntactic constructions on the information structure level of analysis, the present study encompasses methods from various linguistic research areas in a unified approach.
- Utilizing a linguistic corpus, this research investigates the dynamics of the living language, employing innovative search queries at the syntactic level to extract valuable insights.
- Introducing a new feature to Lambrecht's existing theoretical proposal (1994; 2001), this account focuses on the presupposed focus, suggesting three possible dimensions of it: fully knowledgeable, semi-knowledgeable, and unknowledgeable.
- By proposing the mentioned three dimensions of the presupposed focus, the current analysis builds upon and elaborates on the existing theoretical framework, whereby the resulting analytical tool can be used to carry out research on various other linguistic phenomena.
- Providing a nuanced and fine-grained understanding of how speakers and hearers establish comprehension, the study contributes to a broader perspective on the intricacies of utterance interpretation.
- The discourse-oriented structured analysis proposed in this account yields a systematic approach to unravelling discourse assumptions embedded in a speaker's mind during the construction of an utterance.
- Extending beyond the confines of linguistics, the present research reveals some valuable perspectives on the ways of achieving effective communication.

References

1. Adam, Martin. "Sámuel Brassai and Jan Firbas: The Concept of the Sentence." *Argumentum*, vol. 15, 2019, pp. 47-61. https://argumentum.unideb.hu/2019-anyagok/special_issue_I/adamm.pdf
2. Ammann, Hermann. *Die Menschliche Rede. Sprachphilosophische Untersuchungen. 2. Teil: Der Satz.* [Human Speech. Studies in the Philosophy of Language. Part 2: The Sentence]. Wissenschaftliche Buchgesellschaft. [Reprint Lahr im Schwarzwald: Moritz Schauenburg], 1928 [1968].
3. Biber, Douglas, et al. *Student Grammar of Spoken and Written English.* Pearson Education Limited, 2003.
4. Cambridge Dictionary. "Base Something on Something." n.d. <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/base-on>
5. Chafe, Wallace L. "Givenness, Contrastiveness, Definiteness, Subjects, Topics, and Point of View." *Subject and Topic*, 1976.
6. Chafe, Wallace L. "Cognitive Constraints on Information Flow." *Tomlin*, 1987, pp. 21-52.
7. Chankova, Yana. *Aspects of the Theory of Scrambling.* South-West University Press, 2016.
8. Chomsky, Noam. "Remarks on Nominalization." *Readings in English Transformational Grammar*, edited by Roderick A. Jacobs and Peter S. Rosenbaum, Ginn, 1970, pp. 184-221.
9. Chomsky, Noam. "Deep Structure, Surface Structure, and Semantic Interpretation." *Studies in General and Oriental Linguistics Presented to Shiro Hat Tori on the Occasion of His Sixtieth Birthday*, edited by Roman Jakobson and Shigeo Kawamoto. TEC Co. Ltd., 1971, pp. 52-91. Reprinted in Chomsky, Noam. "Studies on Semantics in Generative Grammar." *Mouton*, 1972, pp. 62-119.
10. Clark, Herbert H., and Susan E. Haviland. "Comprehension and the Given-New Contract." *Discourse Production and Comprehension*, edited by Roy O. Freedle, Ablex, 1977.
11. Croft, William. "Construction grammar." *The Oxford Handbook of Cognitive Linguistics*, edited by Hubert Cuyckens and Dirk Geeraerts, Oxford University Press, 2007, pp. 463-508.
12. Danes, Frantisek. "A three-level approach to syntax." *TLP*, vol. 1, 1964, pp. 225-240.
13. Elffers, Els. "Georg von der Gabelentz as a Pioneer of Information Structure." *Gabelentz and the Science of Language*, edited by James McElvenny, Amsterdam University Press, 2019, pp. 27-56.
14. Erteschik-Shir, Nomi. *Information Structure: The Syntax-Discourse Interface.* Oxford University Press, 2007.

15. Firbas, Jan. *Functional Sentence Perspective in Written and Spoken Communication*. Cambridge University Press, 1992.
16. Folley, Mark, and Diane Hall. *Longman Advanced Learners' Grammar*. Pearson Education Limited, 2008.
17. Gabelentz, Georg von der. "Ideen zu Einer Vergleichenden Syntax" [Ideas for Comparative Syntax]. *Zeitschrift für Völkerpsychologie und Sprachwissenschaft*, vol. 6, 1869, pp. 376-384.
18. Gabelentz, Georg von der. *Chinesische Grammatik: Mit Ausschluss des niederen Stiles und der heutigen Umgangssprache* [Chinese Grammar: With the Exception of the Lower Style and Today's Colloquial Language]. T.O. Weigel, 1881.
19. Goldberg, Adele E. *Constructions: A Construction Grammar Approach to Argument Structure*. Chicago University Press, 1995.
20. Halliday, M. A. K. "Notes on Transitivity and Theme in English: Part 2." *Journal of Linguistics*, vol. 3, no. 2, 1967, pp. 199-244. <http://www.jstor.org/stable/4174965>.
21. Halliday, Michael. "Notes on Transitivity and Theme in English. Part 1" *Journal of Linguistics*, vol. 3, 1967, pp. 37-81.
22. Happe, Francesca. *Autism: An Introduction to Psychological Theory*. UCL Press, 1994.
23. Hengeveld, Kees, and J. Lachlan Mackenzie. *Functional Discourse Grammar: A Typologically-based Theory of Language Structure*. Oxford University Press, 2008.
24. Hoffmann, Thomas, and Graeme Trousdale, editors. *The Oxford Handbook of Construction Grammar*. Oxford University Press, 2013.
25. Huddleston, Rodney, and Geoffrey K. Pullum. *A Student's Introduction to English Grammar*. Cambridge University Press, 2007.
26. Huddleston, Rodney, and Geoffrey K. Pullum. *The Cambridge Grammar of the English Language*. Cambridge University Press, 2016.
27. Jackendoff, Ray. *Semantic Interpretation in Generative Grammar*. MIT Press, 1972.
28. Kaltenböck, Gunther. "Information Structure." *The Oxford Handbook of English Grammar*, edited by Bas Aarts, Jill Bowie, and Gergana Popova, Oxford University Press, 2020, pp. 461-482.
29. Kempson, Ruth M. *Presupposition and the Delimitation of Semantics*. Cambridge University Press, 1975.
30. Lambrecht, Knud. A Framework for the Analysis of Cleft Constructions. *Linguistics*, vol. 39, no. 3, 2001, pp. 463-516.
31. Lambrecht, Knud. *Information Structure and Sentence Form: Topic, Focus, and the Mental Representations of Discourse Referents*. Cambridge University Press, 1994.

32. Langacker, Ronald W. "Semantic Representations and the Linguistic Relativity Hypothesis." *Foundations of Language*, vol. 14, 1976, pp. 307–57.
33. Leino, Jaakko. "Information Structure." *The Oxford Handbook of Construction Grammar*, edited by Thomas Hoffmann and Graeme Trousdale, Oxford Academic, 2013, pp. 329–344.
34. Mathesius, Vilém and Josef Vachek. *A Functional Analysis of Present Day English on a General Linguistic Basis* [reprinted]. De Gruyter Mouton, 2013.
35. Mathesius, Vilém. "Zur Satzperspektive im Modernen Englisch" [On sentence Perspective in Modern English]. *Archiv für das Studium der modernen Sprachen und Literaturen*, vol. 155, 1929, pp. 200-210.
36. Mathesius, Vilém. *A Functional Analysis of Present Day English on a General Linguistic Basis*. Publishing House of the Czechoslovak Academy of Sciences, 1975.
37. McEnery, T., and Hardie, A. *Corpus Linguistics: Method, Theory and Practice*. Cambridge University Press, 2012.
38. Meriam-Webster. "Metonymy." n.d. <https://www.merriam-webster.com/dictionary/metonymy>
39. Osenova, Petya, et al. "The Bulgarian Event Corpus: Overview and Initial NER Experiments." Proceedings of the 13th Conference on Language Resources and Evaluation (LREC 2022), edited by Nicoletta Calzolari et al., European Language Resources Association (ELRA), 2022, pp. 3491–3499. <http://www.lrec-conf.org/proceedings/lrec2022/LREC-2022.pdf>.
40. Paul, Hermann. *Principles of the History of Language*, translated by H. A. Strong. De Gruyter, 1891. <https://archive.org/details/cu31924026442586/page/n17/mode/2up>
41. Prince, Ellen. "The ZPG Letter: Subjects, Definiteness, and Information-status." *Discourse Description: Diverse Linguistic Analyses of a Fund-Raising Text*, edited by William C. Mann and Sandra A. Thompson, Benjamins, 1992, pp. 295–326.
42. Prince, Ellen. "Toward a Taxonomy of Given–New Information." *Radical Pragmatics*, edited by Peter Cole, Academic Press, 1981, pp. 223–255.
43. Quirk, Randolph, et al. *A Comprehensive Grammar of the English Language*. Longman Inc., 1985.
44. Spieghel, Hendrik Laurensz. 1962 [1585]. *Ruygh-bewerpvanderedenkaveling. Twe-spraak: RuyghBewerp: Kort begrip: Rederijckkunst*, edited by J.H. Caron Willem, pp. 65-158. Groningen: Wolters.
45. Stalnaker, Robert C. "Assertion." *Pragmatics, Syntax and Semantics, Vol. ix*, edited by Peter Cole, Academic Press, 1978, pp. 315-332.

46. Stalnaker, Robert C. "Pragmatic Presuppositions." *Semantics and Philosophy*, edited by Milton K. Munitz and Peter Unger, Oxford University Press, 1974, pp. 197-213.
47. Vassileva, Irena. *Who's the Author? A Contrastive Analysis of Authorial Presence in English, German, French, Russian and Bulgarian Academic Discourse*. Asgard, 2000.
48. Van Valin, Robert D. Jr., and Randy J. LaPolla. *Syntax: Structure, Meaning and Function*. Cambridge University Press 1997.
49. Vince, Martin, and Peter Sunderland. *Advanced Language Practice: English Grammar and Vocabulary*. Macmillan Education, 2003.
50. Winkler, Susanne. "The information Structure of English." *The Expression of Information Structure*, edited by Manfred Krifka and Renate Musan, Mouton de Gruyter, 2012.
51. "Deputy Dies in Hunt for Suspect; Award Show Turns Political; President Obama." *Fox Special Report with Bret Baier*, 09.01.2017, 6:00 PM EST. Retrieved from COCA Corpus.
52. "Moms under Fire Mommy Shaming." *ABC News: Nightline*, 30.07.2018. Retrieved from COCA Corpus.
53. "No Pause for Russia Investigation; Special Counsel Invoked." *CNN Tonight* 17.05.2017, 10:00 PM EST. Retrieved from COCA Corpus.
54. "The Powerhouse Roundtable." *ABC News: This Week*, 28.07.2019. Retrieved from COCA Corpus.
55. "The Principles of Ray Dalio." *CBS News: 60 Minutes*, 28. 07. 2019. Retrieved from COCA Corpus.

Author's Publications in Relation to the Dissertation Topic

- "The Presupposed Focus – Some Remarks on the Analysis of English It-Clefts" 2024, forthcoming in the Plovdiv University conference proceedings "Paisii Readings 2023" (ISSN 0861-0029).
- Chankova, Y, and Spasov, K. "On the Use of Focussing Constructions by Bulgarian Students of English." *Foreign Language Teaching*, vol. 50, no. 3, 2023, pp. 231-43. ISSN 0205-1834. DOI: <https://doi.org/10.53656/for23.301onth>.
- Spasov, K. "Error Analysis of Five Information Packaging Constructions Produced by Bulgarian Learners of English." In *Linguistics Problems*, edited by B. Todorova, L. Perchekliiski, M. Bagasheva, M. Nakova-Petrova, and N. Ivanova, Blagoevgrad, vol. 3, no. 3, 2023, pp. 321-28. ISSN 2682-9673.
- Spasov, K. "Packaging Information or Information Packaging: The Bulgarian Experience of Good Educational Practices at the University Level." In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4315-23. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: [10.21125/edulearn.2021.0910](https://doi.org/10.21125/edulearn.2021.0910).

Other Publications

- Spasov, K. "Co-designing and Beyond: The Evolution of the AUBG Information Literacy Program as Inspired by the ACRL Framework." *Faculty-librarian Collaborations: Integrating the Information Literacy Framework into Disciplinary Courses*, edited by M. Stöpel, et al., ACRL, 2020, pp. 131-141. ISBN 9780838948521.
- Stöpel, M., et al. "Insights into Faculty-librarian Collaborations around the Framework: Findings from the 2018 Co-design Survey." *Faculty-librarian Collaborations: Integrating the Information Literacy Framework into Disciplinary Courses*, edited by M. Stöpel, et al., ACRL, 2020, pp. 21-34. ISBN 9780838948521.
- Spasov, K. "The Era of Critical Digital Literacy." In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4324-29. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: 10.21125/edulearn.2021.0911.

The article:

- Spasov, K. "The Era of Critical Digital Literacy." In *EDULEARN 21 Proceedings of the 11th International Conference on Education and New Learning Technologies*, Spain, 2021, pp. 4324-4329. ISBN: 978-84-09-31267-2, ISSN: 2340-1117. DOI: 10.21125/edulearn.2021.0911.

is cited in:

- Vladimirova, Beatris. "University-based hospitality centers: popularity and effective advertising models." *International Conference on Tourism Research*. Vol. 15. No. 1. 2022.
- Kiryakova-Dineva, Teodora, and Beatris Vladimirova. "University-Based Hospitality Centers: Popularity and Effective Advertising Models." *Hosted By The School of Hospitality and Tourism*, 2022.
- Zdravkova, Evelina, Kamelia Planska-Simeonova, and Svetoslava Dimitrova. "Culture of Sharing, Critical Thinking and Prosumation of Media Content." *INTED2022 Proceedings. IATED*, 2022.
- Prasad, Anjana, and J. P. Kanoje. "Unravelling the Link between Technosavviness, IT Awareness and Learning Outcomes: A High School Level Investigation." *International Journal of Futuristic Innovation in Arts, Humanities and Management (IJFIAHM)*, vol. 2, no. 2, 2023, pp. 131-141. <https://journal.inence.org/index.php/ijfiahm/article/view/91>.